

شرک

باب

نَحْمَدُكَ يَا رَسُولَ الْكَرِيمِ أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ

معزز طلباء کرام ! شرک پہ لغت کیں حصہ دارے تہ وائی او پہ اصطلاح د شریعت کیں شرک دا للہ پہ ذات او صفات کیں مخلوق د للہ سرہ حصہ دار یعنی شریک گنرلوتہ وائی.

پہ تولو مخلوقاتو کیں یو مخلوق ہم خواہ کہ انبیاء^۶ وی یا اولیاء کرام، پیران، بزرگان، فقیران، فرشتے عرض داچہ تول مخلوق، کہ مرہ وی اوکھ ژوندي خو چي کله ئے للہ سرہ پہ ذات اوصفاتو کیں شوک شریک او گنري نو د تہ شرک وائی.

خدا فرما چکا قرآن کے اندر

میرے محتاج ہیں پیر و پیغمبر

نہیں طاقت سوا میرے کسی میں

کہ کام آوے تمہارے بے کسی میں

اللہ تعالیٰ ہر یوہ گناہ معاف کوی خو شرک نہ معاف کوی. إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿سورة انشاء 116﴾

بے شک اللہ تعالیٰ شرک نہ معاف کوی چي للہ سرہ شرک اوکری شي او د شرک نہ علاوہ چہ کوم گناہونہ دي هغه للہ معاف کوی. چي خوین ئے شي چاتہ. بل خائے کیں ارشاد دے إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا لَظَلِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿مائدہ ایت نمبر ۸۲﴾ بے شکہ چا چي د للہ سرہ شوک شریک جور کرو نو للہ تعالیٰ پہ هغه باندے جنت حرام کرے دے او دهغه خائے جہنم دے او د ظالمانو (مشرکانو) مددکولو والا هیخوک نشته.

پہ دي آیت کیں للہ جلہ جلہ پہ واضحوالفاظوسرہ دا حکم کوی چي شوک زماسرہ شریک جوړوي نو پہ هغه باندي د جنت خوشبوئي هم حرامہ ده. او دداسے بدنصیبہ د یارہ بہ آخرت کی هیخوک امداد

کولووالا نشته. چي د دِ مشرک مدد او شفارس
اوکری.

جو خود محتاج ہے دوسروں کا

بھلا اس سے مدد مانگنا ہے کیا۔

شرک ناقابل معافی جرم دے سورة الزمر ایت
نمبر 65 کہیں اللہ تعالیٰ فرمائی لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ. کہ
چرتہ تا شرک کرے وے نو ستا اعمال بہ ہم ضائع
شوء وے.

گورے طا لبعلمانو او مسلمانانو رونرو انبیاء علیہ
السلام خود ہر قسمہ گناہونونہ پاک وو خو پہ دایت کہیں امت
تہ تعلیم ورکری شوء د چي شرک دومرہ قبیحہ گناہ دہ کہ
بالفرض د انبیاء نہ ہم دا شوء وے نو اللہ تعالیٰ بہ ئے
عمل ضائع کرے وے. گورے رونرو اصل کامیابی دادہ چي
مونیرہ د ہر قسم شرکیاتونہ خان اوساتو بعض خلق د نظر
بد د پارہ غارے تہ یالاس تہ تورتار اچوي یا پہ
فصل، آبادے، دکان وغیرہ باندے سرے یا تورے کپڑے یا د
خاروو شکری لگوي پہ دي عقیدہ باندے چي دا بہ مونیرہ د
بد نظر نہ بچ کوي نو دا عقیدہ غلطہ دہ یا زیارتونہ د
نفع نقصان مالکان گنری نو دا شرک دے. چي بعض ناپوہہ
ئے پو نوم باندے نذر منختے ہم منی او یرہ ترے ہم کوي.
أَرْبٌ وَاحِدٌ أَمْ أَلْفٌ رَبِّ

ایا خدائے یو دے اوکے زر خدایان دي.
أَدِينُ إِذَا تَقَسَّيْتُ الْأُمُورُ

ایا دا ہم دین دے چہ کارونہ پکین تقسیمولے شی.
چي خوک د غیر اللہ نہ اولاد غواری خوک تری مال
غواری.

وہ کیا ہے جو نہیں ملتا خدا سے۔

جسے تم مانگتے ہو اولیاء سے۔

باب

د شرک پیدا کیدلو اسباب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

مغزز طلباء کرام! د شرک د پیدا کیدولو نه وجوہات نن سبا غلط دم گري دي او هغه خلق دي چي په سماع موتي باندې زور ورکوي چي د هرځای نه مړي آوري.

غلط دم گري عوامو له تارونه غاړې ته اچوي او غلط تعویذونه کوي. نو بیا خلق دا عقیده اولري چي داځه کیدل په دې تارونو باندې دي نو دا دعوامو عقیده جوړه شي. قرآن کریم په داسې غلطه عقیده ردکوي ځکه چي څه کول اور بیماری راوستل صرف دالله په حکم راځي. وَإِنْ يُمْسِكْ اللَّهُ يُضْئِرَّ فَلَا تَاجِفْ لَهُ إِلَّا هُوَ وَأَنْ يُرَدِّكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ يُونُسَ نَمْبِر ۱۰۷

"که چرته تاته الله څه معمولي غوندې ضرر دراورسوي نو دا څوک نه شي لرې کولې مگر صرف الله به ئې لري کوي اوکه تاته الله څه خیر دراورسوي نو د الله دا فضل څوک روستو کولې نه شي الله تعالیٰ خیر اوشر رسوی هغه چاته چي د خپلو بندگانو نه ئې خوښه شی.

وہ کیا ہے جو نہیں ملتا خدا سے

جسے تم مانگتے ہو اولیاء سے

ددے آیت نه معلومه شوہ چي بیماری، صحت، سکون، اطمینان، خفگان، تول دالله په اختیار کښي دي. بیماری تارونه او بندونه نشي څه کوولې. او نه شر دفع کوولې شي بلکه دا ټول دالله په حکم باندې کیږي او داسې عقیده په غیرالله ساتل شرک دے.

بله وجه داده چي نن سبا ډیر خلق زیات زور په سماع موتي باندې ورکوي چي مړي آوري نو اکثر عام خلق دا یقین اوکړي چه مړوکښي څه کمالات

شکل دے نو بیا خلق مضمحل وخت ته ځي او دغلو د

نوم منختی او نذرونه پیش کوی او چی دانے پرې
راوښیژی نو د قبر خاروے ئے په ځانونو راکاری
او امداد ترے طلب کوی نو دا شرک دے لکه څنگه
چی بریلیان نبی علیه السلام عالم الغیب
گنري. یا دا عقیده ساتي.

چه کله اولیاء په امداد سره رااوغوښتلے شي
نودخپلو دوستانو امداد کوی اودشمنان ورله تباہ
کوی" نو دا عقیده ساتل د قرآن او حدیث مخالف
ده او دا شرکیه عقیده ده. څوک هم چي دغیرالله نه
بغیر د اسبابو داسے د مدد کولو عقیده ساتی نو
هغه سرے مشرک دے.

پکار و صرف الله کو وې حاضر وې حاضر

وې مشکل کشا سب کا وې هر چیز پر قادر

وې اولاد دیتا ہے وې حاجت روا کافی

یہ قبریں کچھ نہیں کرتی وې ناصر وې شانی

معزز طلباء کرام! کله چی په کتابونو کښي
داسے قسمه عقیدے عوام اوگوري او طالب علمان
ئے اوگوري او واورې نو دهغوی رُحمان
قبرونو اوزیارتونو طرف ته جوړ شي او بیا حاجات
د غیرالله نه ، ولی، شهید نه غواری او بغیر د
اسبابو نه د هغوی نه طمع کوي. او مونږ په
مانځه کښ وایو اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِينُ څی یا الله خاص
ستا عبادت کوو او خاص ستا نه امداد غواړو. نو
چی کله ناپوهه دجمات نه اوځی نو بیا غیر الله
رامدد کوی.

بزرگوں کو مزاروں میں نہیں طاقت ذرا بھر بھی۔

اور نہ انہیں فریاد سننے کی لیاقت ذرا بھر بھی۔

په داسے عقیده قرآن مجید رد کوي. وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۝ احقاف
نمبر 5

او دهغه چانه لوئی گمراه څوک کیدے شي چي دا الله

دعوت وې هغه څوک رابښي چي تر قيامه پورے دعوت وې

دبلنے جواب نہ شي ورکولے ځکه چي هغوی ددوی
دامداد کولونه غافل او بے خبره دي.

خدا تجھ کو تجھ سے بھی نزدیک تر ہے۔

یہ قول خدا ہے نہ قول بشر ہے۔

وہ جو کہ رہا ہے وہ سچ ہے بلا شک

پھر اس سے تو کیوں دور سو میل پر ہے۔

گوره الله پاک داسے په صاف انداز سره فرمائيلى
دي چي مري د دنيا والو كلام او پيغام يا هيڅ
قسمه خبره نه شي اوريدے او كله فرمائي اِنَّكَ لَا
تَسْمَعُ الْمَوْتَى چه پيغمبر ﷺ ته مرو ته اورؤل نه شي
کولے۔

جو خود محتاج ہے دوسروں کا

بھلا اس سے مدد مانگنا ہے کیا

او سورة فاطر آيت نمبر ۲۲ کښي فرمائي مَا اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ
فِي الْقُبُورِ "چی ته هغه چا ته نه شي اورؤلی چي څوک
قبرونو کښ دي" او په دی کښي دی امت ته تعلیم
دے چي مري نه آؤري. نو معلومه شوه چي څوک
بغير د اسبابو نه د ژوندو يا د مرو نه امداد
طلب کوي او دا عقیده ساتي چي مري د دنيا والو
کلام عادة د هر چا او د هر ځای نه په هر وخت
کي بغير د اسبابو هم آوري او امداد هم کولے
شي نو دا عقیده د شرک ده.
اللهم حفظنا منه

باب ۳ بات بہ اکثریت کنبی نہ دے.

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ
فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (انعام آیت 115)

معزز سامعین کرام! نن سبا خلق په یو دھوکه کښ پراته دي. او هغه داچه خلق په خپل اکثریت باندې فخر کوي. چي زمونږه ډله يعنی جماعت لوی دے او عوام الناس ته وائي چه ډيرو پسه روان شي. اکثر فریق مخالف خلق په دی دھوکه کښي اچوي. ماچه کوم ایت مبارکه تلاوت کړو ددے ترجمه داده. " که چرته تاسو تابعداري وکړه د ډيرو هغه چا چي په زمکه کښي دي نو گمراه به کړی تالره د الله جلّه جلاله دلارے نه.

سامعین! دا ځکه چی خلق خپل گمان پسه روان دے او هوائے نفس پسه روان دے او د غسه ایت کریمه سورة يوسف نمبر 106 کښي هم الله فرمائی

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ (۱۰۶)

"ایمان نه راوړے زیات دخلقونه مگر دوی شرک کوي" مطلب دادے چه دایمان سره سره لا اله الا الله وئیلو سره سره ډیر خلق شرک کوي ډیر خلق داسے شته چی خالق، رازق، مالک، الله گنري او په مصیبتونو کښي ورته نعرے هم وهي او ځنۍ عبادتونه هم کوی خو ددے باوجود هم شرک کوی لکه د الله نه سوا نور څوک عالم الغیب مشکل کشا، دغیبي چغو آوریږي والا غیر الله گنري. او د ډي عقیدے والا په د وخت کښ عالمانو کښ هم شته او په عوام الناس کښ هم شته نو ډیر خلق خو په ډي نه پوهیږي.

او په سورة الانعام نمبر ۱۱۱ کښ الله فرمائی أَكْثَرُهُمْ
يَجْهَلُونَ " زیات د دے خلقونه

جا هلان دي" او کله الله فرمائی أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ "زیات
خلق نه پوهیږي"

نو د کتابُ الله نه ثابتہ شوہ چي اکثریت حجت نه دے.

چی الله درسره مل نه وي عبدالرحمانه
که لښکرے درسره وي یک تنها ئے.

نو په ډيرو ايتونو کښ رد په هغه چا دے چی
هغوی په غلطه روان دی اوبياهم په خپل اکثریت
خوشحاله دې اِنَّا وَجَدْنَا اَبَاءَنَا چي مونږه په دی طريقه خپل
مشران موندلے دی.

رونږو نن باطل پرست پخپله ډله باندے
دهوکه شوي دي لیکن چي کله څوک دالله په توحید او
په حق باندے کلک پاتے شوے دے نوکه هغه یو تن
ولے نه دے خو الله پاک ورته ډله وائي . اِنَّ اِبْرَاهِيْمَ كَانَ
اُمَّةً "بے شک ابراهیم ډله وو. او دغه شان نوح
او د هغه تابعدار حق پرست الله بچ کړل او اکثریت
د باطل پرستوالله تباہ کړل. چی هغوی دة اکثریت
دعوی کوله نن یو دلیل باطل پرستواکثریت هم
جوړ کړے دے لیکن

چارو طرفسے کانٹول میں گرايے پھول

پھر بھی ہنسا ہے عجب خوش مزاج ہے۔

په دې پروا ه مټکوی او نجات په اکثریت کښ نه
دے بلکه حق پرستے کښ دے او خلق به الزامونه
لگوي لیکن زړه به نه تنگوي.

ماچی قدم کیخوده په باغ دسرو گلونو کښ
اوکړو نصیحت راته هر گل په د لفظونو کښ
خه د ازغو مینځ کښ همیشہ

ترو تازہ یمہ

ته کړے فریادونه معمولی

امتحانونو کښ

حدیث کښ رسول ﷺ فرمائی (ریاض الصالحین) چی په
قیامت کښ به بعضے انبیاء ډله سره یو امتي وی
چاسره به ډیر وی چاسره به شپږکسان وی. چاسره
به درے کسان وی.

کامیاب ہغہ دی چی ہغوی دُرستہ عقیدہ او
قرآن او سنت پسے روان وی. زہ خپل بیان پہ دی
شعر باندے ختموم

مدعی لاکھ بُراچاہے تو کیا ہوتا ہے
وہی ہوتا ہے جو منظور خدا ہوتا ہے.

باب ۴

حقیقت

خہ دے؟

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۱) العمران

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي أَوْ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

ماچی کوم ایت اولوستلو الله پاک پہ هغه کبش فرمائی . " اووایه پیغمبر ﷺ کھ چرتہ تاسو د الله سره محبت کول غوارے نو زما تابعداري اوکری چہ الله تاسو سره محبت اوکری او ستاسو گناہونہ به معاف کری او الله بخشونکی اورحم والا دے.

او رسول ﷺ فرمائیلى دى چى تاسو باندے زما طریقی لازمی دى. نو ددی ایت او حدیث نہ بلکل صفا معلومہ خبرہ ده چي نجات او کامیابی د رسول ﷺ په اتباع کبش ده او د تابعینو او صحابو و اتباع د رسول ﷺ په حکم سره ده. نو گویا چي د صحابو و اتباعینو و اتباع د حضور ﷺ په اتباع کبش داخله ده. خکه چي نبی ﷺ فرمائیلى دي چي غوره پیرے زما پیرے ده یعنی هغه خلق چي زما په دور کبش دي بیا هغه کسان چي دوی ته نزدی وی هغه کسان چي دغے خلقو ته نزدی دی نو دا غوره دي خکه چي د قرون ثلاثو په دور کبش چرتہ بدعت نه وو ایجاد شوے د اتول در رسول ﷺ د سنتو تابعداروو.

اسلام کی عظمت کے منارے ہیں صحابہ

اگرچاند محمد ﷺ تو ستارے ہیں صحابہ

ہم فخر سے کہتے ہیں ہمارے ہیں صحابہ

واللہ ہمیں جان سے پیارے ہیں صحابہ

امام ابن کثیر رحمۃ اللہ علیہ دی سورة احقاف پہ تفسیر کبش فرمائی. أَمَّا أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ فَيَقُولُونَ كُلُّ قَوْلٍ وَفِعْلٍ لَمْ يَنْبُتْ عَنِ الصَّحَابَةِ فَهَدِيدٌ. " اهل سنت والجماعت والا هغه خلق دی چي هغوی هر هغه قول اوفعل ته بدعت وائی

چی هغه د صاحبو و نه وي ثابت" کوم خلق چی د صاحبو و نه ډیر روستو په دین کښ بدعات جوړوی نو داخلق اهل السنه والا نه شی کیدے. نن ډیر خلق خان ته اهل السنه والجماعت والا وائی او په حقیقت کښ اهل بدعت دي او عوام الناس ته دهوکه ورکوی چي مونږه دیوبندیان یو لیکن مونږه وایو
 بگوش هوش سنو هم سنائے دیتے ہیں

جو کچھ بھی حجاب ہیں تو وہ اٹھائے دیتے ہیں۔

انشاء الله ټولے پردے به لرے کوو چی کومے پردے چی خلقو په ځانونو د دیوبند اچولے دی. عوامو ته خان دیوبندیان ښکاره کوی لیکن ټول مشن ئے دعلماء دیوبند خلاف دے. ددیوبند مشن خو خلق شرکیاتو ته مائله کول نه وو لکه څنگه چی دامخالفین خلقوله قبرونوته دعوت ورکوی چی مړي آوري، او داوسيله بذوات فاضله ده دااستشفاع ده. اودا مبتدعین دریمے شمه، کلیزه، اودادی خلاف سنت د ذکر مجلسونه نودا خود دیوبندیت خلاف دي.

هم آه بھی کرتے ہیں تو ہو جاتے ہیں بدنام

وہ قتل بھی کرتے ہیں تو چرچا نہیں ہوتا۔

ته د تمام بدعات کوی او بیا دی هم ته دیوبندي او زه دې دیوبند اصل مشن چلوم او زه د دیوبند ي نه شم .
 ابن قیمؒ فرمائی.

أَتُحِبُّ أَعْدَاءَ الْحَبِيبِ وَتَدْعَى
 حُبَّالِهِ مَا ذَاكَ فِي امْكَانٍ

ته مینه کوی دشمنانودمحبوب ﷺ سره او دعوه کوی د محبت د هغه چا چي دا ممکن نه ده. نو خلقو نن خان باندے خادر د دیوبند اچولے دے او کوی بدعات نو دا مشن دیوبند

بلکل نہ وو خہ چی دوی کوی . خپل بیان زہ پہ دِ
شعر ختموم .

توحید کو سمجھا نہیں مفتی بنا تو کیا ہوا
بدعت سے بے زاری نہیں صوفی بنا تو کیا ہوا۔

باب ۵

بدعت خہ تہ وائی.

أَحْمَدُ اللَّهِ وَحَدَّهَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ أَفَرَعَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَ
أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عِشْوَةً ۝ سورة
الجاثية نمبر ۲۳

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ وَقَرَ صَاحِبَ بِدْعَةٍ فَقَدْ أَعَانَ عَلَى هَدْمِ الْإِسْلَامِ
اوکما قال ۝

توحید کو سمجھا نہیں مفتی بنا تو کیا ہوا

بدعت سے بے زاری نہیں صوفی بنا تو کیا ہوا۔

معزز سامعین کرام! پہ د ایت مبارکہ اللہ تعالیٰ
فرمائی "ایا تہ گورے تہ ہغہ خوک چہ ہغہ خیل
خواہش خیل معبود جوڑ کرے دے او ہغہ سرہ د علم
او پوہے نہ اللہ گمراہ کرے دے او دہغہ پہ غور
ونو او زرہ باندے اللہ مہر لگولے دے او پہ سترگو
ئے ورلہ پردے لگولے دی نو پس خوک داسے کس تہ
ہدایت کولے شی بغیر داللہ جلا شانہ نہ۔

طلباء کرام! بدعت ہم دی تہ وائی چی یو انسان
د شریعت د عمل نہ علاوہ د خیل زر ہ مرضی پسے
روان وی او چہ کوم یو کار ورتہ ہشہ ہکاری نو
ہغہ کوی۔ اگر چہ شریعت پرے خہ حکم نہ وی
کرے خو دغہ سرے دا عمل کول ثواب گنری او دا
ورتہ ہشہ ہکاری۔

شیخ القرآن رحمة الله عليه به وئیل۔

ولی گدوی بدعت سنت د مجتبیٰ سرہ

مخ بہ لگوی سبا قیامت کس مصطفیٰ سرہ

اول د بدعت دوه قسمه دی۔

1. بدعت لغوی او دہغے تحقیق:۔

1. امام ابو الفتح ناصر بن

عبد السید المطرزی رحمة الله عليه الحنفی (جلد

30/1) چہ بدعت ابتداء یعنی نوی خیز ایجاد

کول، یعنی دین کس کمی یا زیاتے کول۔

2. امام رازیؒ لیکې چه بدعت د پوره والی ددین نه روستو دنوی کار په دین کښ پیدا کولو ته وائی. مختارالصاح صفحه نمبر 280
3. فیروزالغات ص 194 باندے لیکې په دین کښ څه نوی څیز راوستل یا رسم راوستل. مصباح الغات ص 27 باندے د بدعت دا معنی لیکې چه بغیر د نمونی نه جوړ شوے څیز په دین کښ نوی رسم، هغه عقیده یا عمل چه د هغه څه اصل په قرون ثلثه کښ موجود نه وو. نو دې ته بدعت وائی.
2. بدعت شرعیه او دهغه تحقیق د شرعی بدعت په باره کښ د علماء تحقیق.
1. علامه بدرالدین عینی الحنفیؒ لیکې چه بدعت په اصل کښ داسے نوی ایجاد (جوړ) شوی څیز ته وائی. چه د حضورﷺ په زمانه کښ نه وو (عمدة القاری جلد 5 ص 254)
2. حافظ ابن حجرؒ وائی بدعت هغه څیز ته وائی چي هغه بغیر د سابقه نمونی نه ایجاد کړے شوی وی او په شریعت کښ دسنت په مقابله کښ وي په هر حال کښ دا مذموم وی (فتح الباری جلد 4 ص 219)
3. حکیم الامت اشرف علی تھانویؒ لیکې چه دنوی خبرے نه مراد دادے چه هغه د شریعت د یو دلیل (قرآن) سنت، اجماع، قیاس، نه ثابت نه وی او داسې خبری په دین کښ داخلولو ته په شریعت کښ بدعت وائی.
- او الحمد لله دا زمونږ د جماعت مشن هم دے چي (قرآن اوسنت په لاره روان دے په نوم د پنجپیري یادیري مشن دے دیوبند چلوی.
- دا د اشاعت خوانان توحید سنت باندے خپل سر ورکوی.

درسول الله ﷺ حديث مبارک دے . مَنْ أَخَذَتْ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ (مسلم/بخاری)

"چاچی زمونږه په دې معاملہ یعنی دین کښ نوې خبره راویستله . کومه چی ددی نه نه وی نو هغه مردوده ده .

نو په شریعت کښ د ځان نه نوئے کار کول او ثواب ئے گنډل بدعت دے .

دویم قسم د بدعت لغویه پنځه قسمونه دي .

۱. واجب ۲. مندوب ۳. مکروه ۴. مباح ۵. حرام

(لمعات التنقیح جلد 1/257)

1. بدعت واجبه: . یعنی هغه کار چه هغه سره د دین حفاظت کیږي مثلاً علم النحو او غیره . بعضے مبتدعین دا اعتراض په شکل وائي چی بیا خو نحو صرف وئیل هم بدعت دے خودا بدعت نه دے ځکه چی دا بعض قواعد د نحو ے صحابوؤ لیکلي وو . او بل دا چی نن که دې له زده کول لا زم کړی شوی دی نو په دی عرض سره چه قرآن او حدیث باندے علم حاصل شی .

2. بدعت مندوبه: . یعنی هغه کار چي د هغه نه بغیر هم دین حاصیلیدلی شی لیکن هغه خاص د دین حصول د پاره وي مثلاً مدرسه جوړول (اوددے د جوړولوتائید د اصحاب صفوونه شوے دے چی هغوی خاص د علم حصول د پاره راغله وواو مسجد کښ وو)

3. مکروه بدعت: . یعنی د اختر مانځه نه مخکښ نفل کول، او جوماتونه ښه ښائسته کول .

4. مباح بدعت: . یعنی د خوراک څاک په څیزونو کښ فراخی کول او هغه ټول مباحات کښ چي د نبی ﷺ په زمانه کښ نه وو .

5. حرام بدعت: . یعنی څومره اهل بدعت چی بدعت شرعیه کوی یعنی په دین کښ د ثواب کارگنډل هغه چی هغه د نبی ﷺ په زمانه کښ نه وو نو هغه حرام دی .

(لمعات التنقیح جلد 1/257)

نو بدعت نہ اجنتاب پکار دے۔
 بندر کے نچانے سے قلندر نہیں بتا
 تسبیح کے پھیرانے سے پیغمبر نہیں بتا
 واطالب علمانو خان ذہ دی بدعاتو نہ اوساتی۔
 رَأَيْتُ الذُّنُوبَ تَمِيتُ الْقُلُوبَ
 وقد يورث الذل إدمانُها
 اولیدل ماگناہونہ چی مرہ کوی
 زیرونولرہ
 او ہمیش گیری کول پہ گناہونو باندے
 ذلت راولی
 نو بدعات نہ پریخودل سبب د ذلت دے۔

باب ۶

میری عادت دُنیا والو خبری نہ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْأَعَتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ مَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي
الْقُبُورِ (سورة الفاطر 23)

جو خود محتاج ہے دوسروں کا

بھلا اس سے مدد مانگتا ہے کیا۔

دآیت ترجمہ:- پیغمبر ﷺ تہ ہغہ چا تہ نہ شی اور ولی چی ہغہ پہ قبر و نو کبن دی۔
د مرو پہ نہ آوری و باندے قرآن کریم ڀیر ایتونہ راغلی دی۔

زندگی میں ہر ولی محتاج اک انسان تھا۔

اب جو وہ مرا ہے تو بلکل خدا بتا نہیں۔

امام آلوسی رحمۃ اللہ علیہ دسورة احقاف پہ ایت
نمبر ۵ کیں فرمائی وَهُمْ عَنْ دُعَايِهِمْ غَافِلُونَ ۝

ہغوی نہ آوری او نہ پیژنی کچرے کانری رامد دکرے
شو نو ہغہ نہ آوری دل خو ظاہر دی او کہ چرتہ
(ذوی العقول) داللہ مقرب او مقبول بندگان رامدد
کرے شول نو ہغوی خکہ نہ آوری چی ددے عالم نہ
تلی دی۔

الْمَيِّتُ لَا يَسْمَعُ وَلَا يُدْرِكُ شَيْئًا

مرے نہ آوری اونہ ادراک کولے شی (تفسیر کبیر للرازی ۱۰۴/۴)

باز آنا دبر پھرنے سے تم کو ہے ضرر

اے چلائی رب وہ ہے جو دینے سے تھکتا نہیں۔

الْمَيِّتُ لَا يَسْمَعُ وَلَا يَفْهَمُ

مرے نہ آوری او نہ پوہیری (فتح القدیر ۱/۶۹-۱۴۲-
446)

وَلَا نَزَاعَ فِي أَنَّ الْمَيِّتَ لَا يَسْمَعُ " اوپہ د کیں ہیخ جگرہ نشتہ چی
میری نہ آوری. (شرح المقاصد ۲/۲۲)

شاہ ولی اللہ رحمۃ اللہ علیہ پہ اَنَّا لَا تُسْمَعُ الْمَوْتَى بَانْدے
فرمائی د آوری دویہ معاملہ کیں مرا و کونر برابر
دے۔ تحفة المؤحدين صفحہ 23

حضرت گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی چي حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا او ابن عباس ۱؎ او امام ابوحنیفہ ۲؎ ہم دا مسلک دے چي مری نہ آوری خُکھ چي اِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتِي "بے شکہ تہ مرو تہ نشي اورولے".

اللہ تعالیٰ کفار پہ نہ آوری دوکشی د مروسرہ مشابہ کری دی نو ددی نہ دا معلومہ شوہ چي مری نہ آوری کنی نو بیا تشبیہ صحیح نہ راخی. الکوکب الدری جلد 197/2.

مولانا مفتی عزیز الرحمن دیوبندی ۳؎ فرمائی سماع موتی اختلافی مسئلہ دہ (پہ مینخ د مذاہبو اربعہ وو کش) احناف د مرو دنہ آوری دو قائل دي. او د عائشہ رضی اللہ عنہا ہم دا مسلک دے او د قرآن کریم ایتونہ پہ دی باندے دلا ٹیل دی چي مری نہ آوری.

فتاویٰ دارالعلوم دیوبند 441/5

انور شاہ کشمیری ۴؎ فرمائی اَلْمَيِّتُ فَلَا يَسْمَعُ فِي كُلِّ وَقْتٍ "مرے ہر وخت نہ آوری" فیض الباری 91/4

کوم حدیث چي قائلین د سماع والا پہ دلیل کش پیش کوی چي مرے د خلقو د خپو کشار آوری دھغے خلقو چي دفن کولو دپارہ راغلے وی (حدیث د قرع النعال)

نو ددے جواب دادے چي د کنایہ دہ د فرشتو د ذر راتلو نہ ددے نہ حقیقتاً د مری آوری دل ثابت نہ دی . الکوکب الدری 197/2

نیند میں سنتا نہیں تھاسب کویہ معلوم ہے

جو بھی تم چاہو تمہاری بات وہ سنتا نہیں

او بیا رشید احمد گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ پہ حدیث د کلیب بدر باندے ہم گفتگو کوی او فرمائی چہ داپہ سماع باندے دلیل نشي کیدلے خُکھ چي ظاہرہ خبرہ دنہ آوری دودہ اودا زمونبرہ پہ نزد صحیح

دہ . الکوکب الدرۃ 198/2. شرح مقاصد جلد 123/2
فتح القدیر 446/1
شامی 343/3 لطائف رشید یہ 15
تالیفات رشیدیہ 676 الکوکب الدرۃ 319/1
کشاف 20/2 جامع البیان 209/11
مدارک 9/2 ابن جریر 185/7 تفسیر عثمانی 559
کشف الرحمن ص 696 معارف القرآن 329/7
بیان القرآن او ددے نہ علاوہ ہم دا حنافو
تفاسیر او کتابونہ پہ د دلالت کوی چی مری نہ
آوری.
پہ حنفی مسلک کیں دا خبرہ مسلمہ دہ چی مری نہ
آوری نو د مبتدعینو نہ دلته تپوس اُوکھ چی
تاسو پہ کوم مسلک کیں ئے؟ زہ خپل بیان پہ د
شعر سرہ ختموم

اولیاء کی قبر سے کوئی بھی پاتا نہیں
کر یقین کوئی بھی جزا خدا داتا نہیں۔

باب ۷

د سلام معانی او مطلب

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۝
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ بنی اسرائیل (۸۱)

نه خجراٹھے گانہ تلواراکی

یہ بازو ہمارے آزمائے ہوئے ہیں۔

معزز طلباء کرام! چي کوم عام او خواص د سلام
پہ معنی نہ پوهیږي نو هغوی خلقو ته په ذهنونو
کښ دا خبره اچوی چه گوره مری خو ځکه آوری چي
مونږه پرې سلامونه اچوؤ نو محترم طلباء کرام!
ابتداءً خو دا خبره لا زمي ده چي د سلام په
معنی پوهه حاصله شي په قرآن مجید کښ الله رب
العزت سلام په څو معنو باندے فرمائیله دے. چي
په خپل خپل ځائے کښ سلام جدا جدا معنی ورکوي
دمعروف سلام نه علاوه د سلام نورے مختلفے معانی
راغله دي.

1. سلام ترهیب

وَ إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ. انعام نمبر 54

کله چي تاته ایمان والاراشي فقل سلام نواووايه
سلامتیا دے وے په تاسو، دلته سلام په معنی
داستقبال اوهر کله دے.

2. سلام دعائیه

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ، سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ (سورة صفت) او دغسے نو ر
گنډ ایتونه دي نو دی کښ سلام په معنی ددعا
باندے راغله دے.

3. د جاهلانو او شریانو د بحث نه چهپ کیدلو

دپاره وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامٌ فرقان آیت نمبر ۶۳

4. حضرت مولانا مفتی رشید احمد لدهیانوی

فرمائی چه صحیح روایاتو کښ صرف السلام
علیکم وئیلو حکم راغله دے او اگر چه مری
نه آوری او نه جواب ورکولے شي لیکن دا
سلام اچول صرف د زیارت کونکي د پاره د
عبرت دوجے سلام کول مشروع دی.

ابوالحسن الحنفی

نہ مردہ پیچ بند حال زندہ

نشود او گئے اقوال زندہ

ہیخ یو سرے د ہیخ ژوندی حال نہ وینی
او نہ هغه د ژوند و خبرے آوری.
نو سلام کول قبر باندے مرے ته دعا ده هغه ئے
نه آوری.

علماء دیوبند دنفی سماع باره کیں "مصدقہ
کشف مغالطات په مسئله دسماع اموات کیں په د
تفصیلی کتاب لیکلے دے او هغوی لیکلی دی چی
قبرستان ته د تللو او په قبرونو سلام کول په
اصل کیں د مرو دپاره مغفرت غوښتل دی. او سلام
اچول ورته صرف دعاده او نه دهغوی اوریدل شرط
دے بلکه ددې ده سلام دوجے الله تعالی مرو ته
معافی کوی او رحمتونه به په راولیږی.

کشف مغالطات صفحه نمبر 112

اوهم په دکشف مغالطات کیں لیکي چی په قبر د
سلام اچولونه دا دلیل نیول چی مری آوری نو دا
بریلیانه انداز دے. معززو سامعینو ددے نه
علاوه نورهم ډیر دلائل او حواله جات داسی دی
چی مری نه آوری لیکن دنن دور مبتد عین د مرو
قوتونه بیانوی او خلقو کیں افراط تفریط پیدا
کوی او حق پرست بدناموې.

حاسد حسد کے آگ میں خود ہی جلا گئے

وہ شمع کیا بجھے گا جسے روشن خدا کرے۔

د خپل حسد د وجے نه ځان او خلق جهنم طرف ته
بوځی او د غیر و قوتونه بیا نوی.

شیخ عبدالقادر جیلانی فرمائی

لَقَدْ أَسْمَعْتُ لَوْ نَا دَيْتَ حَيًّا

یقیناً تہ بہ واری خبرے لہ کہ تا آواز ژوندی
تہ کدے وو۔
وَلٰكِنْ لَا حَيَاةَ لِمَنْ تُنَادِي
لیکن ژوند نشته دہغہ چا دپارہ چی تہ ورتہ چغی
وہی۔

دکتاب د ملاویدو دپارہ لاندی نمبروباندی رابطہ وکریے۔

موبائل +92-345-8072683

microsbn@gmail.com :

ای میل

seenatechnical@gmail.com

داکتاب تاسودویب سائٹ نہ ہم داؤن لوڈ کولے شے۔ ویب سائٹ لنک لاندی
ورکریے شوے دے۔

www.seenatechnical.blogspot.com

باب ۸

د دعا غوستلو طریقہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاِسَاحَةِ التَّوْحِيْدِ وَالسَّنَةِ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۝ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی اُدْعُوْنِیْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ سُوْرَةَ

معززو طلباء کرام! اللہ رب العزت چي خپل بنده پیدا کړے دے نو ورته ئے داهم خودلی دې چي عاجزی به چاته کوی او امداد به د چا نه غواری نو الله فرمائی "زما نه او غوارے زه به ستاسو دعاگانے قبولے کړم"

اللَّهُ يَغْضَبُ إِنْ تَرَكْتَ سُؤَالَهٖ
وَبَنَىٰ آدَمَ حِينَ يُسْأَلُ يُغْضَبُ

دالله نه چي سوال نه کوي نو الله خفه کيږي او دبنیادم نه چي کله سوال کوي نو بنیادم خفه کيږي. الله فرمائی چي کله سوال کوي نو زما بنائسته بنائسته نومونه دی په هغه سره ځما نه سوال کوه.

وَاللّٰهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا ۚ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِیْٓ اَسْمَآئِهٖ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (۱۸۰) (اعراف)

"د الله دپاره نومونه بنائسته بنائسته دی پس رابلے الله تعالى په دې نومونو سره او پریردے هغه خلق چي غلط لار اختیار وې دالله په نومونو کيس سيجزون ما گانوا يعملون زرده چي دوی ته به سزا ورکړی شي ددوی دعملونو

فَلَا تَدْعُوا بِأَمْرِ قُطْ غَيْرِهِ

علی باب الاله لکم نصیب

"چرې مه رامدد کوی غیر الله په خپلو حاجاتو کيس"

ځکه چي دالله په دربار کيس ستاسو د پاره هم د بلنی برخه شته دے' معزز طلباء کرام! الله رب العزت قرآن کریم کيس د ډيرو انبياء دعاگانے ذکر کوي او مونږه ته ئے تعليم راکړے دے چي تاسو هم دنورونبيانو په شان دعاگانے غواړے. ابوالبشر حضرت آدم عليه السلام د پریشاني په وخت کيس دعاگانے غواري.

وَلَمَّا ظَنَّمَا أَنفُسَهُمَا أَن لَّمْ تَعُودَا لَهَا فَعَزَّيَا نَفْسَهُمَا وَتَوَخَّيَا أَن تَكُونَا مِنَ الْخٰسِرِيْنَ (۲۳) (اعراف)

نوح علیہ السلام دعا غواری براہ راست دالہ نہ ربِّ
 اَنِیْ مَغْلُوْبٌ فَاَنْتَصِرُ - قمر 10
 ایوب علیہ السلام اِذْ نَادٰی رَبَّہٗ اَنِّیْ مَسَّنٰی الضَّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِیْنَ۔ (انبیاء
 83)

یونس علیہ السلام: لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ (انبیاء 87)
 او ددے نہ علاوہ د پیرو انبیاء ء ددعا گانو
 تذکرہ اللہ تعالیٰ کرے دہ۔ لیکن دا قول انبیاء
 دالہ نہ براہ راست دعا غواری او د ہیچا وسیلہ
 او برکت یا جاہ اومرتبہ اللہ تعالیٰ تہ نہ پیش
 کوی۔ بلکہ بے د واسطے نہ خپلہ عاجزی اللہ تہ پیش
 کوی خکہ چی اللہ سورة البقرة کیں فرمائی فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ
 اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَا "بے شکہ زہ نزدے یم او قبلوم
 دعا ددعا کونکی کلہ چی زما نہ دعا غواری۔
 اوسورة ق کیں اللہ فرمائی نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَیْہِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیْدِ" زہ دے
 انسان تہ د مرے درگ نہ ہم زیاد نزدے یم"
 خہ حاجت دے چی د بل پہ درئے غوارم
 پہ خپل کور کیں ہم کنار دے رب زما
 نو چی اللہ دومرہ زیات خپل بندہ تہ نزدے دے نو
 بیا خنگہ ورلہ فریق مخالف وسیلے جوړوی اووائی
 چی گورہ جج د پارہ خلق وکیل وسیلہ جوړوی او د
 چہت ختلو دپارہ پونرے وسیلہ دہ، نواللہ تہ مونرہ
 نیک بندہ وسیلہ کوو۔ چی د ہغہ پہ برکت ترے
 مونرہ سوال کوؤ دادمخالفینو دلیل دے۔

خدا گفتا دمن چو من قریبم

وباللم یقل انی قریب

اللہ فرمائی چی زمانہ او غوارے زہ نزدے یم۔ او
 بابا نہ دی وئیلے چی زہ نزدے یم نو تہ ترے
 تپوس اوکہ چی کلہ اللہ د مرے د رگ نہ زیات نزدے
 دے نو پہ مرے کیں بہ خنگہ پونرے لگوی۔
 فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ داسے مثالو نہ دالہ دپارہ مہ
 بیانوی۔

زہ خپل بیان پہ دی شعر ختموم

نحن اقرب گفتا دمن چو من قریبم

تو فگندہ تیرہ فطرت رابعید

باب ۹

دوسیلے معنی او مطلب

أَحْمَدُ اللَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْمَاعِيلَ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ مائدة 35

معزز مؤحدین طلباء کرام! نن دوسیلے بذوات فاضلے
مسئلے له خلقو ډیر زور ورکړے دے لیکن مونږه د
قرآن او حدیث په رنډا کېن گورو چی وسیله څه ته
وایی. او کوم وسیله جائز ده او کومه نه ده
جائز.

بعضه حضرات د وسیلے په معنی نه پوهیږي نو
چه کله مطلق لفظ د وسیلے واوری نو خلقو ته
وایی چه اوگوره وسیله خو د قرآن نه ثابت ده
او اشاعت والا ئے نه منی. نو د نا پوهه ته
پته نشته دی وسیله خو به شکه د قرآن نه ثابت ده
لیکن کومه وسیله؟ قرآن پاک کېن صریحی دوه
ایاتونه دی چه د وسیلے لفظ پکېن ذکر دے لیکن
یو مفسر هم د دینه وسیله بالذوات نه ده اغسته
لکه څنگه چی دا حضرات نن هر ځای کېن دوسیلے
بالذوات فاضله چغه وهی او د مرو برکتونه
یادوی "چی په برکت د فلانکی بابا او په برکت د
فلانکی پیر صاحب وغیره باندی.

علامه ابن قیم: . لَيْسَ التَّوَسُّلُ وَالتَّقَرُّبُ بِالْهُوَى

بل التقى والبر والا حسان

نه ده وسیله او نزدیكت په خواهشاتو
بلکه وسیله الله ته پرهیزگاری اونیکي او
احسان دے.

هذا كتاب الله يفصل بيننا

هل جاء فيه توسلوا بفلان

دا د الله کتاب فیصله کوی زمونږه په مینځ کېن
ایا راغلي دی د کتاب کېن چی په فلانکی
باندے وسیله اونیسې؟

الله رب العزت سورة المائدة ایت نمبر 35 کېن فرمائی
" اے ایمان والو د الله نه اویریری اولتوی الله ته
وسیله (نزدیكت)

■ امام راغب اصفہانیؒ فرمائی دوسیلے حقیقت دادے چہ خپل نیک عمل او علم او کوشش اللہ تہ وسیلہ کوہ دالله تعالیٰ تہ وسیلہ او نزدی والی دے (مفردات صفحہ نمبر 545)

■ اللہ تعالیٰ تہ وسیلہ نیول دادی چي نیک عمل باندے اللہ تہ قرب حاصل کری (منتہی الارب جلد 4 ص 413)

■ حافظ ابن کثیر ذابن عباسؒ نہ روایت کوی چي دوسیلے معنی داده چي نزدیکت حاصل شی اللہ تعالیٰ تہ او بیا فرمائی چي د ائمو وو اود مفسرینو پہ د کس هډو اختلاف نشته چي وسیلہ هغے خیز تہ وائی چي پہ هغے باندے اللہ تہ نزدی والی حاصیلیری داد وسیلے معنی ده. (ابن کثیر جلد 2 ص 52)

■ اخون درویزه بابا رحمة الله علیه فرمائی. دا ایت گوره راغله دے له خدایه وسیله ورته اغواری طالبانو چي ایمان وی اویریږی له خدایه وسیله وی خدائے تہ څه ده که پوهیږی

فرائض په ځائے کوئی اود حرامو بیرته کیږی دا معنی مې په تفسیر بیضاوی کس ده لیدلی. باوراوکی اے خلقو ما په سترگو ده لیدلی ولی ډیر گمراهان وائی ماددوی دی اوریدلی ځکه پسے زغلی وسیله وی خدائے تہ پیر دے خلق

گمراهان د شرمنده شی چي معنی بدلوینه د تفسیر نه خبرنه دی غلط ولی دوي خاینه

دده ایت په تفسیر کښ د مفسرینوڅو حواله
مونږه بفضل الله تعالی پيش کوو چی هغوی وائی
دوسیلنه مراد الله ته نزدیکت حاصلول دی په عمل
سره او یو مفسر هم دانه دی وئیلے چی د
وسیلنه مراد بالذوات یعنی د چا بدن او ذات
وسیله کول دی (مدارک جلد 1 صفحہ نمبر 282)
تفسیر کبیر 11 جلد ص 220. غرائب القرآن جلد 6
ص 89

ابو مسعود جلد 3 ص 32 السراج المنیر جلد 1/373
(الدر المنثور جلد 2-280) تفسیر کشاف جلد 1/336
البحر المحيط جلد 3-460 فتح القدير جلد 2/38
روح المعانی 6/124 قرطبی 6/154
دامفسرین ټول دوسیلے نه مراد نیک عمل باندے الله
ته نزدیکت مراد اخلی.
نوټ: نو معلومه شوه چی فریق مخالف ایاتو نه
صحیح وائی او معنی مقصد ئے دخان نه جوړوی په
قرآن مجید کښ دوسیلے متعلق دویم ایت او دهغے
لاندے دمفسرینو اقوال اوگورے.
أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ (بنی
اسرائیل) 57

ابن کثیر د مجاهد ټه په د قول د الله کښ " يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ " کښ
چی هغوی به عیسی ابن مریم ، عزیز او ملائیک
او شمس او قمر رامدد کول-
او بیا وائی الَّذِينَ يَدْعُونَ الْمَلَائِكَةَ (ابن کثیر جلد 3 ص 48)
روح المعانی جلد 5 ص 104/
الدر المنثور الیسوی جلد 4/189
قرطبی 10/189 امام رازی 20/213

البحر المحيط 1/51

ابن کثیر جلد 3 ص 48 خازن 4/134
دده عبارتونونه او حواله جاتو نه دامعلومه ده
چی مشرکانو به د غیر الله عبادت کو و او غیر الله به

ئے مالک د نفے او نقصان گنرلو او نیکان خلق
 به ئے الله تعالى ته وسیله کول او که چا به ورتہ
 اوئیل چی دا سے مہ کوی نو جواب کیں به ئے وئیل
 هُوَلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۖ دا خلق زمونبرہ سفارشیان دی.
 لکه خنگه چی دا اوسنی بعضے ناپوهه خلق وائی الله
 د مونبر دداسے غلط عقیدے نه اوساتی.

باب ۱۰

وسیلہ نیول پہ ذوات فاضلہ

باندے خنگہ دی؟
 الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاقِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
 بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ (الزمر نمبر ۳)

توحید کو سمجھا نہیں مفتی بنا تو کیا ہوا

بدعت سے بے زاری نہیں صوفی بنا کیا ہوا

معزز طلباء کرام!

کلہ بہ چہ مشرکانو بتان رامدد کول نو هغوی به
 وئیل چی مونبره دوی ته وایو او دوی ئے الله جلا
 شانہ ته وائی نوا الله تعالی دهغوی هغه غلطه
 عقیده سورة زمر ایت 3 کیں ذکر کوی۔

ترجمہ " هغه کسان چہ هغوی دالله نه علاوه نورخلق
 مددگاران نیسی (نوددوی دا خیال دے) چہ مونبر
 ددوی عبادت نه کوو مگر ددے دپاره چی مونبره الله
 ته په درجه کیں نزد کبی۔

مشرکانو به دا عقیده ساتله چی اصل کیں دا عبادت
 خو د الله دپاره مونبر کوو لیکن مونبره ئے د
 زیارتونو او بتانو ته وایو او دوی ئے الله تعالی
 وائی ته او مونبره الله ته په درجه کیں نزدی
 کوی۔ نو معلومه شوه چی د چاذات وسیله کول چی
 هغه وفات شوی وی نو دا عقیده دقرآن خلاف ده۔

هر چیز مسبب سبب سے مانگ

ادب سے مانگ منت سے مانگ

دوسیلے بالذوات فاضله (قبرونو کیں نیکانو)
 باندے وسیله نیول درست نه دی۔
 دعلماء دیوبند وحوالے لاندے دی مفتی اعظم هند نه
 سوال شو ے دے نو هغه وائی چہ په بحق النبی
 واله الامجاد وئیل ناجائز دی کفایت المفتی 56/2
 امام الهند۔

مولانا رشید احمد گنگوہیؒ نے سوال اور جواب

■ سوال :۔ دعا کس پہ حق دولی اللہ وئیل ثابت دی یا نہ دی ثابت بعض محدثین دا وئیل منع کوی ددے خہ وجہ ؟

■ جواب :۔ معتزلہ او شیعہ حق تعالیٰ باندے حق لازم کنری او هغوی د بحق فلان دغه معنی مراد اخلی نو ددے وجے نہ دا معنی د شیعہ گانو مشابہ راحی نو فقہاء او محدثین دا وئیل منع کوی چي د روا فضاو سرہ یو شان

والی رانشی (فتاوی رشید یہ 240)

نو معلومہ شوہ چي پہ حق دولی ، نبی ، پیر وغیرہ وئیل جائز نہ دی۔

اولیاء کی قبر سے کوئی بھی کچھ پاتا نہیں

کر یقین کوئی بھی جز خدا داتا نہیں۔

زندگی میں ہر ولی محتاج اک انسان تھا

جاہلوں: وہ جب مرا ہے اب خدا بنتا نہیں

➤ اشرف علی تھانوی دیوبندیؒ پہ مسائل السلوک دبیان القرآن کس ذکر کری دی " چي ددے ایت د سورة المائدے دتوسل پہ ذوات فاضلہ سرہ ہیخ تعلق نشته

➤ دمولانا سید نور الحسن بخاری قول دے او ددے تنظیم اہل السنۃ صدر ہم دے د پہ خپل کتاب

"توحید او شرک کی حقیقت صفحہ نمبر 285-286 کس لیکلی چي مسنون او ماثورہ دعا گانو کس براہ راست د اللہ نہ دعا غوبتل دی۔ او صحابہؓ حتی چہ اہل بیت رسولﷺ امہات المؤمنین او خاندان د رسولﷺ ذات پہ طور دوسیلے نہ وو پیش کرے۔ او دغه شان سلف صالحین او آئمہ دین عمل او قول نہ ہم

د اولیاء اوصلحاء د ذات د وسیلے خہ ثبوت نہ ملاویری.

اکثر مخالفین پہ مونیر باندے دالزام لگوی چی د دوی وسیلہ نہ منی. الحمد لله مونیرہ هغه ټول اقسام شرعی دوسیلے منو لیکن کومه وسیلہ چی مبتدعینود خان نہ جوړه کړی ده نو هغه نه منو دوسیلے خه اقسام دی چی جائز دی او قرآن اوسنت نه ثابت دی هغه لاندے ذکر کوو.

1. وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا (اعراف180)

وسیلہ نیول دا لله په نومونه باندے لکه یا الله ، یا رحمن یا کریم وغیره په د سره دعا کول.

2. وسیلہ په خپل عاجزے سره لکه په دعا د آدمؑ او حواؑ سره سورة اعراف23 کښ او په دعا د زکریاؑ سره په سورت مریم ایت4 کښ او په دعا د صديق بخاری ذکر کړی ده.

3. وسیلہ په ایمان او اعمال صالحوؤ سره په دعا کښ واستعینو بالصبر والصلوة.

4. ژوندی انسان ته وئیل چی دعا راته کوه دا هم دقرآن او سنت نه ثابت دی.

5. وسیلہ نیول په صلوة یعنی درود وئیلو سره په رسولﷺ باندے چی اول درود شرعی اوایي اوبیا دعا اوغواړی لکه ترمذی او ابو داؤد کښ حدیث دے. زمونیر ټولے هغه شرعی وسیلے منو کومے چی دشریعت نه ثابت دی.

باب ۱۱

د غیر شرعی وسیلے اقسام

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَدْعُونِي ۝ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۝

ترجمہ :۔ زما نہ دعا اوغوارے زہ بہ ستاسو قبولتیا اوکرم"

مغزز سامعین! قرآن اوحدیث مونبر تہ طریقہ دَ اللہ نہ د غوبتلو خودلے دہ. عبدالرحمن بابا وائی.

خہ حاجت دے چی د بل پہ درئے غوارم

پہ خپل کور کیں ہم کنار دے رب زما

واہ ناپوہہ انسانہ کوم کوم درگاہونہ بہ گورے راشہ دَ حق پرستو نہ د قرآن او سنت پہ رنرہ کیں ددعا غوبتلو طریقہ ذہہ کرہ.

❖ پہ غیر شرعیہ اقسامو کیں اول قسم دوسیلے

1. پہ دعا کیں پہ حق دفلانی او جاہ ، حرمت برکت ، وسیلہ یا طفیل دَ ہغہ وئیل ناجائزہ دے. دحق ، جاہ پہ بارہ کیں چہ کوم احادیث دی موضوعی یا ضعیف دی. نو معلومہ شوہ چی پہ دالفاظو سرہ دعا کول بدعت دے او ممنوع دی شرح عقیدۃ الطحاوی ص 261

2. دعا غوبتل دیوخاص قبر پہ خواہ کیں پہ دے عقیدے سرہ چی دعا ددے قبر پہ خوا کیں خہ قبلیری. داهم بدعت دے او دے اسبابو دشرک نہ دے خُکہ چی د قبر پہ خواہ کیں ددعا د قبلیدو دپارہ ہیخ دلیل شرعی نشته. پہ احادیثو کیں چی کوم مقامات ددعا دقبلیدوراغلی دی نوہغہ مسجدملتزم د کعبے ، حجر اسود ، طواف ، صفا ، مروہ ، مزدلفہ ، عرفات او مئی دی چی ہغے کیں قبر نہ دے ذکر . الوسی جلد 5 ص 125 کیں وئیلے دی. ہر کلہ چی خوک د مرو یا غائب نہ دعا غواری نو دادہغہ بدعاتونہ دی چی دسلف نہ ہیچا نہ دی کری او مجموعۃ الفتاوی مولانا

عبدالحمی جلد 1/338 جلاء العینین 495 فتاویٰ

رشید یہ صفحہ 59 کس دوی ہم دا وائی۔

3. بل قسم غیر شرعی وسیلہ دادہ چی د قبر پہ
خواہ کس قبر والا تہ خطاب کوی چی خما فلانے
حاجت پورہ کرہ یا فلانے غم لرے کرہ نو دا
بنکارہ شرک دے . (صيانة الانسان 7 جلد ص 128
الوسی)

جو خود ہے محتاج دوسروں کا

بھلا اس سے مدد مانگنا ہے کیا۔

اغاثة اللفان د ابن قیم ” جلد ۱ ص 217 چی د تہ
علماء شرک وائی۔

4. د توسل غیر مشروع دابل قسم دے چہ آواز
کوی یو غائب تہ (بغیر د اسبابونہ) یا مری
تہ چہ اے فلانی ولی یا پیرہ خما دیارہ دالله
تعالیٰ نہ دعا اوغوارہ پہ دے عقیدے سرہ چی
ہغہ پہ غیبوباندے علم لری او د ہر خائے نہ
آوری او دعا ہم غوشتلے شی نودا شرک صریحی دے
خکہ چی عالم الغیب، او د ہر خائے نہ اوریڈو
والا صرف یو الله تعالیٰ دے او پہ دیرو ایتونو
کس الله دا عالم بکل شیء هُوَ الله مسئلہ بیان کرے دہ
. سورة نمل ایت نمبر 65

انعام ایت نمبر 50 اعراف ایت نمبر 188

وہی خالق وہی مالک وہی مشکل کشا سب کا

وہی ایک غوث اعظم ہے یہی لاکار دیتا جا

جو جلتے ہیں تو جلنے دو جو ہے توحید کے دشمن

ندائے وحدت کی قرآن سے گلی کوچوں میں دیتا جا۔

باب ۱۲

د قبر ژوند څنگه

دے.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاشَاعَتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ
بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۝ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ اَمْوَ اَتْ غَيْرُ اَحْيَاءٍ
وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ۝

"مره دی ، نه دی ژوندی او دوی ته پته هم نشته
چی کله به دقبرونو نه راپورته کولے شی .
کله چی یوانسان ددے دنیا نه لار شی وفات
شی نو بیا دهغه ژوند ددنیا په شان نه وی بلکه
هغه د عالم برزخ په ژوند باندے ژوندے وی او
دا ژوند ددنیا د ژوند نه بلکل مختلف وی .

جائے گاجب جہاں سے کچھ بھی نہ پاس ہوگا۔

دوگر کفن کا ٹکڑا تیر الباس ہوگا۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (العمران 185)

هر يو روح والا خيز باندے به مرگ راخی .
بل الله فرمائی دا مرگ نه روستو کیدے شی او نه
مخکېښ کیدے شی يو ساعت .

اوسوة البقره کښ فرمائی چی دمرگ نه روستو
ژوند داسے دے ولکن لا تشعرون چی تاسو پرې نه
پوهیږی لیکن دا فریق مخالف وائی چه نا بلکه دا
انسان قبر کښ بیا ژوندے کیږی او دې کښ ددنیا
پشان ناست وی رحمت کائنات ددی کتاب دپه صفحه
نمبر 72 لیکلی او دغه شان 130 کښ هم دا وائی چی
کفن چور قبر کهلاؤ کړو نو مړے خو دے قبر کښ
ژوندے ناست وو نو هغه کورته راغے اوبیا هم يو
کال ژوندے وو اوخوی ئے پیدا شو مالک نوم ئے
ورله ایخے وو .

دغه شان په تسکین الصدور کښ په صفحه نمبر 231 کښ
وائی چه ټولومؤمنانو اوکفارو ته روح واپس
راخی .

نوټ: . گورے دوی خلقوته صرف دانبیاء علیه السلام
د حیات خبره کوی لیکن دوی دټولو انسانانو

د کفارو مؤمنانو په قبرونو کښ داسے ژوند قائل دے

لکہ څنگه چه دنيا کښ ژوندی وو او باقاعده دوی په خپلو کتابونو کښ دا لیکلی دی چی حیات الاموات ، د مروژوند اوبیا وائی چه سماع الاموات د مرو اوریدل اوپه کښ ئے لیکلی دی ټول مری اوری هم او وینی هم لیکن مونږه وایو.

وہی اولاد دیتا ہے وہی حاجت روا کافی

یہ قبریں کچھ نہیں کرتی وہی ناصر وہی شافی

نو لږ تپوس ترے اوکړه چی بیا موبخول څه له چی هر مړے وینی او آوری؟
د مرگ نه بعد یو قسم ژوند شته لیکن هغه برزخی دے او د دنیا په شان نه دے هغه الله ته پته ده چی څنگه ژوند دے.

دغه خلق د عامو مرو د دنیا په شان په قبر کښ هم د حیات قائل دی لیکن خلقو ته دا خبره نه شی ښکاره کولے. ځکه چی بیا به پرې خلق پوهه شی نو د ضد دوجے نه خلق د هوکھ کوی او دا شاعت خلاف ئے راپاروی بهتان لگوی په مونږ چی دوی حیات الانبیاء نه منی.

لکین مونږه وایو چی دا غلطه عقیده ستاسو د خلقو ته معلومه شوه چی تاسو خوشبو ووالا عقیده ، الذخائر، رحمت کائنات کښ څه لیکلی دی.

انہیں کی مجلس کو سنو ار تہا ہوں

چراغ میری اور محفل ان کی۔

انہیں کی بات کو کہہ رہا ہوں

زبان میری اور بات ان کی۔

تاسو خو مرو له طاقتونه بیانوی او مونږ درحمان ذات طاقتونه بیانوو.

بزرگوں کو مزاروں میں نہیں طاقت ذرا بھر بھی

اور انہیں فریاد سننے کی نہیں لیاقت ذرا بھر بھی۔
اللّٰہم احفظنا منہ

عقیدہ حیات

باب ۱۳
الانبياء

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ (البقرہ ۱۵۴)

لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَدُومُ لَوَاحِدٌ

لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ فِيهَا مَخْلُودًا

معزز سامعین! ددے ایت کریمہ ترجمہ دادہ "اومہ
وائے دہغہ چا بہ بارہ کبش چی هغوی قتل کرے شی
پہ لارہ دالله کبش چی هغوی عبث مرہ دی بلکه هغوی
ژوندی دی (خوخنکے ژوندی) لیکن تاسو پری نہ
پوهیږی" (بیان القرآن)

نن سبا کو اوگورو نو مخالفینوډ مسئلے له ډیر
زور ورکړے دے او عواموړونډو له ئے شکوک
وشبهات په ذهن کبش ایخے دی چی ټول انبیاء په
قبرونو مبارکو کبش ددنیا په شان ژوندی دی او
اشاعت والا ئے نه منی نو زمونږه په حق پرستو
علماء باندے تهمت لگوې حالانکه اشاعت التوحید
والا خو دمرگ نه روستو دکفارو ژوند هم منی نو
بیا دا نبیاء علیه السلامو ژوند به ولی نه
منی؟ خواصل خبره دادہ رونیو چی مبتدعین ورله
په خپل گمان یو قسم ژوندثابتوی او اشاعت والا د
انبیاء علیه السلام دغه ژوند په قبرونو مبارکو
کبش د قرآن اوحديث په رنډا کبش برزخي ژوند
ثابتوی.

ابن قیم "وائی.

لو کان حیا فی الضریح حیاته

قبل الممات بغیر ما فرقان

که چرته نبی علیه السلام په قبر کبش داسے ژوندے
وو خنکے

چی دمرگ نه مخکبش ژوندے وو بغیر دفرق نه

ما کان تحت الارض بل من فوقها

والله هذا سنة الرحمن

نو بیا دزمکے دلاندے نہ وودپاسہ بہ وو۔
 قسم دے دادمہربان ذات عادت او طریقہ دہ۔
 دا بدعتیان چی کلہ تاسوسرہ بحث کوی نودوی بہ
 ہم (دا آیت البقرہ 145) وائی پہ د مسئلہ کبش لیکن
 تاسوبہ ورتہ وائی چی پہ آخرہ کبش ورسرہ ولکن لا
 تشعرون ہم وائی۔ خکہ چی دوی بہ درتہ نیمگرے
 ایت وائی او د ولکن لاتشعرون معنی دہ چی پہ د
 ژوند تاسو نہ پوهیبری لیکن نن دا حضرات وائی
 چی مونبرہ پہ د شہ پوهیرو او دنیاوی حیات دے
 خکہ ئے رحمت کائنات 323 ص کبش لیکلی دی۔

انبیاء نہیں مرتے او تسکین الصدور 231

کبش ئے لیکلی دی چی مؤمنانواو کافرانو تولو تہ
 روح قبرتہ واپس راشی او دنیا پہ شان ژوندی
 شی" او د مفتی فرید صاحب خوئی لیکلی دی۔
 إَلْأَنْبِيَاءَ لَا يَمُوتُونَ بَلْ يَنْتَقِلُونَ مِنْ دَارِ الدُّنْيَا إِلَى دَارِ الْبَرَزِ
 چہ انبیاء بلکل وفات کیری نہ بلکہ ددے دنیا
 نہ برزخ تہ منتقل شی نو دوی اول پہ انبیاء
 باندے د مرگ راتلل ہم نہ منی او دا عقیدہ
 ددوی دقرآن خلاف دہ اللہ فرمائی۔

انک میت وانهم میتون

اے پیغمبر ﷺ تہ بہ ہم مر کیری او دا نورخلق بہ
 ہم مرہ کیری۔ اوددوی بل کتاب خوشبو والا عقیدہ
 صفحہ 71 باندے دی چی حیات دنیوی دے اوپہ صفحہ
 نمبر 35 کبش وائی حیات دنیوی حسی حقیقی دے او پہ
 127 کبش وائی کہ چرتہ مونبرہ د مشرق یا مغرب نہ
 درود وایو نو دا ہم رسول ﷺ آوری داد عقل خلاف نہ
 دا لیکن دادہ ادا بوخلاف دہ (بریلیانہ عقیدہ)
 صفحہ نمبر 64 کبش وائی چی برزخی نہ دے بلکہ
 دنیاوی حیات دے۔

آپ اپنے اداؤں پہ ذرا غور کریں

اگر ہم عرض کریں تو شکایت ہوگی۔

اوبیاتاسو ٲولو ٲہ 2015 مناظرہ ٲائے کٲں اوکتل
چی دوی ٲٲلہ مونبر سرہ دا اولیکل چہ ٲوک د
رسول ﷺ وفات نہ منی نو ہغہ کافر دے او بیا ئے
اولیکل چی دا ژوند دنیوی نا بلکہ برزخی
ژوند دے۔ نو تاسو اووائے چی دا فتوے ئے ٲٲلو
مشرانو لگولی دہ او کنہ؟ اوس خبرے خوند اوکہ
او بیا لا د دوی ٲروٲیگندے کولے چی چہ مناظرہ
مونبرہ کٲلے دہ لعنت اللہ علی الکذبین ورتہ وایہ
راشہ لیکل دے اوگورہ اوٲیل کتابونہ دے اوگورہ
چی مناظرہ ماگٲلے دہ اوکہ تا کٲلے دہ؟
الحمدللہ فتح بہ ہر میدان کٲں دا شاعت والا ئی۔
معزز طلباء!

دِمخالفینو علی الاعلان نعرے وھلے چی انبیاء
کرام علیہ السلام ٲہ حیات دنیوی سرہ ٲہ قبرونو
کٲں ژوند دی دن نن دے 2015 مناظرے روستو ہغہ
دنیوی لفظ چرتہ لاو؟ اوس د اووائی کنہ چی
حیات دنیوی دے اوکہ برزخی دے؟ لیکن بیا دا
حضرت ٲیل ضد نہ ٲریردی۔

حاسد حسد کی آگ میں خود ہی جلا گئے

وہ شمع کیا بجھے جسے روشن خدا کرے۔

الحمدللہ دِمخالفین ٲہ د مناظرہ دترخہ کٲں د ٲلو
مشرانونہ انکار کرے او اشاعت والوؤ دے فریق
مخالف تہ شکست ورکے دے۔

دستار کی ہر تار کی تحقیق ہے لازم

ہر صاحب دستار معزز نہیں ہوتا

زہ ٲیل بیان ٲہ دے شعر ختموم

نہ نخر اٹھے گانہ تلوار اُنکی

یہ بازو میرے ازمائے ہوئے ہیں۔

باب ۱۴

ہمیشہ ژوندے پاتے کیدل صفت صرف

دالله دے۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ لَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ (البقرہ ۱۵۴)

خدا اول سے ہے پیدا نہیں ہے

ہمیشہ زندہ ہے مرتا نہیں ہے۔

معزز طلباء کرام! پہ دی ایت دستورہ بقرہ کس اللہ
فرمائی چی د ہغہ چا پہ بارہ کس مہ وائے چہ
خوک قتل کرے شی پہ لارہ دالله کس چی دوی مرہ
دی (عبس مرہ) بلکہ دوی ژوندی دی لیکن تاسو
ددوی پہ ژوند نہ پوہیری۔ (چی دا خنگہ ژوند دے)
یو خو خبری دی چہ پہ ہغے باندے ایمان راوړل
لازم دی۔

1. شهداء مقتول دی۔ 2. اموات
نہ دی

3. احیاء دی 4. خو حیات بل شان
دے۔

زمونیر د شعور نہ بالاتر دے۔

5. او پنخمہ خبرہ دادہ چی ہغہ ژوند خنگہ دے۔
نوسورۃ ال عمران کس دادی چی عِنْدَ رَبِّهِمْ ہغہ ژوند
دالله پہ نزدی یعنی اللہ پری پوہہ دے نو چہ کلہ پہ
د پوہہ شوے او دادی اوئیل نو خبرہ حل دہ لیکن
اہل زیغ نن لابل بل خہ وائی خو دہغوی دپارہ
مخکس ہیخ لارہ نشتہ گورے قرآن مجید ہم دا وائی
چہ پہ قبر کس ددنیا پہ شان ژوند نشتہ چی پہ
بدن کس قدرت ہم وی۔ سَمِعَ دِ ہم وی، بصر، ارادہ،
ناستہ پاستہ ولارہ او افعال اختیار یہ دہم وی
نو داسے حیات نہ دے۔

احادیث صحیحہ در رسول ﷺ چہ ہغہ حد د تواتر
تہ رسیدلی دی ہغہ ہم دغہ وائی چی داسے حیات
نشتہ دے او علماء امت او صحابہ اجماع ہم داسے
وائی. نو راخی چی اوس اوگورو چی ہمیشہ ہمیشہ
ژوند ے پاتے کیدل صفت دچا دے نبی ، ولی، پیر
، فقیر ، وغیرہ ہمیشہ ژوندے نہ شی پاتے کیدے
دا صفت صرف دالله تعالی دے.

یقین دارم درین عالم کہ لا معبود الا هو

ولا موجود فی الکونین ولا مقصود الا هو

یقین لرم چی پہ د عالم کس بل معبود نشتہ سیوا
دالله نہ

او نشتہ دحقیقی موجود او مقصود پہ دوارو
جہانو کس سیوا دالله نہ.

او چہ خوک ہم وائی چہ انبیاء علیہ السلام یا
اولیاء وغیرہ باندے مرگ نہ راخی نہ دا سرے
قطعی مشرک دے.

او ددہ شرک کس ہیخ شک نشتہ. لکہ بعض خلق وائی
أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا يَمُوتُونَ چی اولیاء الله باندے مرگ نہ راخی.
بلکہ صرف آخرت تہ منتقل کیروی.

نو دا ہمیشہ ژوند دالله صفت دے. ایت الکرسی نمبر
ایت 255 البقرہ.

الله لا اله الا هو الحي نشتہ دے لائق دعبادت مگر دغہ
الله دے داسے ژوندے ذات چی مرگ پہ نہ راخی.
سورة الفرقان 58 وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

بروسہ اوکہ پہ ہغہ ذات باندے چی ہمیشہ ژوندے
دے مرگ پہ نہ راخی.

سورة المؤمن 65 العمران 2/1 کس ہم داسے فرمائی نو داصفت
مختص دالله تعالی دے چی صرف الله بہ ہمیشہ ژوندی وی
ہیخ یو فرد الله سرہ پہ دصفت کس نہ دے شریک قرآن
کریم د هر یو نفس دمرگ اتلہ فیصلہ کرے دہ او
چی خوک تری نہ نبی ، ولی ، شہید وغیرہ مستثنی
کوی نودغہ سرے د قرآن مجید نہ منکر دے الله سورة
القصص ایت نمبر 88 كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ هر خیز مر

کیدونکے، ختمیدونکے دے مگر ذات د اللہ بہ باقی وی
دغہ شان العمران 185 کل نفس الخ سورة الانبياء آیت نمبر 35 کیں ہم
داسے فرمائی. لیکن مبتدعین خپلو کتابونو کیں
دقرآن مجید خلاف خبرہ لیکلی دہ او پہ دوی کیں
بعضے وائی چی مونبرہ خو مرگ منو نو چی کلہ منے
نو بیا خو ئے خبرہ اسانہ کرہ. کتاب الیلۃ الأولى کیں
علامہ محمد ابراہیم سلیم " لیکلی دی چی تول
خلق پہ د خبرہ متفق دی چی مرگ ددنیوی حیات
ختمیدو تہ وائی. او دا خبرہ زدہ کرے چی
انبیاء تہ وفات یا مرہ وئیل د بے ادبی خبرہ نہ
دہ لکہ خنگہ چی مبتدعین ئے بے ادبی گنری نو
دوی د قرآن نہ خبرنہ دی لکہ اللہ سورة البقرہ
133 کیں فرمائی. إِذَا خَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ نو دلته اللہ یعقوب
علیہ السلام باندے دمرگ اطلاق کرے دے ہغہ شان
سورة سبا ایت نمبر 14 قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ البقرہ 259 فَأَمَّا اللَّهُ مَاتَ
عَالِمٌ او سورة مریم ایت نمبر 33 وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ
أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا "پہ ماباندے د سلام پہ ہغہ ورخ چی
کلہ زہ پیدا شوم او پہ کومہ ورخ چی بہ مرکیرم
او کلہ بہ چی دوبارہ پورته کولے شم. نو پہ دی
ایت باندے امام قرطبی "دخلورمے صدی عالم وائی
چہ یاد ساتے د عیسی علیہ السلام د پارہ درے
حالتونہ دی.
فی الدنيا حیا وفي القبر میتا وفي الآخرة مبعوثا

چی کلہ راشی نو دنیا کیں ژوند او قبر کیں مر او
آخرت کیں بہ بیا ژوندے کولے شی. او دا اتفاقی
مسلك دے د اهل السنۃ والجماعت، نو اصل خبرہ
دادہ چی ہمیشہ ژوند صرف خاصہ د اللہ صفت دے او دا
صفت بل چا لره ورکول د قرآن خلاف او جرم دے.

زہ خپل بیان پہ د شعر ختموم

بکړه لاسه پر شپه تحقّق

تم اپنے فیل معنی کو نکالو

باب ۱۵

پہ ذی روح خیز ونو باندے

بہ مرگ راخی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ
(الزمر ۳۰)

معزز طلباء کرام ! خنگہ دمخکس بیانونو نہ معلومہ شوہ چی ہر فرد اور روح والا خیز باندے بہ مرگ راخی نودلتہ سورۃ الزمر کس ہم اللہ فرمائی "چہ بے شک تہ ہم وفات کیدونکے ئے او دوی ہم" دمرگ نہ بعدہ رانسان تہ یوقسم ژوند حاصل دے نوہغہ ددنیا دژوندنہ یر اعلیٰ او اکمل دے امام ذہبیؒ پہ سیر اعلام النبلاء ۹ جلد ص 61 کس وائی چی د رسول ﷺ ژوند برذخی حیات دے اگر چہ درسول ﷺ جسم مبارک اطہر معطر محفوظ دے آدم کیلئے فخریہ عالی نبی ہے۔

مکی مدنی ہاشمی و مطلبی ہے۔

محمد کی محبت دین حق کی شرط اول ہے۔

اس میں ہوا اگر خامی تو سب کچھ نامکمل ہے۔

د انبیاء بدنونہ مبارکہ زمکہ نہ ضائع کوی۔ او بیا امام ذہبی رحمۃ اللہ علیہ فرمائی پہ رسول ﷺ باندے درود شریف پیش کولے شی لیکن مونبرہ دہغے حقیقت نہ پیژنوا و مونبر درود و سلام پخپلہ نہ آوری اگر چہ دقبر پہ خواہ کس وی اوکوم حدیث چی ذکر دے چی رسول ﷺ فرمائی چی چا پہ ماباندے زما دقبر خواہ کس درود او لوستلو نوزہ ئے آورم نو دا حدیث موضوع (من گھرت) دے لویو لویو علماء پہ دباندے جرحہ کرے دہ لکہ موضوعات ابن جوزیؒ 1/303 مجموعے فتاویٰ دشیخ

الاسلام ابن تیمیہؒ 27/241

الصارم المنکی 179 - اودا حدیث حکہ موضوعی دے چی
 ددے پہ سندکیش ابن مروان السدی دے او هغه کذاب
 (دروغجن) وو او ده به (من گھرت) حدیثونه
 جوړولو دے متروک الحدیث دے لکه د ده باره کیش
 دی علماء لیکلی دی الضعفاء الصغیر للامام
 البخاری²¹⁸

الضعفاء والمتروکین للنسائی 303 - الضعفاء
 والمتروکین للدارقطنی 152 کتاب المجروحین لابن
 حبان 2/286 دیوان الضعفاء الذهبی 288 میزان
 الاعتدال للذهبی 4/32 الكامل لابن عدی 66-
 12/22

تهذیب التهذیب لحافظ العسقلانی 9/436

اللا لی المصنوعه للامام الیسوطی^{2/283}

سامعین حضرات! مخالفین چه د کوم حدیث نه په
 قبر کیش د دنیا د حیات په باره د نبی ﷺ کیش دلیل
 نیسی نو دے بره ذکر شوو علماء په دے حدیث
 جرحه کړی دی چی دا د خانه جوړ کړے شوی دے او
 دا ضعیف حدیث دے.

فريق مخالف وائی چه د رسول ﷺ ژوند په قبر
 شریف کیش دنیوی دے نو راخی چی قرآن
 مجید لږ غوندے او گورو چی قرآن د دنیا ژوند ته خه
 وئیلے دے او که دنیا د ژوند ئے سپکاوے بیان کړے
 دے.

سورة الحديد 20 الله فرمائی اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ" بے شکه
 د دنیا دا ژوند لوبه او توبه دی. نو بدعتیان به
 رسول ﷺ د پاره دا دنیا دا ژوند په قبر مبارک کیش
 ثابتوی چی الله ئے سپکاوی بیان کړیدے او علماء
 حقه چی په حقه لار روان دی نو هغوی وائی چی دا
 خو مخالفین در رسول ﷺ په شان او درجه کیش کمی کوی
 چی الله فرمائی.

او په سورة الضحی کښ فرمائی و لِّلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰی (٤)

ہے فخر کی یہ بات کہ دنیا میں آج تک

دغہ نا پوہہ فرقہ صرف پہ دِی خبرہ کس لگیا دی
چہ حیات دنیوی دے او نور پہ قرآن نہ پوہیری
چی دلاہ کلام کوم قسم حیات تہ غورہ بہترہ وئیلے
دے لیکن مونیر وایو

بگوش ہوش سنو ہم سنائے دیتے ہیں

جو کچھ بھی حجاب ہے تو وہ اٹھائے دیتے ہیں۔

مونبرہ بہ حق شکارہ کوو تولے پردے بہ درنہ لرے
کوو حق بہ خلقو تہ شکارہ کوم
وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

باب ۱۶

د رسول ﷺ او شهداء ژوند برزخی دے .
 الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
 بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ كُنْتُمْ
 أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۲۸) البقره
 امام قيم رحمة الله عليه

لو كان في الضريح حياته

قبل الممات بغير مافرقان

کچرته نبی علیه السلام په قبر کښ داسه ژوندے
 وو لکه څنگه

چی د مرگ نه مخکښ ژوندے وو بغير د فرق نه
 ما کان تحت الارض بل من فوقها

والله هذا سنة الرحمن

نو بیا به د زمکي لاندې نه وو بلکه د زمکي د
 پاسه به وو.

قسم په الله دا د مهربان ذات عادت او طريقه ده .
 معزز طلباء کرام ! ما چه کوم ایت الو ستلو نو
 دهغه ترجمه داده " تاسو څنگه انکار کوی د الله
 تعالی نه او حال داده چی تاسو مړه (نیشته) وے
 نو ژوندے کړي بیا به الله ته واپس کولے شی تاسو"
 چی کله انسان پیدا نه وو نو مثال ئے د مړی وو
 لکه سورة الدهر اول ایت کښ الله فرمائی " یَقِينًا
 په انسان باندے یو وخت داسے د زما نه راغلے
 وو چی د هیڅ څیز نه وو ذکر کړے شوی یعنی هډو
 چائے نوم نه اغسته"

نو انسان نه وو او الله ورله و جود ورکو دغه
 شان سورة مومنون نمبر 21 کښ هم دا بیان دے چی
 د نیشته نه می شته کړے نو بیا به مومړه کړم . ثُمَّ
 يُمِيتُكُمْ بیا به تاسو مړه کړی . نو اوس د مبتد
 عینونه تپوس اوکله چی تاسو په قبر کښ هم د دنیا
 ژوند منی او ثابتو ے ئے نو دا مرگ به کله
 راځی .

اللہ تعالیٰ پیغمبر ﷺ سورۃ زمر کس ایت نمبر 30 کس
وائی اِنَّكَ مَيِّتٌ الْخَتَه هم مړ کیدونکے ئے او دوی هم
مړه کیدونکے دی
الموت قدح کل نفس شاربوها
والقبر باب کل نفس داخلوها

مرگ خو پیا لئ ده هر يو نفس خکونکے د هغه دے
او قبر يو دروازہ ده هر يو نفس دننه کیدونکے د
هغه دے
د مرگ د پاره درے (تین) الفاظ استمالیری ثَوَفَى ،
مَاتَ ، قُبِضَ - او در رسول ﷺ د پاره دا درے (تین)
واړه الفاظ استمعال شوی دی. دا امام بخاری
کتاب دے تاریخ کبیر 53 صفحه کس هغه باب کیښودے
دے. وَفَاتَ رَسُولَ اللَّهِ او بیا روایت ذکر کوی چی
عائشهؓ فرمائی. ثَوَفَى رَسُولَ اللَّهِ . وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً -
رسول الله وفات شو او دهغه عمر 63 کاله وو نو د
فریق مخالف نه لږ تپوس اوکه چی د رسول ﷺ
خومره عمر وو نو دوی به وائی چه 63 کاله نو
وايه چی بیاته څنگه در رسول ﷺ ژوند حیات دنیوی
وائی اوکه دنیای حیات ورله ثابتوی نو بیا د
1400 سال نه آوری.

امام بخاری بل روایت ذکر کوی عن ابن عباس رضي
الله قبض النبي وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً روح واغستے شو د نبی
عليه السلام نه او دهغه عمر 63 کاله وو بل
روایت ابن معاویه فرمائی مَاتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ او دوی
وائی چی نا په رسول ﷺ باندے مرگ نه دے راغله
د دے دار فناء نه دار بقا ته صرف لاړو. اوکله
وائی چی داشهداء او اولیاء په قبرونوکس د دنیا په
شان ژوند دے او ځان ته احناف وائی اول خو درجه د
قرآن او سنت ده، خیر دے راشه د احنافو کتابونه
هم اوگوره چی دوی څه وائی .

البدائع الصنائع اول جلد اخره صفحه "په احکامو
د دنیا کس شهید مړ دے ځکه چی ښځه ئے بل ته په

نکاخ کولے شی، مال ئے تقسیمیری، جنازہ پرې
کولے شی .

دا حنافو بہترین کتاب مبسوط د علامہ سرخسی[ؒ]
جلد 50 ص 50 د انبیاء درجہ د شہداء نہ اوچتہ دہ او
پہ احکامو د دنیا کیں وفات دی او برزخی ژوند
شته . دہغے نہ مونبرہ انکار نہ کوو .

عمر دراز مانگ کے لائے تھے چار دن

دو آرزو میں کٹ گئے دو انتظار میں

خو ہغہ ژوند د دنیا ژوند نہ دے .

دا ژوند پہ خو قسمہ باندے دے شرح عقیدہ
الطحاویہ صفحہ نمبر 451 کیں وائی دروح د بدن سرہ
پینخہ قسمہ تعلق دے او د ہر احکام جدا جدا
دی . 1. پہ گیدہ د مور کیں 2. In ground د زمکے

ژوند 3. د خوب ژوند 4. د برزخ ژوند 5. د
قیامت پہ ورخ ژوند (نو دا پینخہ قسمہ ژوند دے
او دا ټول د یو بل نہ مختلف دے نو فریق مخالف
پہ دے نہ پوهیری نو د بَلْ أَحْيَاءُ نہ مراد د دنیا ژوند
اخلی خو ورته وایہ عِنْدَ رَبِّہم ژوندی دی خو د اللہ پہ
نزد تاتہ ئے خہ پتہ نشته یُزْفُونَ رِزْقَ وِرْلہ ورکولے
شی . خو دا خوراک د دنیا نہ دے خُکھ چی ژوند
د دنیا نہ دے .

امام ذہبی[ؒ] پہ تاریخ اسلام 2/269 کیں وائی د
انبیاء ، شہداء ژوند نہ دنیا پہ شان دے او
نہ د آخرت پہ شان بلکہ دا یو بل قسم ژوند دے فی
ارواح القبلاء کیں ہم امام ذہبی[ؒ] جلد 9 صفحہ 161 کیں وائی ہغہ
د دنیا ژوند نہ دے . د دیوبند مفتی عزیز الرحمن
فتاوی دارالعلوم دیوبند 5/397 چی دے حیات نہ مراد
د حیات دنیوی ظاہری نہ دے مفتی کفایت

مفتی 1/68 چی انبیاء ټولو قبرونو کیں ژوند

دی خو دا دنیاوی ژوند نہ دے او بیا وائی چی
 پہ اعتبار ددنیّا ټول پہ مړو کښ داخل دی او
 ددے صریح دلیل اِنَّکَ مَیِّتٌ وَّ اَنْھُمْ مَیِّتُوْنَ دے او بیا 74، 75،
 77 صفحہ کښ وائی چی دوی ددنیّا پہ شان ژوندی
 بلکل نہ دی چی څوک دا وائی چی دا ددنیّا پہ شان
 ژوندی دے نو دائے ښکاره غلطه خبره ده .
 مونږه وایو چی دا ولے نہ منی؟

خود بدلتے نہیں قرآن کو بدل دیتے ہیں

ہوئے کس درجہ فقیہان حرم بے توفیق

علامہ ظفر احمد عثمانیؒ اعلا ء السنن 17/272 معارف
 القرآن 10/397 دا برزخی ژوند دے .
 آب حیات قاسم نانوتویؒ ص 29 ، جمال قاسمی
 نمبر 14 چی دا برزخی ژوند دے .

بانی تبلیغ شیخ الحدیث ذکر یا مکاتیب شیخ
 الحدیث 485 صفحہ کښ هغه ذکر کوی دالمہند باره
 کښ ترینه ټپوس شوے دے نو هغه وائی حیات النبی
 ﷺ په باره خو زما خیال دادے چی تاسو د مولانا
 حسین علیؒ او هغه دخادمانو نه څه نقل کړے دی
 نو هغه صحیح دی او د هغه خادمان الحمد لله
 زمونږه شیوخ دی نن مخالفین راغلل نو وائی چه
 اشاعت والا دیوبندیان نه دی وائی راشه چی ته
 دیوبندی ته ئے اوکله زه یم .

ہے خرابی دین کی ان تین سے

شاہ ظالم پیر جاہل مولوی بے دین سے

باب ۱۷ ہر دور کس حق پرستو باندے

الزامونہ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝

ہے خرابی دین کی ان تین سے

شاہ ظالم پیر جاہل مولوی بے دین سے

معزز طلباء کرام! کلمہ چلی انسان دالہ دتوحید پر
چارکوی نو پہ دہ باندے قسما قسم امتحانات راخی
کلمہ مشرکانود طرفنہ او کلمہ د بدعتیانو د طرفنہ ،
نو کلمہ دخیلوانو دطرف نہ وی او کلمہ دمشرانو او کلمہ
پردو (پرایہ) دطرفنہ وی داتول تکالیف او امتحانوںہ
بہ ضرور راخی۔ لیکن قرآن مجید مونہرہ لہ دا تعلیم
راکوی چلی گورہ د انبیاء واقعات خان تہ یادوہ ۔ د
نوحؑ ، لو طؑ ، صالحؑ ، شعیبؑ ، موسیٰؑ ، عیسیٰؑ او
محمد الرسول اللہ ﷺ عرض دا چلی خومرہ انبیاء اللہ
رالیرلے وو نو هغوی خومرہ سختے برداشت کرے وے
خوداللہ ددین هغه بنیادی مسئلے ئے نہ وہ پریخودے نو
تہ بہ ہم د حالاتو مقابلہ کوی اوداللہ دین بہ
بیانوی۔ حدیث پاک مبارک کس راخی ذادالطالبین 44
صفحہ بدأ الإسلام غريباً وسيعود كما بدأ الخ، چلی اسلام اول اول کس ہم
خلقو تہ نااشنا لگیدو او اخر کس بہ بیا داسے
خلقو تہ نااشنا لگی رونرو اوس کہ مونہر اوگورونو
چلی خوک ہم د اللہ کلام بیانوی او مسئلہ توحید بیانوی
نوخلقوتہ نااشنا لگی او خلق ورتہ پنچپیرے وائی۔
او اول اول هغه باطل پرستہ راپاسی او دحق
پرستوخلاف آواز اوچتوی۔

تمہیں خوف کیوں آتا ہے پنج پیروں کے نام سے

نیامذہب نہیں لیکن حقیقت کھل کے کہتے ہیں۔

او خنگہ چلی پہ انبیاء کرامو الزامونہ لگیدل
نو هغه الزامونہ نن ہم پہ مؤحدینو لگی، کلمہ
وائی اولیاء نہ منی کلمہ وائی حیات النبی ﷺ نہ

لیکن دا صرف د توحید ددشمنے د وجے نہ الزامونہ لگوی۔

رقیبوں نے ریٹ لکھوائی ہے جا جا کے تھانے میں

کہ اکبر یاد کرتا ہے خدا کو اس زمانے میں

او نن صباخو دی خلقو دی مسئلے لہ ڊیرزور ورکړے دے الحمد لله مونږه د انبیاء حیات خوالو لویه خبره ده مونږه خو د کافر حیات هم منو لیکن مونږه وایو دغه ژوند د دنیا په شان ژوند نه دے بلکه برزخی ژوند دے۔

گورے طلباء کرام! چی کله دا مخالفین په بحث کولو کښ راگیر شی نو بیا وائی چی اشاعت والا تعلق دروح د بدن سره نه منی دوفات نه روستو۔ نو اول خو ترے تپوس اوکله چی دا تعلق کوم قسم تعلق دے آیا انسان چی څنگه په دنیا کښ ژوند دے نو داسے تعلق ئے دروح د بدن سره دے او که نا؟ وایه تاسو خو ئے داسے تعلق ثابتوی لکه څنگه چی په دنیا کښ وو لکه مخکښ بیانونوکښ ما حوالے ددوی د کتابونو ذکر کړے دی دوی وائی د قبرونونه هم اولیاء کورونوته راخی لکه رحمت کائنات وغیره کښ ئے لیکلی دی۔

اشاعت التوحید والا چی د کوم تعلق نفی کوی نو هغوی د تصرف والا تعلق نفی کوی اوکوم چی بقدر مایتلذذ والا تعلق دے نو هغه زمونږه ټولو شیوخو ثابت کړے دے د هغه یو څو حوالے لاندے اوگورے

1. قاضی شمس الدین "دیوبند فاضل اومدرس دیوبند

په مسالک العلماء 247-248 صفحه کښ لیکئ چه د انبیاء د اجسامو سره دارواحو یو تعلق مونږه منو۔

2. تسکین القلوب 246

3. سجاد بخاری "اقامت البرهان ص 155

4. نیلوی صاحبؒ پہ ندائے حق کبش 15 خایونو کبش ثابت کرے دے۔
 5. او پہ شفاء الصدور اول جلد 568.
 6. الصراط المستقیم حصہ دوم اول او سوم کبش ئے ثابت کرے دے۔
 7. دنیلوی صاحبؒ عقیدہ عذاب قبر کبش ئے ثابت کرے دے۔
 8. البصائر د شیخ محمد طاہرؒ 209، 216، 2017
 9. البرہان الجلی 133 ، 135 ، 140 ، 156 ، 157 لیکئی چی مونبرہ یو خاص قسم تعلق دروح دابدانو مبارکوو سرہ منو۔
- اودا خو د بدعتیانو یو چال او مکر دے چی خلق د حق پرستو نہ پہ دے طریقہ سرہ بندوی۔
- معزز سامعین اصل کبش خبرہ دادہ چی دافریق مخالف دخیل ضداو عناد د وجے نہ زمونبرہ د علماء مخالفت کوی کنی نو ددوی ہر طالب او عالم پہ دے خبرہ پوہہ دے چی دا شاعت والا مسئلہ حق او سچ دہ خو ددوی دا ضد بہ دوی کبش خُکہ دے چی اللہ فرمائی تول خلق یو شان نہ شی کیدلے۔
- وَمَا خْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا يَبِئْسَهُمْ۔
- اختلاف نہ دے کرے ہغہ کسانو چی کتاب ورتہ ورکرے شوے دے مگر روستودہغہ نہ چی ہغوی تہ پوہہ او علم راغلو نو د ضد دوجے ئے اختلاف اوکرو۔ اللہ یَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ - اوددے اختلافاتو فیصلہ بہ اللہ کوی پہ ورخ دقیامت کبش۔

حاسدِ حسد کی آگ میں خود ہی جلا گئے

وہ شمع کیا بجھے جسے روشن خدا کرے۔

دا اختلافات دلتہ نہ حل کیبری دے دنیا کس کہ یو
سرے ہر خومرہ حق پت کری خو یو ورخ د فیصلے
شتہ فیصلہ بہ اوشی. زہ خپل بیان پہ دشعر ختموم
کتنی ہی مشکلات ہو پرواہ نہ چاہیے
اقدام راہ حق میں دلیرانہ چاہیے

باب ۱۸

د حیات پہ مسئلہ کس زمونہ پہ فریق
مخالف باندے تنقیحات

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْأَعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

معزز طلباء کرام! زمونہ پہ اہل البدعت باندے
پہ مسئلہ حیات کس خہ ضروری تنقیحات دی چي هغه
مونہ اوس ذکر کوو. چي کله د فریق مخالف سره پہ
د مسئلہ کس بحث کوی نو داتنقیحات پہ کوی.

1. تعین د معنی دموت اوکشی: خروج روح د یا
حبس روح دے دهریو د قائل او د منکر شرعی
حکم خہ دے؟

2. دروح دوتلونه روستو پہ احبسادومبارکو
دانبیاء* باندے دلفظ میت اطلاق درست دے یا
نه دے ددے د قائل او منکر حکم خہ دے؟

3. د مرگ دوجے نه د حضرات انبیاء* دنیوی
ژوند ختم شوی دے اوکھ نه دے؟ د منکر
اوقائل حکم خہ دے؟

4. دوفات نه پس دانبیاء* ژوند علی
الاستمرار ودوام حیات دنیویہ دے یا حیات
ثانیہ برزخیہ یا دنیویہ برزخیہ دے؟ قائل
او منکر خہ حکم دے؟

5. د انبیاء* دے روحونو اعاده یا تعلق د
مخکس ددفن نه قائمیری یا روستو ددفن نه
که چرته مخکس ددفن نه وی نو خومره مدت
روستو د وفات اوکھ چرته روستو ددفن نه وی
نو خومره وخت روستو (وضاحت مع الحكم
اوکشی)

6. حضرات انبیاء علیهم السلام دوفات
روستو او ددفن نه مخکس پہ اموات کس داخل دی
اوکھ نا؟ (وضاحت مع الحكم اوکشی)

7. انبیاء علیہ السلام ددفن کولوپہ وخت کبش وفات گنرے شو اوکھ ژوندی (وضاحت مع الحکم اوکشی)

8. دانبیاء کرام علیہ السلام روحونه مبارکه چی کله په اجسامو کبش وی نو دا به د رفیق اعلیٰ نه جدا گنرلے شی اوکھ متصل؟ (وضاحت مع الحکم اوکشی)

9. په صورت دانکار دا عاده دارواحو اجسامو مبارکو سره تعلق دنیوی، تعلق اتصال، تعلق حیات، یعنی حیات دنیوی تعین اوکړے او دقائل او منکر حکم بیان کئی.

10. چی کوم سرے د حیات دنیوی اثبات او حیات برزخی نه انکار اوکشی یا د حیات برزخی اثبات اود حیات دنیوی انکار اوکړی نو دهر یو شرعی حکم څه دے؟

11. داحیات مذکوره صرف دانبیاء دپاره دے یا د غیر انبیاء علیہ السلام دپاره هم دے (قائل او منکر حکم څه دے؟)

12. غیر انبیاء * کبش صرف دشهداء دپاره دې یا دهر انسان دپاره کافر، مؤمن منافق، دهر یه، سکھ، هندو وغیره ټولو دپاره هم دے د قائل او منکر حکم څه دے؟

13. دارواحو واپس راتلل بالجمله دی یا من جمله دی دهر یو مری دپاره دی یا د بعضو دپاره دی دقائل او منکر څه حکم دے؟

****عقیده اهل السنه (اشاعت التوحید و السنه)****

دهر فرد بشرپشان حضرات انبیاء * باندے هم وفات راتلل برحق دی او د مرگ نه پس دویوانسان (نبي، غیر نبي) بدن ته روح واپس راتلل یاد بدن سره دروح تعلق د تصرف عادة د قیامت نه مخکبش

ثابت نہ دی اونه میت انسان دہ اہل دنیا والو خبرے اوریدلے شی۔

حکم : ددے عقیدے نہ مطلقاً انکار کونکے کافر دے۔

*****عقیدہ فریق مخالف*****

مآخذ: اوکاروی صاحب وائی چہ ماپہ حیات النبی ﷺ باندے ڍیر ے مناظرے اوکریے لیکن ماتہ داپتہ اونه لگیدہ چی زمونبر اوفریق مخالف پہ مینخ کس محل نزاع خہ دہ (یعنی دوی تہ خپلہ عقیدہ ھو معلومہ نہ دہ) ماہنامہ الخیراشاعت خاص اوکاروی نمبر 238.

دموت کیفیت اوفریق مخالف

مولانا عبدالشکور ترمذی صاحب وائی پہ ہدایۃ الحیران ص 329 کس چہ علماء دیوبند وائی چی درسول ﷺ نہ روح نہ وووتلے بلکہ دا حبس روح وو۔

او مولانا صفدر صاحب وائی چی جمہور و علماء اسلام د موت معنی انقطاع الروح عن البدن کری دہ (روح بدن نہ جدا کیدل) تسکین الصدور صفحہ نمبر 216.

نوٹ:۔ د ترمذی صاحب پہ نزد صفدر صاحب د علماء دیوبندو د اجماع منکر شو۔

■ ماسٹر اوکاروی صاحب وائی مرگ بدن نہ دروح وتلونوم دے۔ نو دی وائی چہ کلہ دانبیا

ء^{*} روح بدن نہ اووتلو نو بیا د سوال اوجواب پہ وخت کس واپس راغے نو بیا دوبارہ واپس نہ شو اوباسلے کہ چرتہ اوباسلے شو نو دا بہ بیادویم مرگ وو نو درسول ﷺ روح مبارک دوبارہ نہ د اوباسلے شوے۔ تسکین الاذکیا ص 224۔

اہم نوٹ:۔ دانبیاء^{*} نہ خو بالکل سوال اوجواب

کلیہ نشتہ امداد الفتاویٰ فتح الباری او شہداء

نہ بہ ہم سوال اوجواب نہ کیڑی (نو دا خنگہ خبرہ کوی)۔

اعادہ دروح او فریق مخالف

✽ مفتی عبدالشکور ترمذی صاحب پہ ہدایۃ الحیران صفحہ 354 کیں وائی مری تہ سوال او جواب پہ وخت کیں روح دوبارہ راخی دمرمؤمن روح ددہ بدن تہ واپس کولے شی او دودہ فرشتے ورتہ مخامخ راشی . ہدایۃ الحیران ص 355.

✽ انبیاء * او غیر انبیاء دتولو بدنونو تہ روح واپس راتلل داحادیث صحیحہ نہ ثابت دی ہدایۃ الحیران 368.

✽ مولانا زاہدالحسینی صاحب پہ رحمت کائنات 130 کیں وائی تولو مروتہ دروح واپس راتلل (صحیح احادیثونہ ثابت دی).

✽ دمری قبر تہ غل کوزشو مری کورتہ راغے یوکل ژوندے وو خوئے ئے پیدا شونوم ئے ورلہ مالک ایخے وو رحمت کائنات صفحہ 72.

✽ مولانا سید نورالحسن شاہ بخاری اصل مسئلہ دحیات موتی دہ . دحیات النبی مسئلہ نہ دہ (حیات الاموات صفحہ نمبر 8)

✽ دحیات النبی ﷺ مسئلہ ہسے مشہورہ شوے دہ اصلی مسئلہ خو د عامو مرو دہ اوریدو او دنیا وی ژوند پہ قبر کیں دہ حیات الاموات صفحہ نمبر 81.

اللہ د عقاید باطلہ نہ مونیر محفوظ اوساتی . (آمین)

باب ۱۹

مسئلہ دسماع موتی کیں دفریق مخالف عقیدہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاِسَاعَةِ التَّوْحِيْدِ وَالسَّنَةِ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ
بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا
مَعَ الصّٰدِقِيْنَ

دستار کی ہر تار کی تحقیق ہے لازم

ہر صاحب دستار معزز نہیں ہوتا

معزز سامعین کرام! نن چہ مالہ کوم بیان راکرے
شوعے دے ہغہ دے د سماع پہ مسئلہ کس د فریق
مخالف عقیدہ ہکارہ کؤل.

معزز طلباء کرام! مخالفینو چی پہ 2015 مناظرہ د حیات
النبی ﷺ کس چی کوم کتاب باربار تپوو اوئیل بہ ئے
چی زمونبر عقیدہ صرف تسکین الصدور کس دہ او دا
کتاب مولانا سرفراز صفدر صاحب لیکلے دے نو ددے
عالم یو بل کتاب دے "سماع موتی" پہ دے کس پہ
صفحہ 221 باندے لیکلے دی چی پہ ادراک شعور ، فہم ،
سماع کس ژوندی او مری تول برابر دی. او ہم پہ د
221 صفحہ باندے لیکلی دی چی تول مری کافران ،
مؤمنان ، حصول علم ادراک ، سماع ، عرض داچی
اعمال پیش کیدو او داسلام جواب ورکولو کس یوشان
برابر دی پہ دے کس دانبیاء او نیکانو خاص والے
نشہ (سماع موتی 221 لیکن مونبرہ وایو!

نیند میں سنتا نہیں تھاسب کو یہ معلوم ہے

جو بھی تم چاہو تمہاری بات وہ سنتا نہیں

زندگی میں ہر ولی محتاج ایک انسان تھا

جاہلو! وہ جب مرا ہے اب خدا بنتا نہیں

مولانا نذیر احمد صاحب فیصل آبادی لیکلی دی۔
فاسقان او کفار، بدان، نیکان تول پہ سماع
کس قبر کس یو شان برابر دی اشرف التوضیح . جلد
1 صفحہ 270.

مولوی الیاس گھمن داشاعت پہ رد کس یو کتاب
لیکلے دے دی پہ ہغے کس وائی چی مونبرہ دھر مری
داہریدلو قائل یو.

اوداد دې حضراتو اصل عقیدہ دہ چي ہر مړے
آوري ليکن مسئلہ صرف د انبياء بيانوی ځکه چي
په دې باندے په ځان پرده اچوی. ليکن
بگوش هوش سنو هم سنائے ديتے ہيں۔

جو کچھ بھی حجاب ہيں اٹھائے ديتے ہيں

☀ د عقیدے د اثبات قطعی اصول۔

شيخ الحديث مولانا سرفراز صفدر صاحب
وائی...۔

اهل السنن والجماعت او علماء عقائد چه څه ته
عقیده وائی نو هغه ټول قطعی دی او ددے دلا ئل
قطعی دی او هغه ټول ضروریات ددين دی او
د ضروریات ددين نه انکار کول کفر دے او عقیده
کښ داسے څه هم نشته چي هغه غير قطعی وی یا د
دهغے د انکار یا تاویل په وجه کفر نه وی
(یعنی دهغے نه انکار کول کفر وی) او دهغے ثبوت
په ظنی دلیل هم نه وی. (ازالة الريب)
نوټ: کوم چي عقائد دی نو معلومه شوه چي هغه
به ظنی نه وی بلکه هغه به قطعی وی.
او اوس خبره داده چي دوی سماع الموتی ته
عقیده وائی نو په دے باندے به قطعی دلا ئل پیش
کوی.

☀ صاحب المهند خليل احمد صاحب وائی:۔

د عقائد په مسئلہ کښ قیاس نه چلیری بلکه
هغه قطعی دی او قطعیات نصوصو سره ثابت
کیدشي او بیا وائی خبر واحد دلته فائده
نه ورکوی براهین قاطعه صفحه نمبر 55.

☀ په اعتقاداتو کښ د قطعیاتو اعتبار کیږي
دظنیاتو اعتبار پکښ نه کیږي براهین قاطعه
صفحه نمبر 93.

☀ الهام اوکشف دا ولیاء مقید حکم علی الغیر

نه وی براهین قاطعه ص 206

✽ د عقائد وثبوت پہ نص قطعی سرہ کیڑی
براہین قاطعہ 207.

✽ حکیم الامت اشرف علی التہانوی دیوبندی: ...
بعض مسائل قطعی وی او بعض ظنی وی پہ دی کس
داختلاف گنجائش نہ وی. او بعض اجتہادی او ظنی
وی پہ دی کس پہ سلفو کس بعضے شاگردانو
داستازانو خلاف کریدے او لبر جماعت دپیرو خلاف
کرے دے لیکن علماء امت دوی تہ ضال او مضل نہ
دی وئیلے او نہ ورتہ چاعاصی وئیلی دی او نہ
ئے خان سرہ دمتفق کولو باندے مجبورہ کریدی
(تخفہ العلماء صفحہ نمبر 75)

✽ بیا وائی خوب یابے خودی حجت شرعی نہ دے
او نہ ددے نہ دین ثابت کیڑی احکام پخپل
حال باندے دی (بوادارالنودار صفحہ 751)

خوب باندے اعتماد کول جائز نہ دی. اضافات 9
جلد صفحہ 208 ، جلد 9 صفحہ نمبر 210 ، تخفہ
العلماء صفحہ نمبر 68.

✽ قرآن کریم او احادیث متواتر دادوہ
بنیادونہ دی چی دعقیدے بنا پہ د دوو
باندے کیدے شی او اخبار احاد اگرچہ ہرثومرہ
صحیح ولے نہ وی لیکن دقطعی عقیدے اثبات
پری نہ شی کیدے (شرح فقہ اکبر صفحہ
نمبر 122)

نوٹ:۔ لیکن نن دے فریق مخالف دا اصول ہیر کرے
دی. او د ضد او عناد دوجہ نہ ئے عقیدہ پہ
اخبار احادو سرہ بنا کرے دہ چی بلکل دقرآن او
حدیث او علماء عقائدو ئے خلاف کرے دے.

توحید کو سمجھا نہیں مفتی بنا تو کیا ہوا

بدعت سے بے زاری نہیں صوفی بنا تو کیا ہوا

ددے مخالفینو خو دا حال دے چي دکتابونو نہ ہم
 نہ دی خبر چي کوم کتاب دوی پہ دلیل کس پیش
 کوی نو پہ هے ہم نہ پوهیری یو عالم ئے یو خہ
 وئیلے دی نو بل عالم ئے بل خہ وئیلے دی. ددوی
 دهر یو خانله خانله کتاب نہ جدا جدا عقیده
 ثابتیری او دا مونیرہ پہ چیلنج سرہ وایو گنے
 نو ددوی کتابونہ اوگورے.

نو ددوارو تقابل دے نو کہ چرتہ د مری
دپارہ ارسال شی (لکہ خنگہ چی مبتدعین
وائی) نو دا دقرآن د نظم نہ خلاف دے.

2. دمیت دپارہ امساک مطلق دے او ارسال
مقیددے ترالی اَجَلِ مُسَمًی پورے تر کوم وختہ چی
موت نہ دے راغلے نو روح بہ دے نفس تہ
راخی اوکہ چرتہ دا دمری دپارہ دا مقید
اومنی چی ددفن کولو نہ بعد روح واپس کولے
شی نو دا مطلق مقید کول دے نو کہ داسے
کولے شی نو دا د مرگ زمانہ خو تر قیامتہ
پورے دہ نو امساک ہم ترقیامتہ پورے دے.
فائدہ: تر قیامتہ پورے روح دے بدن تہ نشی
راتلے. اوداایت عام دے اوکہ خوک تخصیص دنی
علیہ السلام کوی نوہغے دپارہ قطعی دلیل
پکاردے.

1. **دفریق مخالف اول اعتراض:** فریق مخالف
وائی چی پہ دے ایت کیں دروح وتلو حکم دے
اوبل کیں داعادے حکم دے.
جواب: ہغہ ایت لیر اوشایہ؟
پکڑ کر لایا ہوں میں شیر تحقیق

تم اپنے فیل معنی کو نکالو

بل اعتراض: روح خو دنیا تہ واپس نہ راخی خو
قبر تہ خو راخی کنہ؟
جواب: ددے بدن نہ نوامساک ہم ددے بدن نہ
لا یدرکھا الی البدن.

بل اعتراض: خوب پہ وخت کیں تعلق باقی دے نو
دمرگ پہ وخت کیں ہم تعلق دروح بدن سرہ شتہ
نو دیتوفی الانفس فرددے (ترمذی وغیرہ وئیلے
دی)

جواب: چہ کومہ معنی دوی کوی نوخوارلسمہ
صدے کیں دے یو مفسر ہم داسے حوالہ نشتہ چی
ہغہ وئیلے وی چی دہ مرگ پہ وخت کیں ہم تعلق

دروح د بدن سره باقی دے موت سره من کل الوجوه.
 او خوب سره من بعض الوجوه.
 تولو مفسرینو د الیکلی دی چی دمرگ په وخت
 کښ تعلق ختم دے.
 نو که چرته داسے شی چه په خوب کښ تعلق باقی
 شی او موت کښ هم باقی پاتے شی .
 * که خوب کښ تعلق شی او موت کښ هم تعلق شی نو
 بیادمرگ څه معنی ده؟ نومطلب داچی دمرگ معنی
 نه موت دے او نه حیات دے نه ادراک دے نه
 خوب کونکی زنده دے؟ نو دنائم تعلق هم باقی
 دے او دمیت تعلق هم باقی دے نوبیا به دو مایستوی
 الْأَحْيَاءُ وَلِلْمَوْتِ څه مطلب وی " الله فرمائی مری اوژوندی
 نه دی برابر.

سوال: . چه دنائم اومیت دواړو حقیقت یودے
 نوبیا خوموت سره نکاح ماتیری نو ولی خوب سره
 هم نکاح ماتیری څه؟ (د دے جواب راکړئ)
 دلیل نمبر 2. ثُمَّ إِنَّكُمْ بِعَذَابِكُمْ لَمَيِّتُونَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾

یعنی تاسو به قیامت کښ ژوندی کولے شی. عباسی
 ص 212 تفسیر مدارک المؤمنون 16.
ماخذ 2. يوم المعاد قيام الأزواج الى الاجساد
 ابن کثیر جلد 2 ص 242

ماخذ 3. پھر تم قیامت کے روز دوبارہ زندہ کئے جاؤ گے۔ (بیان القرآن جلد 2 صفحہ 535)

نوب: . زمونږه په فریق مخالف باندے سوال دے چی
 تھانوی دیوبند " ترجمہ صحیح کړے ده اوکنه؟
 تاسوئے ولے نه منے.

یہ جو تفریق بین المسلمین ہے

یہ ہے تخریب یا تعمیر دین ہے

ماخذ 4. یعنی مرنے کے بعد پھر قیامت کے روز تم سب زندہ اٹھائے جاؤ گے (معارف القرآن جلد 6 ص

ماخذ نمبر 5- یعنی تمہیں دوبارہ زندگی دے جائے گی تفسیر وحیدی صفحہ نمبر 410، عثمانی ص 444

علامہ ادریس کاندھلوی فرمائی چي دَپیدائش نہ روستو ستاسو انجام مرگ دے بیا بہ تاسو د قیامت پہ ورخ دحساب اوکتاب دپارہ دِ خاورے نہ ژوندی کولے شی او راپاسؤلے بہ شی. (معارف ادریسی صفحہ نمبر 306).

نوٹ : دفریق مخالف نہ دا سوال دے چي دے اکابرینوترجمہ صحیح کرے دہ اوکھ غلطہ؟ کہ غلطہ ئے کرے وی نوپہ دوی باندے فتوی اولگوی اوکھ صحیح ئے کرے وی نو تاسو ئے ولے نہ منئے؟ دا پہ فریق مخالف باندے قرض دے؟

مصیبت آج امت پر پڑا ہے

تباہی کے کنارے پر کھڑی ہے

ضرر نہیں اگر باز آئی تفرقے سے

مصیبت اور اس سے بھی بڑی ہے

نمبر دلیل 3- وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴿١٩﴾ (پ 19 الشعراء)

ترجمہ 1:- وہ ایسا ذات ہے جو اپنے وقت پر مجھ کو موت دے گا پھر قیامت میں زندہ کریگا۔ (کشف الرحمن 1949

صفحہ جلد 3)

2۔ وہ موت و فطاری کرنے والا بھی اور وہی جزا اور سزا کیلئے دوبارہ جلانے والا بھی۔ تفسیر ماجد ص 750

3۔ وہی موت دے گا پھر قیامت کو دوبارہ وہی زندہ کرے گا حقانی تفسیر ص 435۔

نوٹ : خالد محمود صاحب پی ایچ ڈی لندن او مفتی عبدالشکور ترمذی صاحب وائی د قیامت پہ ورخ بہ انبیاء تہ حیات نہ ملاویزی چي کوم حیات ورتہ ملاویدو نو هغه ورتہ پہ قبر کیں ملاؤ شو دے دوی وائی دانبیاء بارہ کیں پہ قرآن کیں د قیامت پہ ورخ بعث والا لفظ نشته (نعوذ بالله)

4. جو مجھ کو موت دے گا پھر قیامت کے دن مجھ کو زندہ کریگا۔ بیان القرآن ص 36 جلد 5

دلیل نمبر 4- وَإِذَا النُّفُوسُ رُجِّتْ (پ 30 سورة تکوین)

ماخذ 1 :- عن ابن عباس ثم ترسل الارواح فتنزول
 الاجساد (ابن کثیر جلد 4 صفحہ 477 - درمنثور
 جلد 6 صفحہ نمبر 319) (مدارک جلد 5 / 329
 مظہری جلد 10 / 206 ص
 232 ص
 طبری جلد 30 / ص 40
 5 ص 241
 تفسیر کبیر جلد 30 / ص 69
 248 ص
 روح البیان جلد 30 ص 52
 التنزیل جلد 7 صفحہ 178
 4-روح کو جسموں کے ساتھ جوڑ دیا جائے گا۔ تفسیر عثمانی ص 763
 رُ دت الارواح الی الاجساد قرطبی 201 ص جلد
 19
 دا مذکورہ بالا تفاسیر دا معنی کوی ددے ایت
 چی روح به په قیامت کیں بدنونو کیں اچولے شی
 اودوی وائی چی ناپه د قبر کیں ژوندے کولے شی
 ددنیا په شان.
 زه خپل بیان په د شعر ختموم
 اووایه مولوی صاحب چی کوم کار د دیوبند
 اوکه
 اوس خبرے خوند اوکه

حوالہ نمبر 1. د صحاح ستہ پہ کتابونو کس دا واقعہ موجودہ ده چي د عمر بن خطاب رضی اللہ عنہ پہ زمانہ کس قحط راغے نو پہ دمدينه کس عمر رضی اللہ عنہ ٲول صحابه يوميدان ته راجمع کړل او حضرت عباس رضی اللہ عنہ ئے دلاس نه اونيسو چي يا اللہ کله رسول ﷺ ژوندے وو نو مونږه به په هغه دعا کوله ليکن او س هغوی وفات شوی دې نو ځکه اوس مونږه دهغه په تره باندے دعا کوؤ.

طرز استدلال: . که چرته د حضور ﷺ دوفات نه روستو دحضورﷺ نه دعا کول جائز وونو نبي عليه السلام خو اعلى وو د حضرت عباس رضی اللہ عنہ په مقابله کس او عباس رضی اللہ عنہ ادنی وود نبي عليه السلام نه نو حضرت عمر رضی اللہ عنہ به قطعاً اعلى نه پريخوده اوبيا په دغے موقع باندے خو ډير لوئے لوئے صحابه کرام هم موجود وو او يو صحابي هم دا اعتراض نه دکرے چي رسول ﷺ خو په قبر کس ژوندے او اعلى دے نو رسول ﷺ ولے پريږدے؟

نو معلومه شوه چي دصحابه رضی اللہ عنہ اجماع په دې خبره باندے وه چي رسول ﷺ په حيات دنيوی نه دے ژوندے بلکه حيات برزحیه سره ژوندے دے . او د رسول ﷺ په قبر مبارک باندے ددعا غوښتلو دپاره چي نبي عليه السلام وسيله کړے شي نوهم نه دی جائز اوکه چرته دزير بحث ايت نه استشفاع عندا القبر ثابتے دے نو ولے عمر رضی اللہ عنہ په دے ايت مبارک نه پوهيده څه؟ داسوال په مبتدعينو باندے قرض دے اونن دځوارلسمے صده مسلمان په دے پوهيږي؟ کچرته د جَاءُوكَ مطلب دقبر خوا له تلل وي نو ٲول صحابه رضی اللہ عنہ به ددعا دپاره د نبي عليه السلام قبر له تلي وو. او دا خبره ځان سره ياده کړے څوک هم چي ددے ايت نساء ء نمبر 64 نه دا مطلب اخلي نو هغوی په صحابوؤ باندے تهمت لگوي چي نعوذبالله ولے صحابه به دي ايت نه پوهيدل؟ او داخبره واورے چي به

صحابہ کرام رضی اللہ عنہ کبش خو ابن مسعود رضی اللہ عنہ کبش ہم موجودوو چی دہغہ دعوی دا وہ...چی ماتہ دقرآن دھر ایت دشان نزول او مقام نزول معلوم دے لیکن ابن مسعود رضی اللہ عنہ ہم ددے ایت نہ د استشفاع عندالقبر مطلب نہ دے اغستے لهذا ددے ایت نہ استشفاع عندالقبر اخستل باطل دی.

حوالہ ثانی: . مسائل اربعین ص 40 شاہ محمد اسحاق رحمۃ اللہ علیہ فرمائی چہ دغہ حیات پہ قبر کبش حیات برزخی دے دنیاوی نہ دے. فتح الباری ص 280 جلد 7 دغہ حیات پہ آخرت کبش دے نہ پہ دنیا کبش. نو ددے نہ معلومہ شوه چی استشفاع عند القبر جائز نہ ده خکہ چی رسول ﷺ پہ دے قبر کبش پہ حیات دنیوی سرہ ژوندی نہ دے بلکه د نبی حیات برزخی جنتی دے.

دہغے دوه حکایتونو حال چی مبتدعین دہغے نہ استدلال کوی د استشفاع

عندالقبر

حکایت اعرابی: . حضرت علی رضی اللہ عنہ فرمائی چی د نبی علیہ السلام ددفن نہ درے ورخے بعد یو اعرابی زمونبرہ خواہ تہ راغے او هغه د نبی علیہ السلام دقبر مبارک دپاسہ راپریوته او وئیل ئے چی یا رسول ﷺ ان الله انزل عليك ولوانهم اظلمو... الخ تستغفرلی فنودی من القبرانه قدغفرلک

الصارم المنکی فی الرد علی السبکی ص 321

طبع بیروت چاپ

جواب: ددے روایت پہ سند کبش ہیثم بن عدی الطائی دے چی هغه پ بارہ کبش یحی ابن معین فرمائی. لَیْسَ بَثْقَهْ کَانَ یَکْذِبَ

چی هغه ثقہ نہ وو دروغ به ئے وئیل جعلی وو. ابو داؤد "فرمائی کذاب دیر دروغژن وو او ابو حاتم رازی"، امام نسائی"، دولابی" او

ازدی ” فرمائی چی دی متروک الحدیث دے امام بخاری رحمۃ اللہ علیہ فرمائی چہ محدثینو د (ترک) پریخے دے۔

کتنی ہو مشکلات ہو پرواہ نہ چاہئے

اقدام راہ حق میں دلیرانہ چاہئے

حکایت اعرابی نمبر 2 ابو منصور صباغ لیکلی دی چی عتبی وائی چی یو ورخ زہ د نبی علیہ السلام دقبر پہ خواہ کس ناست ووم نو یو بانچی راغے او وئیل ئے چی یا رسول اللہ ﷺ زہ ستا سو خواہ لہ خپلے گناہ بخپلو لا راغلے یم اوددے نہ بعد ئے خہ اشعار اولوستل..... الخ.

نو دا روایت دعتبی دے اوددہ نوم محمد ابن عبداللہ دے (وفیات الاعیان جلد 263) باندے دی کان العتبی شاعر اوکان مشتہراً با الشراب ص 228 چی عتبی شاعر او مشہور شرابی وو۔ نو دادین پہ شرابیانو او شاعرانو نہ ثابتیری نو معلومہ شوہ چی داستشفاع عندالقبر ہیخ حقیقت نشته۔

باب ۲۲

د مسئلہ سماع اموات د پارہ خو

ضروری تنقیحات

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاقِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ.

معزز سامعین په مسئلہ دسماع زمونږ په فریق مخالف خو ضروری تنقیحات درجه ذیل دی.

تنقیح نمبر 1. صرف نبی کریم ﷺ عند القبر آوری یانور انبیاء کرام علیه السلام هم.

تنقیح نمبر 2. تمام انبیاء ؑ عند القبور آوری یا غیر انبیاء هم آوری.

نمبر 3. غیر انبیاء ؑ کس صرف شهداء عند القبور آوری یا نور مؤمنان هم آوری.

نمبر 4. اهل اسلام عند القبور آوری یا کفار هم آوری.

نمبر 5. ټول اموات عند القبور آوری یا کوم خلق چی په ژوند کس گانږه وو دهغوی نه علاوه خلق آوری.

نوټ: معزز سامعین د موجوده دور

نوټ: قائلین د سماع اموات، ټول اموات ، که هغه نبی وی یا امتی ، شهید ، غیر شهید ، مؤمن ، کافر ، کونړ ، صحیح د ټولو د آوریو قائل دی لکه ددوی کتاب تسکین الصدور 209 صفحه طبع سوم کس هم دا خبره کوی.

✽ میت ته د زیارت کونکي دسلام وغیره ادراک کیږی او په د صفت کسې مؤمن او کافر برابر دے. په د کس دچا تخصیص نشته . تسکین الصدور ص 210

✽ چی کوم خلق دسماع موتی قائل دی دهغوی دامسلک دے چه نیک او بد په ثبوت د سماع کس برابر دي (اشرف التوضیح جلد 1 ص 269 ، 270 کس وائی

☀ پہ دوی باندے زمونبرہ شپرمہ تنقیح دادہ چی
آیا کہ دازیارت کونکی ہر خوک وی نو دھر یو
خبرہ مری آوری.

☀ تنقیح نمبر 7: دزیارت کونکی آواز دا مری ہر
تائم آوری اوکنہ پہ یو مخصوص وخت باندے
آوری؟

☀ تنقیح نمبر 8: عندالقبر ہر یو ہ خبرہ آوری
یا د صلاة وسلام وغیرہ خہ خاص خبرے آوری

☀ تنقیح نمبر 9: ایاتاسو دروحانی سماع قائل ئے
یا دجسمانی سماع یعنی جسم عنصری دغورونو
اوریدوقائل ئے.

☀ تنقیح نمبر: سماع موتی دعادة دہ یا کراہتہ
خرقا للعادة .

معزز حضرات دموجودہ دور قائلین سماع عادة
دسماع موتی قائل دی دخرق عادت نہ دی
قائل.

☀ د اکابر و بعض خایونو د عباراتونونہ دا
معلومیری چی کوم خائے سماع ثابتیری نو
ہغہ بطور خرق عادت دہ . لیکن تحقیق دادے
چی سماع موتی خرق عادت دہ خکہ پہ مردہ کس
حیات بظاہر سرہ دعدم دے دویم داچی قبر کس
بقاء حیات غیر معقول دے اور دریم داچی
دمشاهدے نہ خلاف دے. خلورم داچی دپردے یعنی
قبر تہ آواز رسیدل مشکل دی . (خیر الفتاوی
جلد 1 ص 178)

☀ 1. اکابرین چی کوم سماع موتی قائل دی نو
ہغہ خرق عادت دے عادت نہ دے.

☀ 2. د موجودہ دور قائلین دسماع موتی . د
اکابرو د عقیدے نہ یو جدا عقیدہ ساتی.

☀ تنقیح نمبر 11. عند قبر النبی صلی اللہ علیہ
وسلم د آوری قائل ئے یا عند الروضہ چی
کلہ د قبرنہ زیارت کونکے لرے وی.

نوٹ: قارئین / سامعین دا خبرہ یاد ساتے چی

دجائے سرہ زیارت کونکے دقبرنہ 18 گزہ لرے وی

نوٹ: دا بلہ خبرہ یاد ساتے چي دلرے دَ آواز
اوریدونکے پہ قبر کس دفریق مخالف پہ نیز ہم
مردہ عالم الغیب گنرلو والا جویری دادعقیدہ
شرکیہ دہ .

او دا خبرہ ددوی کتاب ہم غلطہ گنری وسماع
موتی صفحہ 105.

تنقیح نمبر 12. تاسوصرف عندالروضہ دآوریدلو قائل
ئے یا د مسجد نبوی نہ ہم درسول ﷺ دآوریدلو
قائل ئے۔

نوٹ: مولانا سرفراز صاحب دمسجد نبوی دحد نہ پہ
روآواز سرہ د سلام آوریدل قول کریدی او تردید
ئے نہ دے کرے (تسکین الصدور ص 346) کس ئے
لیکلے دی .

تنقیح نمبر 13. دمسجد نبوی نہ رسول ﷺ پخپلہ
آوری او دَ لرے لرے علاقو نہ صلوة و سلام رارسولے
شی؟ یاد جمع پہ ورخ د لرے لرے نہ ہم پخپلہ
آوری؟

ماخذ: محسن عالم رسول ﷺ ہیں تو درود شریف کی کثرت بتائی گئی اور آپ نے ارشاد فرمایا، اور دنوں
میں درود پڑھتے ہو تو بالواسطہ مجھ تک درود پہنچتا ہے۔ ملائیکہ کے واسطہ اور بالواسطہ ہی جواب دیتا ہوں
جمعہ کے دن کا درود مجھ تک بلاواسطہ پہنچتا ہے۔ بلاواسطہ جواب دیتا ہوں تو گویا حضور ﷺ سے ایک
رابطہ قائم ہو جاتا ہے مومن کا جمعہ کی برکت ہے (اقراڈائجسٹ ماہنامہ ستمبر 1986 ص 146 میں لکھا
ہوا ہے۔)

نومولوی انور کلیم صاحب براہ راست دآوریدو
قائل دے۔

ماخذ: دجمعرات او جمعے پہ ورخ رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم براہ راست یعنی بغیر د خہ واسطے
پخپلہ آوری (تکوئن کائنات ص 85)

سامعین + قارئین داددوی پہ سماع کس عقیدہ دہ .

نہیں سنتا نہیں تھا سب کو یہ معلوم ہے

جاہلو! وہ جب مرا ہے اب خدا بتائیں

ددوی دعبارتونو نچور او عقیدہ .
 ہر میت (نبی ، امتی ، شہید ، مؤمن وی یا کافر
 وی کونر وی یا نہ وی) دھر زیارت کونکی کہ
 ہغہ فاجر وی اوکہ صالح دھریو صلوة وسلام اذان
 ، دعا ، پکار ، ہر وخت (ورخ وی یا شپہ وی سحر
 یا ماہنام) دقبر سرہ عادۃ آوری د جسم عنصری پہ
 غور ونو باندے .

باب ۲۳

دمونخ فضیلت

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْأَعَتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ.

معزز سامعینو حضراتو ! چي یو انسان دائره اسلام ته په لاله الا الله وئیلو سره داخل شو نو بیا په د باندې د الله بل حکم مونخ فرض دے چه مونخ به کوی. حدیث کس راخی رسول ﷺ فرمائی . بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ (متفق علیه)

رسول ﷺ فرمائیله دی چي د اسلام بنیاد په پنځو ستونو باندې دے. دتولو نه اول د لا اله الا الله محمد الرسول الله گواهی ورکول یعنی ددے خبرې اقرار کول چي د الله نه سوا هیڅوک معبود نشته او محمد ﷺ دالله بنده او رسول دے. دے نه پس د مونخ قائلول ، زکوة اداکول ، حج کول درمضان المبارک ورځے نیول. دا پینځه واړه څیزونه د اسلام لویې اصول او اهم ارکان دی.

بل حدیث کس رسول ﷺ الله فرمائیله دی ابوهریره رضی الله عنه در رسول ﷺ نه روایت نقل کړیدے چي یو ځل ئے اوفرمائیل چه اوبشائی چه دچا دروازے سره یو نهر وی چه په هغه کس دا سرے روزانه پینځه ځله غسل کوی نو ایا دهغه په بدن به څه خیرے باقی پاتے شی ، صحابوؤ رضی الله عنهم عرض اوکړوچه هیڅ به باقی پاتے نه شی نبی علیه السلام اوفرمائیل هم دا حال د پینځو مونځو نو دے چه الله تعالی ددے په وجه گناهونه ختموی یعنی لرے کوی.

معزز حضراتو هر مانځه کس الله تعالی داکمال کیښودلے دے چه د مونځ د پاره اودس کولو سره الله واړه گناهونه معاف کوی دغه شان مونځ کولو سره هم الله گناهونه معاف کوی.

حدیث کس راخی کان رسول ﷺ الله إِذَا خَرَبَهُ أَمْرٌ فَرَعَ إِلَى الصَّلَاةِ (ابوداود)

کله به چي رسول الله ﷺ ته څه سخت کار پيښ شو نو مانځه طرف ته فوراً متوجه شو.

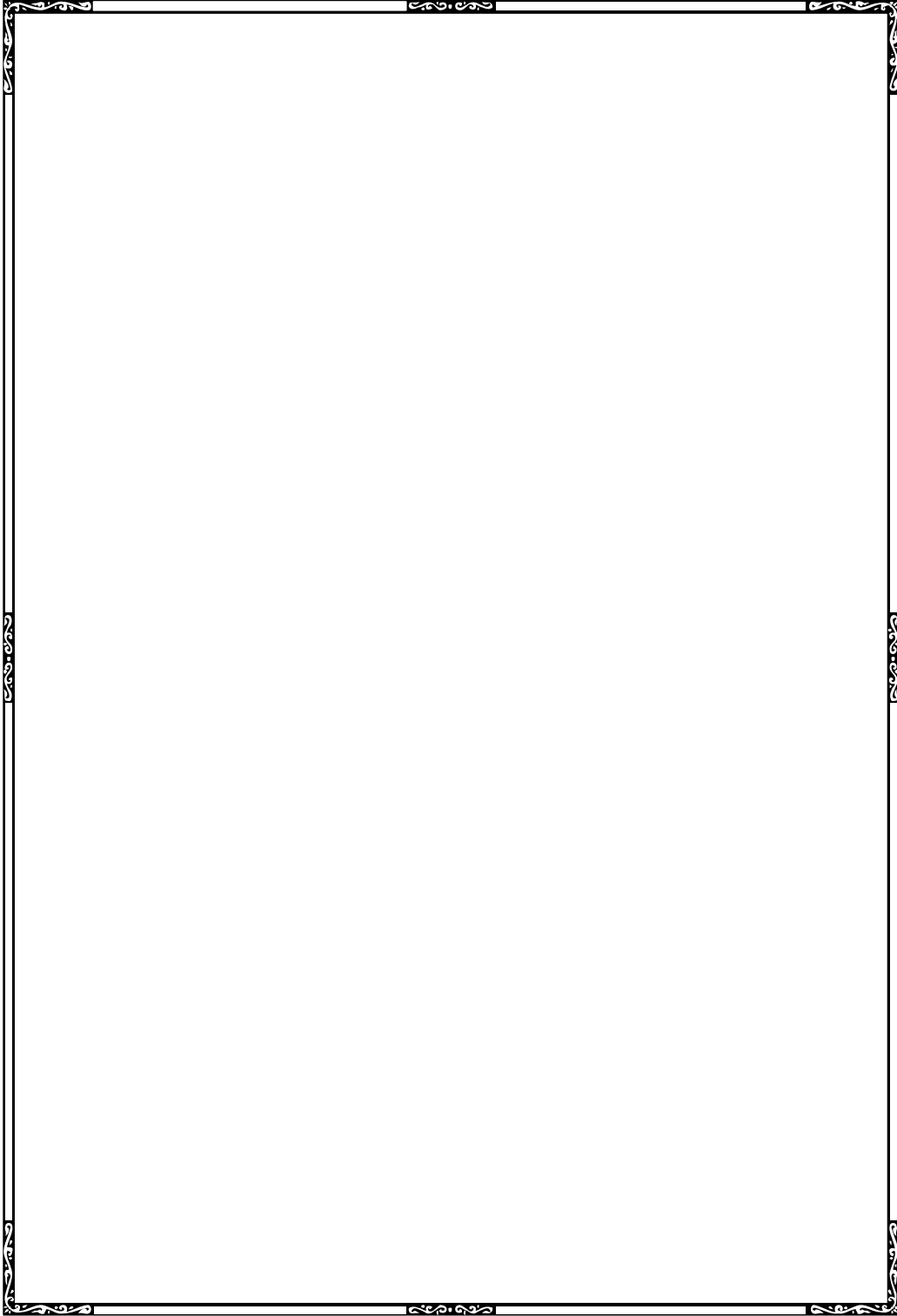
دمصیبت په وخت ، آفت په وخت مانځه طرفته متوجه کیدل گویا دالله رحمت طرفته متوجه کیدل دی لیکن نن افسوس دے هر مسلمان باندے چه کله څه تکلیف ، مصیبت راشي نو ټول غیر الله طرفته متوجه شي څوک ډاکټر او څوک هسپتال طرفته متوجه شي څوک دوائے طرفته څوک په چغو او فريادونوکښ مبتلا شي او الله تعالى طرفته متوجه کیدل دټولو نه هیر وی مگر داسے به ډیر کم خلق وی چي هغي به الله طرفته متوجه کیری مونږ ټولوله پکار دی چي په هر حالت کښ الله طرفته متوجه شو.

قرآن کریم کښ الله تعالى پخپله هم فرمائي چه **وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ** . زمانه په صبر او مونځ سره امدادغواړے.

په تکلیفونو باندے صبر او الله طرفته متوجه کیدل دټولو انبياء * شیوه وه . حضرت صهیب رضی الله عنه دنبی علیه السلام نه ارشاد نقل کړیدے چه **درومبنو انبياء *** به هم دا معمول وو چه د هر ے پریشانی په وخت به الله طرفته متوجه کیدل. ځکه چي دا اهم عبادت دے.

دنبی علیه السلام ارشاد مبارک دے چه الله جل جلاله ارشاد فرمائلے دے چه ما ستا په امت باندے پنځه مونځونه فرض کړیدي او ددے می عهد(وعده) کړی ده چه څوک دا پنځه مونځونه په خپل وخت د ادا کولو اهتمام کوی هغه به په خپله ذمدارے جنت کښ داخله ووم اوڅوک چه ددے مونځونو اهتمام نه کوی نو په ما باندے ئے هیڅ ذمه داری نشته.

عزتمندو ترواسه پورے زمونږ نه څومره کمے کوتاهی شوه دی دهغے به توبه اوباسو او دنن نه به دا عهد او لوظ وکو چي ائنده دپاره به بلکل مونځ نه قضا کو به هیڅ یو حالت کښ.

باب ۲۴

د مانخہ پریخودو

نقصانات

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ الصَّلَاةُ (رواه مسلم ، احمد)

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ (رواه مسلم ، والنسائي) معزز سامعین کرام السلام علیکم!

د الله تعالی فضل وکرم پہ مونږ باندے دے چی الله د مسلمان پہ ملک کبش مسلمان پہ کور کبش مسلمان پیدا کړے یو. داد الله ډیر لوی رحم دے الله تعالی انسان مکلف پیدا کړے دے په ده باندے د الله حکمونه فرض دی چی هغه به ادا کوی په هغه کبش د مسلمان جوړیدونه روستو دویم حکم د مانخه دے مونځ په هر نارینه زنانه چه بالغ او عاقل وی فرض دے.

ما چه کوم ایت لوستلے وو په هغه کبش الله تعالی فرمائی چی بے شک مونځ په مؤمنانوباندے په خپلو وختونو کبش فرض دے یعنی د هر مانخه دپاره ځانله ځانله وخت مقرر دے مونځ بغیر د عذر نه دوخت نه روستو کول هم گناه کبیره ده او مونځ نه کول هم گناه کبیره ده. ما دوه حدیثونه وئیلے وو دهغه ترجمه داده .

حدیث : نبی علیه السلام فرمائی چه مونځ پریخودل سرے کفر ته رسوی.

بل حدیث کبش رسول ﷺ فرمائی چه بنده اوکفر له یو ضائے کونکے څیز صرف مونځ پریخودل دی او یو حدیث کبش داسے هم راغلے دی چی د یمان او کفر په مینځ کبش د مونځ پریخودلو فرق دے.

د دے احادیثونه امام شافعی رحمه الله استدلال کوی چه چا قصداً مونځ قضا کړو نو هغه د دین نه اووتلو ابو امام او حنیفه رحمه الله علیه فرمائی چی نا کافر نه شو لیکن عظیمه گناه ئے اوکړه چی قصداً ئے مونځ پریخوده مونځ قصداً پریخودل

دومرا عظیمہ لویہ گناہ دہ چي رسول ﷺ دبیلمازہ بارہ کس دومرہ زیاتہ زورنہ ورکری دہ
 بل حدیث کس رسول ﷺ فرمائی مَن فَاتَتْهُ صَلَوةٌ فَكَانَتْهَا وَتَرَ أَهْلَهُ وَمَا لَهُ۔

"رسول فرمائیله دی چه دَ چا یو مونخ هم مونخ هم فوت شو. هغه (په اعتبار او نتیجے داسے دے چه) گویا دهغه نه دکور خلق او مال دولت ټول لوټ کړی شول ددے حدیث مطلب دادے عزتمندو که چرته دیو کس مال دولت او کور والا خلق لوټ کړی شی نو هغه به څومره خفه وی؟ نو چه څومره خفگان په دې کوی نو دومره خفگان دې په مونخ پریخوده اوکشی.

بل حدیث کس رسول ﷺ فرمائی مَن جَمَعَ بَيْنَ صَلَوتَيْنِ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ فَقَدْ أَتَى بَابًا مِنْ أَبْوَابِ الْكِبَائِرِ " څوک چه دوه مونځونه بغیر دڅه عذر نه په یو وخت کس اوکړی هغه د کبیره (لویو) گناهونو دۀ دروازونه یوے دروازے ته اورسیده یعنی ډیر لویه گناه ئے اوکړه چي یو مونځ ئے قضا کړی وو او بل مونځ سره ئے یوځائے اوکړو.

یو ځل رسول ﷺ دَ مونځ ذکر اوکړو اودائے ارشاد اوفرمائیل چه څوک د مونځ اهتمام (اوحفاظت) کوی نومونځ به هغه دپاره دقیامت په ورځ نور(رنرا) وی اوحساب پیش کیدو په وخت کس حجت (دلیل) وی او د نجات(خلاصی) سبب به وی اوڅوک چه دمونځ اهتمام نه کوی دهغه دپاره به دقیامت په ورځ نه نور وی اونه به دهغه سره څه حجت وی او نه دنجات څه ذریعه دهغه حشر به فرعون ، هامان او ابی بن خلف سره کیږی.

گورے عزتمندو! په دی حدیث کس دهغه چا ذکر رسول ﷺ کړیدے چي هغه دمونځ اهتمام نه کوی نو اوس د موندۍ خپل ځان ته سوچ اوکړه چه موندۍ

دخومره دمونځ اہتمام کوو اوخومره مونځونه پریردو.
 نن کہ مونږه معمولی غوندی بیمار شونو ہم مونځ پریردو اووایو چی بیابه ئے قضا اوکړو او چی کله غم ښادی وی نوهم زمونږنه مونځ هیر وی او چه کله میلمانه راشی نوهم دمونځ پرواه نه ساتوبلکه په هر حالت دمونځ پریخودل نشته مونځ په بیمارے کښ هم معاف نه دے . په قیامت کښ به اول تپوس دمانځ باره کښ کیږی که مونځ درست اوصحیح په عمل نامه کښ راووتلو نو باقی اعمال به هم درست ثابت شی اوکه مانځه کښ کمی وو. او صحیح نه وو نو نور اعمال به بے کارثابت شی .
 الله تعالی د مونږ ه صحیح مونځگذار جوړ کری. آمین.

باب ۲۵ په مانځه کښ د خشوع خضوع

بیان

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَتِ التَّوَجُّيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (۴) الَّذِينَ هُمْ
عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (۵) الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ (۶)

زما عزتمندوالله تعالى چه مونځ فرض کړی دے نو
دمونځ داډا کولو طریقه ئے هم ښودلے ده او
انسان ته ئے ظاهری او باطنی عاجزی کول هم
ښودلی که چرته مونځ مونځ هم کوو لیکن ددے
الفاظ صحیح نه وایو یا ارکان په غلطه طریقه
ادا کو نو بیا هم هغه کمال دمونځ ته نه شو
رسیدلے په کوم کمال والا مونځ باندے چی الله وعدے
فرمائیلى دي.

ما چی کوم ایت اولوستلو دهغه ترجمه داده .
" هلاکت دهغه خلقو دپاره کوم چه دخپل مانځه نه
هم ناخبره دی . دا داسے کسان دی چه ښودنه کوی
خلقو ته " د ناخبره کیدو مختلف تفسیرونه کړے
شوی دی . یو داچه د مانځه دوخت ورته پته نه
وی مونځ قضا کړی ، دویم داچه متوجه ورته نه
وی چی خورکعتونه اوشو ډیر خلق داسی هم دی چه
دجمع هم اهتمام کوی خو ددے سره دا په بده
طریقه ئے کوی چه هغه مونځ په ځائے ددے چه د
ثواب او اجر سبب جوړشی. لیکن هغه دنقصان په
وجه په مخ وراویشتلے شی ، اگر چه د نه کولو
نه دغه هم غوره دے. ولے چه دنه کولوپه صورت
کښ چه کوم عذاب دے هغه ډیرزیات سخت دے او د
مخ په غورزولو مطلب دادے چی څه ثواب ئے او نه
شو. خو په نه کولو کښ چه کوم غرور او تکبر وو
او نافرمانی وه دهغه نه بچ شو. خو عزتمندو
مناسبه خبره داده چه هر کله سرے وخت لگوی ،
کاروبار پریږدی مشقت برداشت کوی اوبیا زنانه
دومره کارونه پریږدی نو پکارده کنه چی دا
مونځ په صحیح طریقه سره اوکړی . چی د الله حق هم
ادا شی او ثواب هم ملاؤ شی.

معزز سامعینو اولوستونکو ، اللہ تعالیٰ اخلاص تہ گوری . لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ " نہ اللہ تعالیٰ تہ دھغے غوبے رسی او نہ دھغے (قربانی) وینہ بلکہ اللہ تہ خو ستاسو تقویٰ او اخلاص رسی" نو دکومے درجے چہ اخلاص وی دھغے درجے بہ داللہ دطرفنہ مقبولت وی او ہغہ اومرہ بہ ثواب وی حضرت معاذ رضی اللہ عنہ درسول اللہ ارشاد نقل کوی چہ زہ ئے یمن تہ لیزم نو ما د آخری وصیت درخواست اوکرہ نو نبی علیہ السلام ارشاد اوفرمائیل چہ ددین پہ ہر یو کارکن د اخلاص اہتمام کوہ . چہ پہ اخلاص سرہ لہ عمل ہم ږیر خہ دے .

حضرت ثوبان رضی اللہ عنہ وائی چہ ماد نبی علیہ السلام نہ واؤریدل چہ دا دئے فرمائیل چہ داخلہ والو دپارہ د خوشحالی وی چہ دوی دہدایت ږیوے دی ددوی پہ وجہ دسختو نہ سختے فتنے لہے کیری . سورة البقرہ کیں اللہ تعالیٰ فرمائی . وَ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ (۴۵) الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَ أَنََّّهُم إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (۴۶) "بے شکہ مونخ گران دے خو چہ دچا پہ زورونوکیں خشوع وی پہ ہغوی ہیخ گران نہ دے . دا ہغہ خلق دی چہ ددے خیال ساتی چہ بے شکہ دوی بہ خپل رب سرہ قیامت کیں یو خائے کیدونکی دی او د مرگ نہ پس ہم د اللہ طرف تہ تلونکے دی .

حضرت عائشہ رضی اللہ عنہا موربی بی ام رومان رضی اللہ عنہا فرمائی ما مونخ کولو یووارے پہ مانخہ کیں اخوا دیخواخوزیدم . حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ اولیدم نو خہ ئے داسے پہ زورہ اوٹوکلم چہ خہ دویرے دوجہ نہ مونخ ماتولوتو تہ نزدے شوم . بیا ئے ارشاد اوفرمایہ چہ ما دنبی علیہ السلام نہ اوریدلی دی بدن د پہ سکون ، آرام سرہ ساتی د یہودیانو پہ شان د نہ خوزیری بدن دتولو اندامونو پہ مانخہ کیں بیخی پہ قلا رہ سرہ ساتل د مونخ پورہ کولو حصہ دہ . اللہ دی مونبرہ تولو لہ داخلہ اوصحیح مونخ کولو توفیق راکری .

باب ۲۶ قرآن د تدبر د پارہ نازل شوی دے.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاقِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِينَ أَنْتَلَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۝ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ (۱۲۱) البقرة

معزز سامعین کرام! د قرآن کریم په مونږ باندې ډیر زیات حقونه دی دقرآن یو حق دادې چې ددی الفاظ په صحیح طریقې باندې اولوستلې شي ځکه چې که یوحرف صرف د خپل مخرج نه صحیح ادا نه کړي شي نو معنی ئی بدلیږي مثلاً چا تلاوت کولو او د اسم په ځای ئی اثم اوئیل معنی بلکل غلطه شوه د اسم معنی ده نوم او د اثم معنی گناه ده.

ددې وجه نه فقهاء کرام فرمائی چې تجویدکول زده کول فرض دی ملاعلی قاری رحمه الله علیه فرمائی چې تجوید زده کول فرض کفائی دے. او عمل په کول فرض عین دے. کوم کس چې تجوید سره قرآن نه لولی هغه گنهگار دے.

بل حق د قرآن دادې چې سوچ او تدبر سره اولوستلې شي حالانکه نن ډیرو خلقو سوچ او تدبر په قرآن کښ پریځي دے او صرف تلاوت ئی مقصد گرځولې دے سفیان ثوری رحمه الله علیه داسې خلقو نه گیلې اوفرمائی. انزل القرآن للتدبر وجعلوا لتلاوة. قرآن نازل شوی دے د پارې د سوچ او فکر او خلقو صرف د تلاوت د پارې گرځولې دی.

حضرت علی رضی الله عنه فرمائی چې لا خیر فی تلاوة لا تدبر فیها (قرطبی)

او دسوچ او تدبر دپارې د قرآن ترجمه د حق پرستو علماء نه زده کول لازمی دی. ما چې کوم ایت لوستلې وو په هغه کښ الله تعالی فرمائی.

" هغه کسان چې ورکړې مونږ هغوی ته کتاب ولولوی ئې څنگه چې حق د هغې د لوستلو دے دغه کسان ایمان راوړي دی په دے کتاب او څوک چې ددې نه انکار اوکړی دغه کسان هم دوی تاوانیان دی.

سورة محمد 24 ایت کیں اللہ فرمائی آیا دوی ولے سوچ نہ کوی پہ قرآن کیں بلکہ زرونو تہ ئے تالے لگیدلے دی.

ابن مسعود رضی اللہ عنہ او ابن عباس رضی اللہ عنہ فرمائی.

" لیر لوستل چہ ترتیل او سوچ سرہ وی دا غورہ دی د ہغہ ڊیر لوستو نہ چہ زرزر لوستے شی خکہ چہ مقصد د قرآن د لوستلو نہ پوہہ حاصلول او سوچ کول او عمل کول پہ ہغے باندی وی تلاوت او حفظ کول مقصد تہ درسید و دپارہ اسباب دی او چا چہ قرآن یاد کرو او عمل ئی پری اونہ کرو او خان ئی پری پوہہ نہ کرو نو ہغہ داهل قرآن نہ نہ دے".

یہی ہے آرزوں کہ تعلیم قرآن عام ہو جائے

ہر اک پرچم سے بلند پرچم اسلام ہو جائے۔

آج ذلت لازمی ہے ہر مسلمان کیلئے

تو بتا مجھ کو یہ کیا کرتا ہے قرآن کیلئے

شاہ ولی اللہ رحمۃ اللہ علیہ یہ تفہیمات الہیہ کیں فرمائی " خہ طلباء کرامو تہ وایم چہ اے کم عقلو ! خان تہ علماء وائے او تاسو دبندیانو پہ علمونو کیں مشغولہ ئے او دے تہ حقیقی علم وائے علامہ سیوطی رحمۃ اللہ علیہ آلا تقان کیں لیکلی دی او نووی رحمۃ اللہ علیہ ہم لیکلی دی ہوا لمقصود الاعظم من کتاب اللہ دغہ مقصود اعظم د اللہ کتاب دے چہ قرآن بہ ڊیر تدبر او سوچ سرہ اولوستلے شی تفسیر قرطبی جلد 19 ص 38 کیں پہ تفسیر د سورة مزمل کیں لیکلی کلہ چی قرآن وائے نو ددے پہ احکاماتو باندے سوچ کوی او مطالبہ اوکری د خان نہ پہ کولو د عمل د حکمونو د قرآن باندے.

او دقرآن یو حق دادے چہ قرآن زمونبر نہ خنگہ

خونہ غواہی چہ ہغہ شاہ ثونا اختیار کیو

حقوق اللہ او حقوق العباد اوپیڑنو د اللہ پاک اوامیر
اونواہی اوپیڑونو او یو حق داہم دقرآن دے چی
نورو خلقو تہ ئے بیان کرو دقرآن زدہ کول
اوبیانول نورو تہ خودل دایو عظیم عمل دے او
کارنبوت دے.

د نبی علیہ السلام پہ زمہ دارو کس یوہ ذمہ
داری داہم وہ چہ خلقو تہ قرآن بیان کری .
وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنُ

دقرآن درس او تدریس سرہ پہ معاشرہ کس انقلاب
راخی د خلقو د عقائدو اصلاح ورسرہ کیڑی او
اعمال کس ئے سنت طریقے راخی.

خکہ یو شاعر وائی.

آیاتھیں جہاں کی ہدایت کے واسطے

تعویذ بن کر رہ گیا برکت کے واسطے

باب ۲۷

د قرآن فضیلت او حکمت

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ ۝ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ (۵۷)

عزتمندو! په دایت کښ الله تعالی دقرآن عزت ذکرکوی چه اے خلقو یقیناً تاسو ته د خپل رب د طرف نه و غظ راغلی دے او شفا ده.

د هغه مرضونو چی هغه په سینو کښ دی او هدایت او رحمت دے دمؤمنانو دپاره

الله تعالی په دې عالم باندے ډیر نعمتونه دی لیکن په هغه ټولو نعمتونو کښ قرآن یو داسے لوئے نعمت دے چی ددے هر خومره شکریه ادا کړے شی نو هغه کمه ده.

الله تعالی دانسانانو دهدایت دپاره یو قانون راولیږو او داسے قانون چی سراسر هدایت او رنږه ده الله فرمائی . قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ تَاسُوتَهُ دَالله د طرف نه رنږا راغلی ده. رنږا ځکه ده چی د قرآن دراتلو د وجه نه هغه طلعات ختم شو هغه ظلمونه ختم شو چی هغه جهالت ظلمونه چی هغی به خپلے ماشومانے لورنږه ژوندے ښخولے.

چی کله به ئے لور پیدا شو نو په هغے به شرمیدل ځان به ورته بد ښکاریدو. قرآن راغے ماشوم له ئے خپل حق ورکه ماشومے له ئے خپل حق ورکړو. ځوان او ځوانے له خپل او بودا گانو له ئے خپل حقونه ورکړل . قرآن داسے د حکمتونه والا کتاب دے چی په کوم کور کښ د قرآن تلاوت کیږی هغه کورد خیروبرکت والا کوردے. چی کوم ځائے کښ د قرآن درس او کیږې هغه خلق الله ته خوښ خلق دے . قرآن چه په کوم پیغمبر نازل دے هغه پیغمبر غوره پیغمبردے چی قرآن نازل په د امت نو دا امت غوره شو الله فرمائی کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ تَاسُوتَهُ غوره امت ئے .

بشارت اہل ایمان کیلئے ہے

کہ جنت اہل قرآن کیلئے ہے۔

کرو سب مل کے تم قرآن کی خدمت

یہ رب کا تحفہ انسان کیلئے ہے۔

کہ قرآن سرہ د یوے کپڑے نسبت راشی نو ہغہ
کپڑہ غورہ او معززہ شی کہ د قرآن سرہ کوم
لرگے نسبت راشی ہغہ لرگے یعنی راحل غورہ شی
چی د قرآن سرہ د کوم ماشوم نسبت راغے نو ہغہ
ماشوم عزتمند شی خلق ورتہ د عزت پہ نظر گوری۔
او عزتمندو کہ دقرآن کریم سرہ دورے ماشومے
نسبت راغے نہ ہغہ عزتمندہ شی کہ خوان دے اوکہ
بودادے خوچی کلہ ئی دقرآن مجید سرہ نسبت
راغے نوہغہ اللہ تعالیٰ عزتمند جور کری او
عزتمندو چہ کلہ دے قرآن لہ خی نو اللہ ملائیک
رالیری او د خوشحالے نہ دہ تہ خپلے وزرے
غوروی دا قدرت خہ د وجہ نہ ملاؤ شو دا قدر د
دنیا دمال دولت دوجہ نہ نہ دی ملاؤ بلکہ دا د
قرآن د وجہ نہ ملاؤ دے د تولے دنیا دگرے کہ یو
انسان راجمع کری لیکن ہغہ د قرآن تہ نہ رسی۔

یہ راز کسی کو نہیں معلوم کہ مؤمن

قاری نظر آتا ہے حقیقت میں ہے قرآن

د ہر چانہ غورہ انسان پہ دے عالم کبش صاحب
قرآن دے حکم رسول اللہ فرمائی خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَ
پہ تاسو کبش غورہ سرے، غورہ زنانہ ہغہ دہ چی
قرآن زدہ کری او نوروتہ ئے اوشائی۔ بل حدیث کبش
راخی چی دقرآن پہ یو حرف باندے اللہ تعالیٰ یوہ
نیکی او دیوے نیکی پہ آخرت کبش لس بدلے ورکولے
شی نو صرف الم 30 نیکی شوع نو قرآن حکیم د
نیکی حاصلولو خزانہ دہ۔ اوبل حدیث کبش راخی اللہ
تعالیٰ دیر خلق د قرآن پہ وجہ اوچت کری۔
یعنی عزتمند کری او دیر خلق د قرآن پہ وجہ
ذلیلہ کوی۔

خوک چي قرآن باندے عقیدہ ساتی او د قرآن حق
ادا کوی نو هغه الله ددے کتاب په وجه عزتمند کری
او خوک چي داسے نه وی نو هغه لره ذلیلہ کری الله
تعالیٰ.

رونړوکه خان عزتمند جوړول غواړے نو قران کریم
سره خانله نسبت جوړکړی.

هر حرف کوسینه مین بسالے توبے بات

طاقول میں سجانے کویہ قرآن نہیں ہے۔

وہ معزز تھے زمانے میں عامل قرآن ہو کر

ہم ذلیل و خوار ہوئے تارک قرآن ہو کر

د قرآن سره مینه داده چي په دې خان پوهه کړے
شي او عمل پری اوکړے شی.

باب ۲۸ د قرآن نہ اعراض سبب د تاوان دے۔

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاقِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي ۖ فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى (۱۲۴) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي ۖ أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا (۱۲۵) قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْنَهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى (۱۲۶) طه

ترجمہ: " او ہغہ چا چہ زما دایاد (یعنی قرآن) نہ مخ وارولونو بے شکہ ددہ دپارہ بہ ژوند لنډاوتنگ کرم اودی بہ دقبرنہ پہ ورخ دقیامت روند پاسوم نود بہ وائی چی اے ربہ ولے د زہ دقبر نہ روند پاخولم او یقیناً زہ لیدونکی ووم نو الله بہ فرمائی چہ دا می خکہ دقبر نہ روند پاخولے چہ تاتہ زما ایتونہ راغلے وواو تاهغہ ہیرکری وو نودغہ شان می نن تہ ہم ہیر کری ئی۔ یعنی دخپل رحمت نہ می لرے کری ئی۔

عزتمندو خنگہ چہ دقرآن زدہ کول او عمل کولو کس خیر او کامیابی او ثوابونہ دی نو دغہ شان دقرآن نہ غفلت اختیارولو کس اودقرآن حق نہ اداکولو کس ناکامی او ہلاکت دی۔ خوک چی قرآن نہ یادوی نہ پہ عمل کوی نو الله تعالیٰ ئے پہ دے دنیا کس ہم ذلیلہ او رسوا کری۔ او الله ئی د آخرت حال ہم ذکر کری دے چی ہغہ بہ دقبر نہ روند پاخولے شی اوددے نہ علاوہ بہ پرے نورغذا بونہ ہم وی لیکن دائے الله د دنیا پہ اعتبار حال ذکر کرو۔ چی دلته دقرآن روند شوے وو نو دقبر نہ بہ ہم روند پاخولے شی۔

آج ذلت لازمی ہے ہر مسلمان کیلئے

تو بتا مجھ کو یہ کیا کرت ہے قرآن کیلئے

عزتمندو! دا یوشکارہ خبرہ دہ چہ کلہ چا دقرآن نہ اعراض کری دے نو ہغہ خلق بیا الله د غیرو غلامان جو کریدے۔ لکہ نن صباکہ اوگورو ڊیر

دسپو، چرگانو او دغو ایانو غلامان دی اود دے
 چوکیداری کوی . سپی لامبوی چرگان جنگوی وغیرہ
 کارونوکیش اختہ دی داخکہ چی هغوی دقرآن نه نه
 دې خبر . دقرآن قدر ورسره نشته که چرته د قرآن
 ختم وی نوهغه دعمل په نیت نه آوری درس ته نه
 کینی نو داسے خلق الله دځناورو تابعدار جوړکړی
 دی چی د قرآن نه لرے وی نو ژوندئے پریشانہ دے
 سکون ورته نشته مال دولت بے سیاره دے لیکن
 کوم اطمینان چه الله قرآن کیش ایخودلے دے . **اَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ**
تُطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ په کتاب د الله زړونو ته اطمینان
 حاصلیری لیکن دقرآن نه لرے خلق اطمینان په
 مال دولت کیش گنری . لهو لعب کیش جلسو، کرکتو کیش
 ،گانو بجانو کیش، اطمینان دزړه گنری. اکثر
 زنانه هم ټی وی ، گانی بجانی آوری او په دپکیش
 دزړه اطمینان گنری اکثر زنانه فیشنونه کوی
 هرورخ دنوے کپړو په ارمان گرخی لیکن قرآن ئے
 پریخودلے دے. لیکن داخبره یاد ساتل پکاردی چه
 چا دقرآن نه اعراض کړی دی نو رسول الله به په
 قیامت په داسے خلقو شکایت کوی.

قَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ اَنْ قَوْمَ اتَّخَذُوْهُوَ الْقُرْآنَ مَهْجُوْرًا (الفرقان ۳۰)

چی یاالله زما دې قوم خو قرآن پریخودے وو.
 عزتمندو لبر ځان سره سوچ پکار دے که چرته
 مونږه داقرآن نه زده کوؤ او عمل په هم نه
 کوو او رسول الله په ورځ محشر کیش دا شکایت اوکړې
 نو بیا به د خلاصی لاره کوم ځائے وی نو خلقو
 صرف قرآن د تعویذ او ساخت د پاره گرځولے دے
 لیکن د قرآن په پخپله هم الله ته شکایت کوی.

آیا تھامیں جہان کی ہدایت کے واسطے

تعویذ بن کے رہ گیا برکت کے واسطے

عزتمندو بل طرف ته که او گورونوکالج
 Students (طلباء) ته او د نورو سکولو نه هلکانو
 او جینکو ته پینځه شپږ گنتی وخت د انگلش
 تھام دیارہ شته د لیکن د قرآن دیارہ

خلورویشت گھنٹو کس صرف یوہ گھنٹہ وخت نشته نن
 مونیر پہ انگریزی تعلیم باندے فخر کوو لیکن
 قرآن مو ہیر کری دے دنیا وی دگرے حاصلوؤلیکن
 دقرآن داسے دگری چی ہغہ دنیا و آخرت دوارو کس
 پکار راخی ہغہ مو ہیر کرے دی۔

د اقبال غوندے ہستی خو ہم پہ د مکتب کس ناست
 وو

ہم ہغہ الف ، ب وی لیکن وئیل اوپیژنی۔
 عاشق وائی آواز دقرآن ہر طرف تہ خور

کرے

پتنگ پہ شان پہ شمع سوزیدل

اوپیژنے

عزتمندو دنن نہ خان سرہ دا عہد کول پکار دی
 چی اوس راتہ موقع دہ ۔

آج سانس ہے توچانس ہے

سانس نہیں توچانس نہیں

بیا پتہ نہ لگی راخی خان قرآن پہ طلباء کس
 شریک کوو او قرآن د عمل پہ نیت شروع کرو۔

باب ۲۹ د ختم القرآن پہ موقع رسمونه رواجونه

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ بِفَضْلِ
اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۖ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ (۵۸) يونس
قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوْا تَمَسَّكْتُكُمْ بِهِمَا كِتَابُ اللَّهِ
وَسُنَّةُ رَسُولِهِ أَوْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ.

معزز سامعین / کتونکو/طلباء کرام / طالبات /
ماچہ کوم ایت دسورۂ یونس تلاوت کرو پہ هغه کس
الله تعالیٰ فرمائی اے پیغمبر ﷺ دے خلقو ته اوویه
چه د الله په فضل او رحمت دالله تعالیٰ باندے دے دوی
خوشحالی اوکری داقرآن کریم غوره دے د هغه خه
نه چی دوی ئے راجمع کوی.

د ایت کس الله تعالیٰ فرمائی چی په دے کتاب
خوشحالی اوکری مطلب دا چه خوک په کوم خیز
باندے خوشحاله وی نو بیا د خوشحاله والا خیز
حاصلول غواری نو تاسو هم په دے کتاب خوشحالی
اوکری دا یاد کړے عمل پرې اوکړے اود خوشحاله
نه مراد داهم دے چی د علماء قدر او د کتاب الله
قدر ددے کتاب د خوشحاله دا وجه کیدلے شي چی
کتاب باندے خوک خوشحاله وی نو بیا د قرآن د
ختم په موقع باندے هم خلق خوشحالی کوی لیکن د
ختم القرآن په موقع چی کومه خوشحالی ده هغه د
شریعت د حدودو د لاندے وی.

ماشوم، ماشومه چی که قرآن یا یوسورت اختتام ته
اورسوی نو په دے موقع خوشحالی کول پکار دی.
که د چا وس کیږی او خپلوانو دوستانو ته دعوت
ورکړی نو خه بدکار نه دے خو د ختم تقریب ددے
دپاره جوړول چه مونږ فلانکوله په غم ښادئی کس
داداکړے دی یا په نورو موقعو کس موکړی دی چه
هغی راله بدل خلاص کړی په دے نیت ختم جوړول خه
کار نه دے بلکه د ختم دعوت په د نیت ورکول
پکار دی چی نورو خلقو ته یو قسم ترغیب ملاتړ شي

چی خپل بچی قرآن ته کینوی . اوکھ وس ئے نه وی او د ماشوم یا د ماشومے د ختم په وجه پروگرام ددے وجے کوی چی بیا به راپسے خلق خبرې کوی نو بیا داسے پروگرام نه کول پکار دی. د نوم نشان او ریا د (خلقو د ښودنې) د پاره جوړول ښه کار نه دے بعض خلق د ختم القرآن په موقعه باندے تصاویر اوباسی ، ویډیو فلم ، گډا گانے، سندرے دنارینو او زنانوؤ یوځائے والے وی . د ختم والا ماشوم ته سهرے اچوی دا ټول کارونه دقرآن بے عزتی کول دی بعض هلکان کور کښ د زنانوؤ سره قرآن وائی د ختم القرآن په موقع هلک نه سورتونه آورو دی دا ښه کار نه دے ځکه چی د پردو زنانوؤ مینځ کښ ناسته صحیح نه ده . کله چی ختم القرآن جومات کښ وی نو چه کله ماشوم آخری سورتونه واوروی نو که څوک د خپل ښه والی نه بطور انعام هلک ته څه ورکړی نو خیر دی اوکھ لازم ئے گرځولے وی چه دا قرآن حق دے او پیسے پری راجمع کوی نو بیا دا کار ښه نه دی . بعض خلق د ختم القرآن په موقع یوبل له سرونو کښ پرک والا کنارے اچوی دا څه کار نه دی اوبعض خلق د قسما قسم رنرا والا لائتونه د شپے لگوی د ختم په موقع باندے دا صحیح نه دی . بلکه قرآن باندے د شریعت د اصولو موافق خوشحالی اوکړه او په قرآن باندے عمل کول او دهغه حرام ، حرام کنړل او حلال ، حلال کنړل دا لویه خوشحالی ده .

ما چه کوم حدیث وئیلے وو رسول الله فرمائی مفهوم داسے دے چه زه په تاسو کښ دوه حکمونه ، کارونه پریږدم چی کله تاسو په هغه منگله لگولے وی نو تاسو به چرے هم گمراه نه شی یو دالله کتاب قرآن دے اوبل سنت د الله درسول دی . (الله د په د د عمل کولو توفیق راکړی. آمین)

ایصال ثواب د پاره ختم

باب ۳۰

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاِسَاعَةِ التَّوْحِيْدِ وَالسَّنَةِ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ
بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ (۵۸)

معزز سامعین ، قارئین خپلو مرو پسه که خوک د ثواب په نیت تلاوت یا ختم کوی یا خیرات کوی نو دهغه ثواب مروته رسیږی خو چه کله دقرآن لوستل په صحیح طریقے باندے وی په قرآن څه اخستل ، ورکول پکښ نه وی ځکه چی علامه شامی رحمه الله علیه لیکلی دی. اَلَا خِذُوْا الْمُعْطٰی هُمَا اِثْمَانٍ ، اغستونکے ورکونکے دواړه گهنګاردی.

علامه عینی الحنفی رحمه الله علیه لیکلی . ان شاع فی زَمَانِنَا من قرأه الا جزاء بِالْاَجْرَةِ لَا يَجُوزُ (بنایه شرح هداية جلد 3 ص 655)

زمونږ په زمانه کښ چه کوم رواج دے سپارے خلق په اجرت لولی نو دا جائز نه دی. د اشان خبره فتاوی عزیزي جلد 1 ص 8 کښ هم لیکلی ده.

مولانا عبدالحی لکهنوی رحمه الله علیه په مجموعه الفتاوی جلد 2 ص 87 کښ لیکلی دی په اجرت سره قرآن لوستل باطل دی.

حافظ ابن قیم رحمه الله علیه لیکلی دی په کتاب الروح ص 175 لیکلی . قرآن بغیر د اجرت نه لوستل د ثواب دپاره مری ته هدیہ کول صحیح وی ثواب ئی مرو ته رسیږی څنگه چی د روژے ، حج ثوابونه رسیږی.

شرح فقهه اکبر ص 160 شرح عقيدة الطحاوية ص 386 فتاوی رشیدیہ کښ رشید احمد گنگوہی رحمه الله علیه هم ددے بحث کړے دی.

مولانا عبد الحی صاحب لیکلی واضح ہوا جرت پر ایصال ثواب کیلئے قرآن کریم کا پڑھنا اور پڑھوانا حرام ہے (احکام میت ص 218) دغه شان احسن الفتاوی جلد 1 ص 375 کښ هم شته دی.

معارف القرآن کښ مفتی صاحب رحمه الله علیه هم لیکلی دی د ایصال ثواب دپاره د خلقو راغونډول یا د زنانوؤ د راغونډولو تخصیص اوپه هغه د هغی اکرام کول یو رسم جوړ شوے دے چه د اخلاص

نہ ہم خالی دی او دسنت طریقے نہ ہم خالی دی
 او د قرآن بے ادبی پکښ هم کیری.
 مفتی محمود الحسن گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ لیکلی
 دی چه قرآن کریم وئیل او ثواب ئی مرو ته بخښل
 د فائدے کار دے . دے دپاره خلق راجمع کول او
 دسبقت وئیلو نه روستو هغوی ته څه ورکول شرعاً
 منع دی فتاویٰ بزازیه ، درمختارورتہ بدعت
 اومکروه وئیلی دی (فتاویٰ محمودیه) چه کله څوک
 دا غواری چه زمونږ مرو ته د ثواب اورسی نو
 خپله یا کور کښ چاچه قرآن وئیلی وی هغوی ته
 چه کله هم موقع ملاویری نو دقرآن څه حصه د
 تلاوت کوی دهغه ثواب دی خپلو مرو ته بحبی.
 ختم لازم گنږل او په هغه باندے اجرت ورکولے
 کیری

بعض علاقوکښ چه مری اوشی نو زنانه سحر وختی
 ځان سره سپارے واخلي او دقبر ته گیر چاپیره
 کینی او هلته قرآن وائی داصحیح نه ده . په
 احادیثو کښ په هغه زنانوؤ لعنت راغله دی چه
 قبرونو زیارتونو ته ځی.

فتاویٰ بزازیه لیکلی دی چه مکروه دے دعوت
 جوړول دپاره دقرآن لوستلو .

بعض خلق چه غم ورکړه اوشی نو دچم گاؤندزنانه
 راجمع کوی او سپارے پرے تقسیموی او بیاورته
 خوراک ورکولے شی دداسے ختمونو په شریعت کښ څه
 ثبوت نشته . بلکه هغه کارکول پکاردی چی شریعت
 په امر کړی دی.

ولے گډوے بدعت سنت د مصطفیٰ سره
 مخ به لگوی سبا قیامت کښ مجتبیٰ سره

ختم کول څه د گناه کار نه دے خو چی کوم کار د
 شریعت نه ثابت دے نو هغه کول پکار دے او چی
 کم د شریعت نه نه دے ثابت نو هغه کول نه دے
 کول پکار.

علماء لیکلی دي کوم ختم چی مری پسے کولے شي

نیمه هغه باندے خوراک کول حرام دی او چی څوک

پہ خوراک کوی نو نہ د ختم کولو والا ثواب اوشو
او نہ مری پسے ثواب رسی.

باب ۳۱

دوخت قدر

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ أَوْ لَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ
تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ ۝ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ (۳۷)

معزز طلباء / عوام / طالبات

کومو خلقو چی د وخت قدر کړی دے او وخت ئے د الله پاک د نعمتونو نه یو لوی نعمت گنرلے دے قیمتی او وخت ئے په سنیما، گانوبجانو، گداگانو، غلط مجلسونو یا د سپو، بانگیانو او مرزانو په جگنولو وغیره کښ نه دے ضائع کړی دهغوی نه الله تعالی ډیر زیات خیر خور کړی دے او دهغوی دنیا ته ډیر څه پریخودی دی. او خلقو تر ډیر استفادہ کړی ده او نوم ئی هم زنده باد دے.

شیخ ابوالحسن ندوی رحمة الله علیه فرمائی مَن لَمْ يَتَأَدَّبْ بِالْوَقْتِ فَوَقْتُهُ الْمَقْتِ

ابوالوفاء بن عقیل رحمة الله علیه دوخت قدر او کړو نو ډیر زیات کتابونه ئے لیکلی دی یو کتاب ئے آتہ سوه جلدنو کښ لیکلي دی.

مشهور محدث ابن شاهین دومره لیکل کړی وو چی صرف سیاهی ئے د اووه سوه درهمونو استعمال کړی وه. علامه ابن جریر رحمة الله علیه په خپل ژوند کښ درے لاکه آتہ پنځوس زره اوراق لیکلي وو.

علامه باقلانی رحمة الله علیه صرف د معتزلو په رد کښ او یازره اوراق لیکلي وو. علامه امام غزالی رحمة الله علیه آتہ او یا کتابونه لیکلي وو. یو کتاب یاقوت التاویل ئے 40 جلدہ وو علامه ابن جوزی رحمة الله علیه چه وفات شو د غسل او به ئے ورته په هغه بُوره گرمی کړی وی چی د قلم جوړولو په وخت ئے جمع کړی موجوده وه. شیخ الا سلام ابن تیمه رحمة الله علیه دده په باره کښ فرمائی چه ماد تصانیف او کتل چی د هزار نه زیات وو. دهغه خلقو سره دوخت قدر وو ددے حضراتو نوم په ټوله دنیا خور دے او نن مونږ دهغوی د

کتابونو حوالے ورکوؤ۔ د وخت قدر او اندازہ ددے
خبرے نہ لگول پکار دی کہ چرتہ یو تن وی او
تول عمر ئی پہ شرک او کفر کیں تیر کرے وی د
مرگ پہ وخت ئی توبہ اویستلہ نو پہ کلمہ طیبہ
وئیلو خوئی درے سیکنہ لگی نو دے انسان دپارہ
دادرے سیکنہ خومره قیمتی شو۔ لہذا د ژوند
دیو یو لمحے او یو یو لحظے قدر کول پکار دی۔
حدیث پاک کیں راخی درے خلہ سورۃ اخلاص وئیلو
سرہ دتول قرآن لوستو لو ثواب ملاویری حالانکہ
پہ د باندے 20 سیکنہ ہم نہ لگی۔

بخاری شریف کیں حدیث دے چہ چا د شپے د
سملاستو نہ مخکین د سورۃ البقرہ آخری دوه
آیتونہ اولوستل نو دابہ دہغہ دپارہ دتمام
پریشانو مشکلاتو او تولو غمونو نہ دنجات دپارہ
کافی شی او دا دوه ایتونہ صرف یو منت کیں
لوستلے شی۔ سورۃ الفاتحہ پہ یو کرت لوستلو
سرہ 1400 نیکی ملاویری۔

دایت الکرسی یو کرت لوستوسرہ 5550 نیکی ملاویری
او ایت الکرسی پہ 1 منت کیں لوستلے شی۔
بخاری او مسلم کیں روایت دے چہ چا سل خلہ سبحان
اللہ و بحمدہ اولوستل نو اللہ پاک بہ ورتہ تول گناہونہ
معاف کری۔ او دا عمل صرف 20 منت کیں کیدلے شی۔
بل حدیث پاک کیں راخی چہ خوک لس کرتہ لا اِلٰهَ اِلَّا اللہ
وحده لا شریک له له لملک وله الحمد وهو علی کل شیء قدير اولولی دے تن
تہ بہ دخلور و غلامانو آزادو لو ثواب ملاویری دا
فضیلت پہ یو منت کیں حاصیل دے شپہ یو منت کیں
داہم کیدلے شی چہ یو انسان د گناہونو د کفر
شرک نہ توبہ اوباسی پہ دے وجہ دوخت د اہمیت
خیال ساتل پکاری دی چہ کلہ دا قیمتی وخت
تیرشی نو بیاد تیر شو وخت پسی دافسوس کولو
ہیخ فائدہ نشته۔

چمن کے تخت پر جس دم شہ گل کا تجل تھا

ہزاروں بلبلو کی فوج تھی اک شور غل تھا۔

جب آئے دن خزاں کے کچھ نہ تھا جزا رگشن میں

بتاتا تھا باغ بان رو رو کہ یہاں غنچہ یہاں گل تھا۔

رسول اللہ فرمائی اِغتَمَ خمساً قبل خمس حیا تک قبل موتک وصحتک قبل سقمک
وفراغک قبل شغلک وشبابک قبل هر مک وغناک قبل فقرک (مستدرک جلد 4 ص 314)

پنخہ دپنخو نہ مخکس غنیمت او گنرہ زندگی مخکس
د مرگ نہ او صحت او مخکس د بیماری نہ او فراغت
مخکس د مشغولتیانہ خوانی مخکس د بو دا والی نہ
او مالدری مخکس د غریبی نہ۔

دسیکندی ستنے دا تک تک ہسے تک مہ گنرہ
دژوند پہ اونہ د د تبر گزارونہ کیبری۔
د وخت مثال د واورے پہ شان دے کہ کولر کس د
محفوظ کرہ پہ کار بہ د راشی او کہ واورہ ہسے
پراتہ وی نو ویلی بہ شی ضائع بہ شی۔
بھار عمر جب آخر ہوئی واپس نہیں ہوگی۔

درخت اچھے کے پھلتے ہیں سرے سے جوان ہو کر

د قران او سنت د تعلیماتو نہ دوخت قدر معلوم
او ظاہر دے۔

ماچہ کوم ایت لوستلے دسورۃ فاطر نمبر 37 پہ ہغے
کس اللہ تعالیٰ فرمائی۔

"آیا مونبر عمر نہ وو درکریے تاسو تہ چہ
نصیحت مو حاصل کریے وے۔ پہ ہغے کس چہ خوک
نصیحت حاصلول غواری۔ او نہ وو راغلے تاسو تہ
ویرہ درکونکی؟ پس او خکئی عذاب او نشتہ دے
ظالمانو لرہ خوک مددگار"

نو داعمر اللہ رب العزت د نصیحت حاصلولو دپارہ
مونبر او تاسو تہ راکریے دے۔ روزانہ نور (SUN)

اعلان کوی کہ نن خہ دخیر کارکولے شی نو اوکریے
داورخ بہ دے بیا پہ عمر کس واپس نہ راخی۔

رونبرو آوریدونکو/ کتونکو خپل وخت دضائع
کیدو نہ بچ کریے۔

خیم خیل بیان پہ د شعریہ مجموعہ

عافل تجھے گھڑیاں یہ دیتا ہے منادی
تو کچھ نہ کر سکا عمر فضول گھٹادی

باب ۳۲ گانی بجانى وئیل او اوریدل

حرام دى

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثَ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (لقمن ۶)
وَقَالَ النَّبِيُّ الْغِنَاءُ يُنْبِتُ النَّفَاقَ فِي الْقَلْبِ كَمَا يُنْبِتُ الْمَاءُ الزَّرْعَ. (ابو داؤد 4927)

معزز سامعین ددیرو خلقو بادی په گانو بجانو سره وی داسه نارینه هم په کور کښ وی چی هغوی ته نارینه وئیل مناسب نه دی ځکه چه لوریانے او خویندے ئے گداگانے کوی او دا دغیرت نه خالی ئی تماشه کوی راځے چی اوگورو ددے سندرو وئیلو اوگداگانو خومره نقصانات دی.

گانو، سندرو سره یا لوبو وئیلو سره عقل معطل کیږی انسانی تهذیب ورسره ختمیږی تاریخ په دے گواه دے چه کوم قوم کښ گانے بجانے ، موسیقی راغلده دهغوی اخلاق تباہ او برباد شوی دی لکه چی روم او فارس والا. نن مونږ مغربی دنیا خطرناک مرضونو کښ مبتلا وینو دهغوی وجه موسیقی اوریدل د آخرت هیرویل دی.

ما چی کوم ایت لوستلے وه دهغه ترجمه داده .
" اوبعض دخلقو نه داسه دی چه هغوی بے فائدے ، عبثه خبری اخلی ډی دپاره چه خلق دالله دکتاب نه واروی "

صحابه کرامو نه د لهوالحدیث تفسیرگانے او سندرے نقل کړے شوه دے.

دعبدالله ابن مسعودرضی الله عنه نه ددے ایت په باره کښ تپوس اوکړے شو نو هغوی اوفرمائیل مراد ددے نه گانه بجانه ده .

حدیث کښ راځی نبی علیه السلام فرمائیلی دی ځما رب په ماباندے شراب ، جوارى ، باجے گانے دا ټول حرام کړی دی .

په کنزل العمال او ذم الملاهی کښ روایت دے نبی

فرمائیلی دی په آخری زمانه کښ به ددے امت

یو جماعت شادوگان او خنزیران جوړ کړے شی. صحابه کرامو رضی الله عنه تپوس اوکړو اے دالله رسول ﷺ آیا دوی به کلمه طیبه نه وائی. نبی ﷺ اوفرمائیل چه ولی نه، مونځونه به هم کوی روژی به هم نیسی. حجونه به هم کوی، صحابه رضی الله عنه تپوس او کو نو بیا؟ نبی ﷺ اوفرمائیل دوی به موسیقی، تمبلونه او گانو بجانو والاعمل اختیار کړی وې. په خپله مستی او شرابونو کښ به شپه تیروې بیا به په دے حال صبا کوی چه دوې به شادوگان او خنزیران جوړ شوې وي.

یو حدیث کښ داسے راځی چه گانے منافقت په زړه کښ داسے رازرغونوی لکه اوبه چه فصل زرغونوی. عزتمندو د ډیر سوچ نه کاراغستل پکاردی چه مونږ دخوشحالے او دالله دشریکه اداکولوپه حائے (موقع) گانے بجانے، گدا، قسما قسم ډانسونه، ډرامے اوفلمونه اختیارول شروع کړي دی. ځکه خو بیا دواده نه خو ورځے پس ښه دمزے سره جهگړے شروع شی.

د گانو بجانو د میوزک داکارونه خو به مشرکانو دقرآن خلاف کښ کول ډمے به ئی راوستے لکه مفسرینود نصر بن حارث باره کښ لیکلې دی. نن زمونږ معاشره کښ Uptodate خلق موسیقی گناه نه گنری. بلکه دا یو فن ثقافت گنری په دے وجه چه څوک گناه گناه نه گنری هغوی ته دتوبے توفیق هم نه نصیب کیږی په گناهونو کښ لوئے شی او په گناهونو کښ مړ شی دنیا کښ هم پریشانه وی او آخرت کښ هم پریشانه وی.

کنزل العمال کښ درسول الله روایت دے په دوؤ آوازونو په دنیا او آخرت کښ لعنت کړے شوی دی دخوشحالې په وخت کښ دگانے آوازو باندے او دمصیبت په وخت کښ دچغو په آواز باندے نبی ﷺ فرمائی څه دموسیقی دآلا تو دماټو داپاره رالیرلے شوی یم.

حدیث پاک مفہوم دے چہ سندرے اوریدل گناہ دہ
چہ خواہ کبش ئے ناستہ فسق دے اولذت ترے حاصلول
کفر دے۔

تفسیر قرطبی ذکر کری دی چہ کوم سرے مرشو او
سندرووالا وینخہ ئے ساتلہ نو جنازہ ورباندے مہ
کوی۔

خلق سکول اوکالج تہ خپل اولاد دتعلیم او تربیت
دپارہ لیبری خونن ورته دغہ ادارو کبش اکثر گدا
گانے امریکن ڈانسونہ بٹائی۔

اٹھا کر پھینک دو باہر گلی میں

نئی تہذیب کے انڈے ہیں گندے

د حضرت عمر رضی اللہ عنہ نہ روایت دے چہ د
سندرووالا بٹخے اجرت ہم حرام دے۔
اللہ تعالیٰ دی مونبر دداسے قسما گناہونو نہ پہ
امن کبش اوساتی ۔

آمین ثم آمین

باب ۳۳

د گانو بجانو نقصانات

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ

معزز سامعینو په دی ایت کبش الله تعالی فرمائی
چه 'یوبل سره امداد کوی په نیکی باندی او په
پرهیز گار باندی او یوبل سره په گناه او په
زیاتی باندی امداد مه کوی.

معزز سامعین / طلباء کرام ! نن په حجرو کبش
هلکان یا مشران وغیره یوبل سره په غیبت کبش
لگیاوی موبائی لئی روان کری ویدیو گانی غبره وی
او نورئی په شریکه اوری نوداهم یوبل سره په
گناه باندی امداد کول دی اوددے نه الله منع
فرمائی لی ده.

د گانو بجانو ډیر زیات نقصانات دي څه
نقصانات مونږه دلته بیانوو پکار ده چه خپل
کورونه ، ځانونه ددې نقصاناتو او خرافاتو نه
بچ اوساتو.

1. د گدا گانو او گانو بجانو یو نقصان
خو دادی چه دا الله او دا الله د رسول د خفگان
ذریعه ده.

2. زړه کبشي ورسره د الله د عظمت نه لوئی
او غفلت پیدا کیږی.

3. د گانو اوریدو سره زړه تګ تور شی.

4. د گانو اوریدو و سره د نیکی او د گناه
تمیز ختم شی.

5. د گانو اوریدو سره گناه ته میلان
سوا کیږی.

6. د گانو اوریدو سره انسان کبش منافقت
پیدا کیږی.

7. د گانو اوریدو سره په زړه د هدایت
خبرې اثر نه کوی.

8. د گانو اوریدو سرہ عبادت کبش زہ نہ لگی.
9. د گانو اوریدو سرہ زہ کبش سخت والی پیدا شی.
10. د گانو اوریدو سرہ او فلمونو کتولو سرہ انسان جنسی جذبات زیات شی او گناہ طرفتہ مائیله شی.
11. د گانو اوریدو سرہ او فلمونو کتو سرہ انسان کبش بی غیرتی پیدا کیږی.
12. د گانو اوریدو په وجه انسان د دین د کارونو نه په غفلت کبش پریوخی.
13. د گانو اوریدو سرہ مال او دولت ضائع کیږی.
14. د گانو اوریدو سرہ قیمتی وخت ضائع کیږی.
15. د گانو اوریدو سرہ دانسان حافظہ کمزوری کیږی.
16. د گانو اوریدو سرہ نسلونه تباہ کیږی.
17. مال کبش برکت ختمیږی.
18. عمر کمیږی او برکت ترې نه ځی.
19. د الله د عذاب مستحق جوړیږی.
20. گانو وئیلو اوریدو والا د شیطان محبوب جوړیږی.
21. گانی بجانی په څلور مذہبه حرام دی.
22. گانے بجانے گمراهے له دعوت ورکوی. زما عبدالرحمن وینا به هله درپه یادشی چه د یو دیوال ته مخ بل ته د شا شی.

باب ۳۴

دزنا کولو نقصانات

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۝ وَ سَاءَ سَبِيلًا (۳۲)

معزز سامعین! ماچہ کوم ایت اولوستلو پہ دی ایت کبش اللہ تعالیٰ فرمائی او زنا له خواته هم مه ورخی بے شکہ دا بی حیائی ده او ډیر بد ه لاره ده.

د زنا کولو ډیر نقصانات دي بعض د هغی نه اوس ذکر کوو اول خو دا چه زنا کولو سره د مخ نورکمیری. عمر کبش ورسره بے برکتی راخی. سړی فقیری ته کینوی. الله پری خفه کیږی. زنا کار سره به په سختی حساب کولی شی. زنا کارته په قبر کبش سخت عذاب وی. د زنا کولو سره د انسان په شرافت لوئی داغ ولگی. زنا په دنیا کبش هم سبب د شرم دی. زنا سره زړه ناجوره شی او هر وخت زړه پریشانہ وی دکور نظام ورسره خرابیږی دښخی او خاوندتعلق پری خراب شی که چرته زنا کار واده کړی وو. دزنا کولوسره نسب ضائع کیږی. حدیث کبش راخی چه کومه ښځه په خپل قوم کبش داسی اولاد داخل کړي چه دهغوی نه نه وی نو هغوی دپاره الله سره هیڅ ثواب څه حق نشته او نه به ئی جنت ته داخله کړی.

زنا یو وقتی تعلق وی او شریف انسان تری لری وی یو عالم وائی گوره زنا کولو سره څه کیږی.

لذت عارضی ملی عزت دائمی گئی

یہ ہے گناہ کا اثر کہ راحت زندگی گئی

د زنا کولوسره په بدن کبش ډیر مرضونه پیدا کیږی. زنا د الله غصه راکاری. زنا د الله د عذاب باران ته دعوت ورکوی. زنا عام کیدل د قیامت دعلاماتو نه یو علامه ده.

امام شافعی رحمة الله علیه فرمائی چه بی شکہ

زنا کولو یو فرض دی چه چا دا فرض اخی کولو

پوہہ شہ چہ ستاد کوروالو نہ بہ داقرض واخستلی شی۔

مطلب دہ کہ ځوک دې اوشرمول نو تہ بہ ہم شرمولی کیږی او ستا کور والا ہم . دزنا یو بل قسم دادی چہ هغه ډیر خطرناک دی چہ یو تن خپلی ښځی تہ طلاق ورکړی او بائنه یعنی طلاقه شی نو د شرم دوجی نہ ئی ساتی چہ خلق بہ راتہ طلاقی وائی خو دا خرت دلوئے ورځی غم ورسره نہ وی۔

پہ حدیث کښ د زنا شپږ نقصانات ذکر شوی دی۔
 نبی ﷺ فرمائیلی اے ډلېدمسلمانانو زنانه نه ځان اوساتی ځکه دی کښ شپږ نقصانات دی درې په دنیا کښ ږومبی د مخ رونق به ئی ختم شی دویم عمر به ئی کم شی دریم همیشه به غریب وی او درې (3) په اخرت کښ دادې ږومبی دالله غصه ده دویم بد حساب دریم دا چہ د اور عذاب به ورکولی شی۔
 بل روایت کښ راځی چا چہ زنا اوکړه اويا ئی شراب اوځکل نو الله تعالی به تری ایمان اوباسی لکه څنگه چی سری قمیص د سر نه اوباسی۔
 زنا کار به په اور کښ ځوړند وی۔

باب 35

قوم لوط والا عمل

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّيِّئَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعُلَمِينَ (۱۶۷) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (۱۶۸)

معزز سامعین! بعض مسلمانان ہودا سوچ نہ کوی چہ مونیر تہ خوالہ دکنٹم خیر اُمّہ خطاب راکری اشرف المخلوقات ئی پیدا کری یو. اوبیاد ہم پہ هغی خلقوکس دامرض راشی چہ نارینه دی د نارینوو سرہ بد فعلی کوی پیرہ دافسوس خبرہ ده. دا بد فعلی د حضرت لوط علیہ السلام پہ قوم کس وه. داکار هغه خوک کولی شی. چہ حیاپکشی بالکل نہ وی. دادومره قبیح (بد) عمل دی چہ خناور ترې هم خان ساتی. غوئی هم داعمل نہ کوی سپی هم داعمل نہ کوی. نونن ولی دامت محمدیه بشکلی صلاحیتونو والا بشکلی ذهنونو والا دادومره قبیح کارکوی. قرآن کس الله فرمائی ما چہ کوم دوه ایتونه لوستلی وو دهغی ترجمه داده، ایا تاسو نارینوو تہ راتله کوی دخلکو نہ اوپریگدئی هغه چہ پیدا کړیدی الله ستاسو دپاره ستاسو بیبیانی بلکه تاسو یوقوم ئی چی زیاتی کونکی ئی د حدنه.

گوری معزز سامعینو دلوط علیہ السلام قوم دا بدعمل کولوسرو دسرو سره او چہ کله لوط علیہ السلام منع کول او هغی نہ منع کیدل نو الله په زمکه اُلته کړه. اود کانرو باران پری اوشو. دا عمل د لوط علیہ السلام د قوم نه مخکس بل چا نه وو کری خو چی هغوی شروع کړو و الله تباه کړل. حدیث کس راخی چی دالله لعنت د په هغه چا باندی چی د لوط علیہ السلام د قوم والا عمل کوی. دری خله ئی دغه شان لعنت اووی بل روایت کس راخی تاسو کس چاخوک لاندی کړل چی د لوط علیہ السلام د قوم والا عمل ئی کوو نو فاعل اومفعول دواړه قتل کړئی.

د ابو هريره رضى الله عنه نه روایت دی چی نبی علیه السلام فرمائی دی خلورکسان داسی دی

چی صبا کوی دالله په غصه او بیگا کوی دالله په غصه
او الله پری ناراضه وی تپوس اوشو چی اے د الله
رسوله دا څوک دی؟

نو نبی علیه السلام اوفرمائیل چی هغه نارینه
چه د ښځو سره مشابهت کوی. او هغه ښځی چی د سرو
سره مشابهت کوی اونو هغه تن چه ځناور سره
بدفعلی کوی . او هغه تن چی نارینوو سره بد
فعلی کوی.

بعض روایاتوکښ راځی چه څوک قوم لوط والا عمل
کوی او داسی گنهگار مړ شو نو ددنه په قبر کښ
خنزیر جوړ شی.

رسول الله فرمائیلی دی الله پاک هغه تن ته درحمت په
نظر نه گوری چه څوک نارینوو سره بدفعلی کوی
او څوک خپلی ښځی سره د شا نه بدفعلی کوی.

علامه جمال بن عبدالرحمن اسماعیل په لا
تقربوالفواحش نومی کتاب کښ لیکلی دی چه مفعول
چه چاسره بدفعلی کیږی نودی دولدالزنانه هم
بدتراو خبیث دې او چه څوک داکارکوی که هغه د
آسمان په ټولو اوبو غسل اوکړی خو چه کله الله ته
مخامخ کیږی نو د ناپا کی او پلیتی په حالت کښ
به وی.

د قوم لوط خراب عادات:

ابن عباس رضی الله عنه نه روایت دې چه لس
عادات دقوم لوط دا وو. وبخته په غلطه طریقہ
ارول. لنگ کھولاوھل، بی ځایه ډزې کول ، پټه
گیټی کول ، کمترې الوزول، شپیلی وھل ، گیټی
په پینسو کښ پټول ، شراب څکل ، عورت نه پټول
، هلکانوسره بدفعلی کول.

بل روایت کښ راغلی دی چی د قوم لوط په
عمل کښ لوبې کول په لږو، کرم بورډ، شطرنج، زمرې
کول، سپي جنگول، چرگان جنگول، مرزان جنگول، او
ناپ تول کښ کمی کول. ابن عباس رضی الله عنه
فرمائی چی څوک په دې گناهونو کښ مړ شو چی د
هلکانو سره ئې بدفعلی کوله نو ددنه په قبر کښ

خمنزیر جوړ کیږی (الکشاف ص ۶۳)

دداسی خلقو سرہ ناستہ ہم گناہ دہ .
 صحبت صالح ترا صالح کند
 صحبت طالح ترا طالح کند
 کوم تن چی د قوم لوط والا عمل کوی نو هغه دالله
 نہ ہم حیاء نہ کوی .
 آن خدا وندی کہ ہنگام سحر
 کہ کرد قوم لوط رازیروزبر
 بچوں گندے عمل والے مردوں سے دور ہو جاؤ اگر یہ کام اچھا تھا خدا پتھر نہ برساتا۔
 بعضی ہلکان یوبل سرہ پہ موبائیلو رابطے ساتی
 او دی خبائثو پسې گرخی . کله کله جینکی او
 ہلکان پہ موبائیلو، انٹرنیٹ باندی رابطے کوی
 چی خان لہ آخرت او دنیا دواړہ خراب کری او
 خپل خان او قام قبیلہ ہم او شرموی . دداسی
 پلیتوکارونو نہ خان لری ساتل پکار دی .
 کچھ کر لونیو جو انوکہ کشتی بھنور سے نکلے
 ایسا نہ ہو کہ بلبل روتی چمن سے نکلے

باب ۳۶

فیشن پرستی

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِشَاعَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا أَتَكُمْ الرِّسُولَ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا (الحشر ۷)

معزز سامعین / قارئین: اکثر دینارینوؤا و زانانوؤا پہ بنادو کس او د خوشحالی پہ موقعو باندی د فیشن اظہار کوی یعنی خان خلقو تہ بٹائی خیل شکل و صورت لباس او دخبرو اندازد شریعت خلاف کوی حال دادی چی د فیشن ډیر زیات نقصانات دی۔

د فیشن معنی نن صبا دا صورت مروجہ ، ورواج دے، درسول اللہ ارشاد مفہوم دی چہ کوم تن خلقو نہ دخودنی دپارہ یوکار کوی نودقیامت پہ ورخ بہ ئی اللہ ټول غیبونہ خلقو تہ بکارہ کری۔

د فیشن کولو مطلب داوی چہ زہ نورو خلقو کس اوچت یم او خلق می لوئی مرتبی ولا اوگنری۔

یہی تجھ کوؤھن ہے رہوں سب سے بالا

ہوزینت نرالی ہو فیشن نرالا

تجھ حسن ظاہر نے دھوکے میں ڈالا

ارے جیا کرتا ہے یوں ہی مرنے والا

جگہ جی لگانے کی دنیا نہیں ہے

یہ عبرت کی جا ہے تماشہ نہیں ہے۔

پہ خلقو کس فیشن پہ دی وجہ راغلی دی چہ داخرت پہ ژوند ئی یقین نشہ اودنبی علیہ السلام د مبارکو او بکلو طریقو ئی پہ زہ کس عظمت نشہ۔

کہ زمونر پہ زرونو کس پہ اخرت صحیح یقین راغی او د نبی علیہ السلام د بکلو طریقو (سنتو) سرہ مو محبت پیدا شو نو خمونر ژوند بہ دغیرو طریقو او فیشنونو نہ پاک پاتی شی۔

نن صبا چی کوم فیشنونہ خلق کوی نو دا اکثر درسول اللہ د سنتو خلاف دی۔

پریرہ خریل د سنتو خلاف کار دی خلق ئی د فیشن
دوجہ خروی۔

یا پریرہ د موتی نہ کمول حرام دی خو خلق ئی د
فیشن پہ وجہ پتی پریردی۔

او نن صبا ډیر خلق پہ پریرہ کس ہم فیشن کوی چی
خوک ئی د زنی لاندی پریردی او خوک ئی غورونو
پوری پریردی۔

آج کل لڑکے لڑکیاں بنے لگیں

داڑھی تو سرے سے غائب اور مونچیں کٹوانے لگیں۔

د نارینو دپارہ گیتی شکارہ پریخودل پہ
احادیثو کس راغلی دی او نبی علیہ السلام
باربار ترغیب ورکری دی۔ ابوهریرہ رضی اللہ عنہ
راوی حدیث دی چی نبی علیہ السلام اوفرمائیل
چہ اللہ تہ بہ د قیامت پہ ورخ درحمت پہ نظر هغه
تن تہ اونه گوری چہ خپل ازار (پائنسہ) د گیتو
نہ شکتہ ساتی۔

بل حدیث کس رسول اللہ فرئیلی دی چہ د مؤمن ازار
یعنی پائنسی د نیمی پندی پوری وی او دنیمی
پندی نہ تر د گیتو ترمینخ کس چہ وی نو هیخ
خرج (خبرہ) نشته او چہ د گیتو د لاندی وی هغه
بہ دوزخ کس وی ددی نہ دامعلومہ شوه چی د
نارینہ د پارہ پہ لنگ یا پرتوگ باندی گیتی
پتول جائز نہ دی۔

افسوس دی چہ نن مسلمانانو کس دا فیشن راننوتے
دی چہ نارینہ گیتی پتوی او پرتوگ خپو کی
راگاری او زنانه گیتی شکارہ کوی۔

وضع میں تم ہوں نصاریٰ تو تمہن میں ہنود

یہ مسلمان ہیں جنہیں دیکھ کر شرمائے یہود

عزتمندو د زنانوؤ د پارہ پردہ کول فرض دی
خپل مخ او سترگی پردو سرو تہ نہ شودل خو فیشن
دادی چہ نن شکارہ مخ گرخی او نری او نیمگری

لستونری استمالوی چہ دا بلکل حرام دی او داسی
لباس والا زنانہ بہ جنت تہ ہم نہ داخلیری بلکہ
د جنت خوشبو پری ہم حرامہ وی۔

پہ دین اسلام کبہ بہ سری دہخونہ پردہ کوی خو نن
فیشن دادی چہ د ہلکانو د جینکو سرہ تعلق وی
تر دی پوری چہ ڍیر دمور پلار مخکبش د خپل
اشناتعارف کوی چہ ڍیدی دا زما بوائے فریند
دے۔ حالانکبش دا خومرہ لویہ بی غیرتی دہ د یو
بل سرہ گپونہ لگوی یوځائے تصویران اوباسی ،
یو ځائے ملازمت کوی۔ د فیشن والا پیزار، لباس
اچوی او مونبر نن خاموش یو چہ زہ د ہر چا ځان
لہ ځان لہ قبر دی۔

عزتمندودځوانانو کاردانہ وو دانن چہ څہ
کیری ځکہ علامہ اقبال رحمۃ اللہ علیہ وائی۔

نہیں ہے تیرانشین قصر سلطانی کے گنبد پر

تو شاہین ہے بسیرا کر پہاڑوں کے چٹانوں پر

تو شاہین ہے پرواز ہے کام تیرا

تیرے سامنے آسمان اور بھی ہے۔

عقابی روح جب بیدار ہوتی ہے جوانوں میں

نظر آتی ہے ان کو اپنی منزل آسمانوں میں

اللہ تعالیٰ بہ دہر انسان نہ دہغہ
دژوندتیرولو بارہ کبہ تپوس کوی حدیث کبہ راخی د
قیامت پہ ورځ بہ میدان محشر کبہ ہیڅ یو انسان
د خپل ځائی نہ قدم نہ شی پورته کولی ترڅو
پوری چی دہغہ نہ څلور سوالونہ اونہ شی او
دہغی صحیح جوابونہ ملاؤ نہ شی پہ ہغی کبہ بہ
یوداوی چی ځوانی دپہ څہ کار کبہ زره کرہ نو د
سوچ موقع دہ کچرتہ مونبر ځوانی پہ داسی
فیشنونو کبہ تیرہ کری وہ نو بیا بہ زمونبر جواب
څہ وی؟ بیابہ خومرہ دذلت وخت وی چی عذاب سرہ

مخامخ کيرو الله دې مونږ ته د صحيح ژوند تيرولو
توفيق راكړی (آمين)

باب ۳۷

دنظر غلط استعمال

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاِشَاعَةِ التَّوْحِيْدِ وَالسَّنَةِ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قُلْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
 يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ اَ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ (نور 30)

معزز طلباء کرام او مشرانو نظر دشیطان د غشو نه یو غشی دی د غلط استعمال ډیر نقصان دی . بد نظری دقرآن په حواله سره حرامه ده .

ماچي کوم ایت لوستلی وو هغی کس الله تعالی فرمائی ' ' اووايه، مؤمنانو سړو ته چه ښکته ساتی نظرونه خپل او حفاظت دې کوی دخپلو شرمگاهونو دا خبره ددوی دپاره ډیر پاکیزه ده . هر کله چی الله تعالی سړی دبد نظری نه منع کړل نو اوس په بل ایت کس بیا حکم کوی ښخوته چی تاسو به هم خپل نظرونه ښکته ساتی. او دخپلو شرمگاهونو به حفاظت کوی او ښائیست خپل به چاته نه ښکاره کوی.

چه کوم خلق بد نظری کوي نو دالله د حکم خلاف ورزي کوی ، بد نظری کونکی د الله پاک په امانت کس خیانت کوی . زمونږ دا بدن مونږ سره د الله امانت دی. او امانت د مالک درضا خلاف استعمالول جائز نه دی.

یو روایت کس راخی لَعَنَ اللّٰهُ النَّاْظِرَ وَالْمَنْظُورَ الیه (کنز العمال مشکوة) چی کوم خلق بد نظری کوی نو په هغوی هم لعنت او چه څوک ځان د بد نظرئی دپاره پیش کوی نو په هغوی هم لعنت دې د د الله د رحمت نه لری دی.

حضرت مولانا اشرف علی تهانوی رحمة الله علیه فرمائی چه هره گناه دلیل د حماقت (بیوقوفیتیا) ده اودبې عقلیوجه ده. د بد نظری کولو سره خیالات گنده شی د نظرد غلط استعمال سره مثانی ته نقصان رسی اودالله نا شکره جوړ شی ځکه ورته بیا خپله بی بی نظر پری نه راخی د نظر غلط استعمال سره په سر باندی چکر راخی په سړی بانډی سرگرځی . به عباداتونو کس وسوسی

راخی. سبق نہ یا دیدل پہ ہیڄ یو کار کبش زره نہ
لگیدل وغیرہ. دا دنظر دغلط استعمال نقصانونہ
دی.

امام شافعی رحمة الله علیه خپل استاد وکیع ته د
خپلی حافظے د کمزوری شکایت اوکړو نو هغه ورته
اوفرمائیل د گناهونو په پرهیز کوه ځکه چی علم
دالله پاک فضل دی او دا نورالله نافرمان ته نه
ورکوی.

شکوت الی وکیع سوء حفظی
فاوصانی الی ترک المعاصی
فان العلم نور من اله
ونور الله لا يعطى لعاصی

ځاک گرځاک هوئی ځاک په توکیا حاصل

کاش په ځاک فدائے شه عالم هوئی

کس ځاکي په مت کرځاک اپنا زندگانی کو

جوانی کر فدا اس پر جس نے دی جوانی کو

د غلط نظر د استعمال دوجه نه انسان قسما قسم
گناهونو کبش اخته شی او بیا د الله د قهر مستحق
جوړ شی. حدیث پاک کبش راخی چی غوړونه ، سترگی
هم زنا کوی مطلب داچی په سترگو باندی داسی
غیر محرمه ته کتل دا زنا کول دی او دا د
سترگو زناده دغه د لاسونو، غوړونو هم زناده چی
غلط اوریدل په غوړونو کوی نیول په لاسونو کوی
غلط.

نو دالله په دربار کبش به د هر یو اندام نه
تپوس کیږی چی دا گناه دی ولی کړی ده. نوبیا
به څه حال وی په هغه ورځ باندی چی کله هر یو
نفس به د نفسی نفسی نعره وهی. عزتمندو نن د
گناه نه بچ کیدل په خپل ځان باندی رحم کول دی
الله د په دی باندی د عمل کولو توفیق
راکړی.

دوالدینو حقونہ

باب ۳۸

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ لِرَحْمَنِ الرَّحِيمِ وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا
إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ
وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (۲۳) وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا (۲۴) (بنی اسرائیل)

مور او پلار د الله تعالى د طرفنه ډیر لوی نعمت
دی خو ددی نعمت احساس هله انسان ته اوشی چه
والدین ترې نه واخستلی شی. په قرآن کریم کښ
اکثر ځایونو کښ الله تبارک وتعالی خپل حق ذکر
کوی او ورسره متصل حقونه د مور اوپلار ذکر
کوی.

ماچی کوم ایتونه تلاوت کړی وو په هغی کښ هم الله
تعالی فرمائی "' او حکم کړی دے ستارب چی دالله نه
سوادبل چا عبادت مه کوے مور اوپلار سره احسان
کوی که په دوی کښ یو یا دواړو ستا په وړاندی
بوداوالی ته ورسیری نو تاسو دوی ته اف قدر له
هم مه کوی او مه ئی رتئ. او ښکته کړه دوی
دپاره وزری د عاجزی دوجے د مهربانی نه او
داسے وایه چی اے زماربه په دی ددواړو باندی
رحم اوکړه لکه چی دوی څه پالے یم په
ورکوټوالی کښ'."

دغه د مور پلار قدر الله په سورة القمن ۱۴ ،
احقاف ۱۵ ، انعام ۱۵۱ ، عنکبوت ۸ ، البقره ۸۳
-۲۱۵ کښ هم ذکر کړی دی.

دومره زیاتو آیاتونوکښ الله رب العزت حکم کړی دی
چی مور اوپلار سره احسان کوے ښیگره ورسره کوی
. امدادورسره کوی په دی وجه اولاد باندی لازم
ده چه د مور اوپلار خدمت کوی د مور اوپلار هره
خبره چه د شریعت برابروی هغه به منی . مور او
پلار د نه خفه کوی اولاد به ورسره ښه کوی. د
مورپلار خیری او دعاګانی دا اولاد په حق کښ ډیری
زر قبلیری . د مور پلار محبت اولاد سره بغیر د

خشم طمع او لالچه وی صمیمی مور اوپلار د اولاد

پاره خومره سختی براداشت کړی دی او د اولاد خدمتونه ئی کړی دی د ژمی به یخنی کښ ئی د اولاد د گرم ساتلو کوشش کړی دې. دغه شان د ماشوم د صفائي خومره خیال ساتی د گندونو ډک لباس تری لری کړی او صفا جامی ورته اچوی . مور او پلار د بچو پیدائش ته خوشحالیری د قدم اغستلو ته ئی انتظار کوی . لوبوکولو ته ئی خوشحالیری. که ماشوم بیمار شي نو مور اوپلار ناقلاړه وی که دا اولاد د سکول ، کالج دکتابونو داخلي وغیره خرچه وی نو داټول والدین برداشت کوی، کپړی ورته اخلی مورورله کپړی اخلی په دی وجه د مور او پلار ډیر زیات خیال ساتل پکار دي اوخاص کر چی بوډا والی پری راشی او طبیعت ئی د ماشومانو شی په وړه خبره خفا کیری په وړه خبره خوشحالیری.

حدیث د رسول الله کښ راځی ' ' رضی الرب فی رضی الوالد وسخط الرب فی سخط الوالد (ترمذی) د الله رضا د پلار په رضا کښ ده دا و الله خفگان د پلار په خفگان کښ دی دابن عمر رضی الله عنه نه رویت دی مسلم ذکر کړی دی چه د نبی علیه السلام نه یو کس د جهاد دتلو اجازت اوغښتو نو نبی علیه السلام ورته وفرمائیل آیا مور اوپلار دې ژوندی دی وی فرمائیل او جی نو رسول الله ورته وفرمائیل ددې په خدمت تالره جهاد دی.

دمسلم او کنز العمال په روایاتو کښ دی رسول الله وفرمائیل الا انبئکم باکبر الکبائر؟ (ثلاثة) الاشرک بالله وعقوق الوالدین و شهادة الزور

آیا خبرنه درکوم په لویو گناهونو باندي؟ دالله سره شریک جوړول او دمورپلار نافرمانی کول او د دروغو گواهی کول . دادرې لوټی گناهونه دی.

بل حدیث کښ راځی لعن الله من سب والديه. دالله لعنت دی وی په هغه چا چه مور او پلار ته کنزل کوی .

په مسند احمد کښ حدیث دی مفهوم داسی دی چی الله اغواړی نو د اکثر وگناهونو سزا گانی دقیامت نه

روستو ورکوی لیکن چا چی د مورپلار نافرمانی
 اوکړه نو هغه له دنیا کښ سزا ورکړی.
 بل حدیث کښ داسی دی چی دری دعاگانی (خیری) دی
 چی قبلیدو کښ ددی هیڅ شک نشته دمظلوم او
 مسافر او پلار دعا بچی په حق کښ زرقبلیږی.
 د ابن عباس رضی الله عنه نه نقل دی دا حدیث
 مشکوة ذکرکړی دی چی رسول الله فرمائیلى دی چه
 کوم خدمت گزار خوئی خپل مور پلارته د رحمت او
 شفقت په نظر اوگوری نودهرنظرپه بدله کښ به
 ورته دیوقبول شوی حج ثواب ورکولی کیږی صحابوؤ
 عرض اوکړو که یو تن دورخی سل خله مور پلار ته
 گوری نو نبی علیه السلام اوفرمائیل او سل
 پیروکتلو ثواب به ورته ملاؤ شی دالله د طرف نه.
 عاشق د مورمینه په تول کړه
 د ترازو مزی ئی اوشلولو عالمه

باب ۳۹ دماشوم دپیدائش متعلق

اہمی خبری.

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاقِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ يَهْبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنَّا نَا وَ يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ (۴۹) أَوْ يُرَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَ إِنَا نَا وَ يَجْعَلُ مَنْ
يَشَاءُ عَقِيمًا ۝ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (۵۰) سورة زخرف

ترجمہ (اللہ رب العزت) چہ چاتہ اغواری نو لونہ
ورته ورکوی او چاتہ چہ غواری نو خامن ورکوی
یا ورته خامن او لونہ جوړی جوړی ورکوی او د
چا دپاره چہ وغواری نو شنډه ئے کړي هغه په هر
خه پوهه دے د قدرتونو والا دی.

عزتمندو څنگه چي تاسو ته معلومه ده چي ماشوم
دالله د طرفنه یو لوئی نعمت دی ددی نعمت هغه
چاته احساس کیږی چہ داوولد نه محروم وی لهذا
ددی نعمت شکریه ادا کول پکار دی او شکریه ئی
داده چہ د ماشوم د ابتداء نه صحیح تربیت اوشی
ځکه چي دماشوم دپاره ابتدائی مدرسه د مور
غیره ده نو پکار ده چي دے ابتدائی مدرسه کښ
ماشوم صحیح تربیت اوشی. او صحیح فطرت ته
راواړولے شی ځکه چہ په حدیث پاک کښ راځی "کل
مولد یولد علی فطرة الاسلام فأبواه یهودانه او ینصرانه او یمجسانه" هر ماشوم
په فطرت د اسلام پیدا کیږي خو مور پلار ئی
یهودی کړی یا ئی نصرانی کړي. او یا ئی مجوسی
جوړ کړی ځکه چي د ابتداء نه پری تعلیم د
یهودو نصاروو او مجوسو ورکوی او دالله تعالی دین
پرې نه زده کوي نو دا لویه بی دینی ده. د
ماشوم په مور اوپلار د ابتداءنه درې حقوق دی
اول دا چہ صحیح معنی والا نوم به ورته کیږدی.
دویم دا چي دینی تربیت به ورته ورکوی او دریم
دا چي کله بلوغ ته اورسیږی نود واده بندوبست
به ورته کوی چہ کله ددی حقونو خیال نه ساتلی
کیږی نو اول د ئی نافرمانه وی لکه عمر رضی الله
عنه ته یو

تن راغی د خپل ځوئی شکایت ئی ورته اوکړو چه
زما ځوئی زما نافرمانی کوی نو عمر رضی الله عنه
ئی ځوئی راوغښتلو او ورته ئی اوئیل چه د پلار
نافرمانی ولی کوی د پلار ډیر حقونه دی هغه
ځوئی ئی عمررضی الله عنه ته اوئیل چه ټیک ده د
پلار حقونه خو زیات دی خو د بچی هم څه حق شته
او کنه؟

نو عمر رضی الله عنه ورته دغه دری حقوق بیان کړه
نو هغه هلك اوئیل چه ده زما یو حق هم نه دی
پوره کړی نو عمر رضی الله عنه ئی پلارته غصه شو
چه اول تا غلطی کړی ده او بیا دی ځوئی غلطی
کړی ده ځکه چی اول تا صحیح تر بیت نه دی
ورکړی.

نو گوری رونیرو مونږ او تاسو هم د بچو د
ابتداء نه صحیح تربیت نه کوؤ او خپلی خوښی ته
ئی پریږدو نو بیا د بچو نه سر ټکوؤ که کله
اولا د خپلو والدینو د حقونو خیال نه ساتی نو
په د کښ اصل غلطی د والدینو وی چی د اولاد د
صحیح تربیت خیال ئی نه وی ساتلی.

دماشوم د پیدائش په وخت کښ خوشحالی کول د
شریعت نه ثابت ده ځکه چی اولاددالله رب العزت
ډیر لوئی نعمت دی خو د نارینه اولاد په پیدائش
خوشحالی کول او دجینئ په پیدائش خفگان کول د
مشرکانو طریقه ده . ځکه به مشرکانو د لور په
پیدائش ډیر خفه وو او ژوندی به ئی خښولی.نو
مسلمانان به په دواړو خوشحالی کوی.

ما چی کوم ایت لوستلی وو هم په هغی کښ الله دا
فرمائی چی نارینه یا زنانه اولاد،یا گډوډ اولاد
د ورکول صرف او صرف د الله کار دی. د بعض خلقو
چی لور اوشی نو خپلی بی بی ته غصه کوی څوک چی
داسی کوی نود دے په الله رب العزت باندی اعتراض
دی دا انتهای جاہل انسان وی حالانکه احادیثو
کښ راځی چی نیک بخته زنانه هغه ده چی اول ئی

لور پیدا شی او دی باره کیں ډیر احادیث راغلی دی (بخاری ، مسلم ، ابن ماجه ، ابو داود) امام احمد ذکر کړی دي.

چی کله ماشوم پیداشی نو دهغه په ښي غوړ کیں آذان او گس غوړ کیں قامت د احادیثو نه ثابته ده کنزالعمال ، شعب الایمان وغیره ذکر کړی دی.

د ماشوم د پیدائش نه روستو د یو الله والا انسان د خلی جوتیه خیزونه ورکول که کهجوره وی که شهد یا بل خوړ خیز وی ورکول هم ثابت دی د رسول الله نه او د احادیث بخاری ، مسلم کیں شته دی چی رسول الله د صحابی خوئی له داسی کړی وو او دی ته تحنیک سنت وائی امام نووی رحمه الله علیه وائی د تحنیک سنت کیدلو باندی اجماع ده.

دغه شان بل روایت کیں دی چی کله د ابو طلحه کره دریم بچی پیدا شو نو د نبی علیه السلام خدمت کیں ئی حاضر کړو او اوچه کهجوره ئی هم د خان سره راؤړه . نبی علیه السلام ماشوم په غیر کیں واغستو او کهجوره ئی په خله کیں نرمه کړه او بیا ئی ماشوم ته په خله مبارکه کیں واچوله او ماشوم ته ئی نوم هم کیخوده .

باب ۴۰ د ماشوم عقیقہ ، نوم کیسودل

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوَجُّيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ بِسْمِ اللَّهِ لِلرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَمَا أَنْتُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوا. (الحشر ۷)

مغزز سامعین کرام! د ماشوم د پیدائش په اوومه ورځ باندي عقیقہ کول د ثواب کار دی د هلك د طرف نه دوه چیلی یا گدان او د جینی د طرف نه یو گد یا چیلی ذبح کول دی.

حدیث کس راخی ابن ماجه نمبر ۳۱۶ مسند احمد جلد ۵ / ص ۱۷ باندي ذکر دی.

چی هر ماشوم په خپله عقیقہ کس گانړه وی په اوومه ورځ دی عقیقہ اوکړی شی سر دی ورله اخرئیلی شی او نوم دی ورله کیسودلی شی. بل حدیث کس راخی د هر تن سره عقیقہ ده نو د هغه د طرف نه وینه توئی کړی (خاروی حلال کړی) او دهغه نه تکلیف لری کړی. دغسې په نورودیرو حدیثونو کس هم داسی راغلی دی. ملاعلی قاری رحمة الله علیه ذکر کړی دی چه د چا خواش وی چه اولادئی دلوئیدو نه بعد هم نافرمانه نه وی نو دخپل اولاد عقیقہ دی کوی ځکه چی د عقیقی کولو سره په اولاد کس د منلو جذبه پیدا کیږی.

د عقیقی طریقہ داده چه د ماشوم سر دی اوخرئیلی شی او د ویستو برابر سپین زر یا دهغی قیمت خیراتی ورکول او دی ماشوم نوم د هم کیسودلی شی بعض خلقو دا دستور دی چی د ماشومانو ویخته بالکل نه کت کوی حا لانکه د عقیقی په ورځ د ماشوم ویسته کت کول په ډیر و روایاتو کس ثابت دی.

په عقیقہ کس نر او ماده ذبح کول سره فرق نه راخی که د هلك د طرف ئی ددوو وس نه وی نو په یوگد یا یو چیلی باندي هم عقیقہ کولی شی د کوم خاروی چی قربانی جائز ده په هغی باندي عقیقہ هم کولی شی د عقیقی د خاروی غوښه که چل

تقسیم کری یا کہ خپلو خپلوانو ته په کښ دعوت ورکوی دواړه قسمه جائز ده .
 د عقیقی غوښه خپل پلار نیکه هم خوری شی د عقیقی بهتره ورځ اومه ده که په اومه ورځ پاتی شی نو بیا په خواړلسمه او په یویشتمه ورځ باندی هم خیر دی . که څوک عقیقه اونکری نو هیڅ قسم گناه پری نشته اوکه څوک ئی اوکری نو ډیر ثواب دی .
 ماشوم ورسره د ډیرو مصیبتونو نه محفوظ وی . په شریعت کښ خود ماشوم د پیدائش نه پس تحنیک اذان ، عقیقه ، نوم کیښودل ، ختنه کول ثابت دی خو نن ځمونږ معاشره کښ د ا ثابت شوی طریقو نه غفلت دی او ددی په ځائی نورو رواجونه ، رسمونه ، ټوټکی رادننه شوی دی لکه د اذان د پاره مټا خاص کول اوبیا پیسی ورکول او دا عقیده ساتل که دا انکړو نو بیا ماشوم نافرمانه لوئیږي دا غلطه ده .
 د ماشوم په پیدائش گانی بجانی وئیل ډزی کول ډمامی وهل گناه ده او د الله تعالی د نعمت ناشکری ده .

باب ۴۱ د بچی نوم کیسودل

د ماشوم د پاره ښکلی نوم کیسودل پکاردی. که څوک دا عقیده اوساتی چی ماله فلانی پیر یا زیارت وغیره دابچی راکړی دنو داشرك دی . ترمذی شریف کښ رویت نمبر ۱۸۳۹ کښ دا بیان دی. عائشه رضی الله عنها فرمائی چی رسول الله به غلط نوم بدلولو.

عزتمندو رسول الله دخلقو ۱۲۰ غلط نومونه بدل کړی وو داسی نوم کیسودل پکار دی چه په هغی کښ د الله نومونو ته د بندگی اضافت وی لکه عبد الرحمن ، غلام الله یا د انبیاء نومونه په شان نوم کیسودل یادصحابوؤ نومونه کیخودل پکاردی. د ډرامو ، فلمونو والو نومونه بالکل کیسودل نه دی پکار . حدیث د رسول الله کښ راځی ابوداؤد ، نسائی ذکر کړی دی چی الله ته خوښ نومونه عبدالله او عبدالرحمن دی . دغه شان حدیث کښ راځی چی تاسو به په قیامت کښ د پلار انو په نومونو سره رابللی شی لهذا ښکلی نومونه کیږدی. (ابو داؤد نمبر ۴۹۴۸)

نوټ: شیخ القرآن محمد طاهر رحمة الله علیه لیکلی دی چه کومو روایاتو کښ راځی چی تاسو به دمیندو په نومونو سره د قیامت په ورځ رابللی شی هغه باطل دی امام بخاری رح باب قائم کړی چی د پلارانو په نوم به رابللی شی.

د ماشوم ختنه (یعنی سنت کؤل) دعقیقی په ورځ د ماشوم ختنه کول هم ښه کار د د ابن عباس رضی الله عنه نه روایت دی (معجم الزوائد).

د ماشوم په سلسله د پیدائش کښ اووه څیزونو ختنه کول د سر ویښته خرئیل.

دماشوم صحت ته کتل پکاردی که کمزوری وی نو د اوؤ ورځو نه پس اودولسو کالو نه مخکښ هر وخت دختنی کولو اجازت شته.

د ختنی نہ پس چه ماشوم بښه شی نو بیا خیرات کولی شی اوکه نه کوی نو لازم ورباندی نه دی. د ختنی په وخت دا لا زم گنډل چه ترور به ئی لامبه وی او ماما به ئی ختنه کونکی ته بوخی دا په شریعت کښ نشته. بعض علاکو کښ د ختنی په ورځ کښ د ماشوم نیکه مروی نو دهغه قبر ته ئی بوخی او گیر چاپیره ئی تری تاووی دانشته شریعت کښ او ماشوم ته شال سهره اچول وغیره رسومات کول فضول کاردی د ختنی په موقع د سرو خپو پالنگونه لازم گرځول فضول کاردی. د ختنی په موقع خلق راجمع کول او دعوت نامی لیږل او خلقو ته روټی د نوم ناموس او ریا په عرض ورکول بڼه کارنه دی ددی نه اجتناب پکار دی.

یو روایت کښ راځی مسند احمد ذکر کړی دی عثمان بن ابی العاص ته چا دختنی دعوت ورکړو هغه دعوت قبول نه کړو او ورته ئی اووئیل چه مونږ د نبی علیه السلام دور کښ هم د ختنو پروگرام ته نه راتلو او نه مو په کښ دعوتونه کول. مفتی رشید احمد صاحب په احسن الفتاوی کښ لیکلی دی چی دارسم د ختنی د جاهلیت د دور دی او داداسی بدعت دی چی په دی څومره هم رد اوکړی شی دا کم دی.

مولانا اشرف علی تهانوی رحمة الله اصلاح الرسوم کښ وائی د ختنه په موقع باندی خلقو له دعوتونه ورکول بلکل خلاف سنت دی. دغه شان د بچو د پاره بندونه غوټه کول نارواکار دی. خذیفه ډیو مریض لاس ته تار اولیدو او هغه ئی تری اوشلولو چی دا شرک دی (ابن کثیر جلد ۳ ص ۶۴۲) بعضی زنانه د ماشومانو دپاره د جاهلیت هغه ټوټکی او رسمونه کوی لکه د بالښت (تکیه) لاندی ورته چاره کیږدی چی یریری نه حالانکه دا په دین اسلام کښ نشته رسول الله خو خپل امت ته دا تعلیم ورکړی دی چی دعاگانی وائی.

لکه بخاری نمبر ۳۱۹۱ حدیث کښ راځی ابن

عمر رضی الله عنه فرموي کان رسول الله یحیی

الحسن والحسين يقول اعيد كما بكلمات الله التامة
من كل شيطان وهامة ومن عين لامة ويقول هكذا كان
ابراهيم عليه السلام يعوذ اسحاق واسماعيل.

دا باب د الله په فضل كرم سره ختم شو.

تاريخ ۲۲/۰۱/۲۰۱۹

بروز بدھرات 09:00 بجے

باب ۴۲

سالگرہ (Birth Day)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاِسَاعَةِ التَّوْحِيْدِ وَالسَّنَةِ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ
بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ لِرَحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ وَ مَا اَتٰكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۝
وَ مَا نَهٰكُمُ عَنْهُ فَاَنْتَهُوْا

معزز سامعین کرام اللہ رب العزت مونبر له د خپل پیغمبر په واسطه ډیری ښکلی طریقې رالیرلی دی که هغه د غم باره کښ دې او که د ښادی باره کښ دې، هغه د لین دین باره کښ دې او که هغه د عبادت باره کښ ده خو ټولې طریقې رسول الله مونبر ته ښودلې دي او په هغې کښ زمونږ کامیابی او که چرته هغه طریقې مونبر پرېښودلې او غیر طریقې مو راو نیولې نو بیا زمونږ ناکامی ده ځکه الله د امت ته سورة الحشر کښ تعلیم ورکوی چي هغه طریقې چي تاسو ته ئی رسول الله درکوی نو په هغې باندی عمل اوکړی او د کومی نه مو چي منع کوی نو دهغې نه منع شی دالله رسول الله مونبر ته فرمائی چي زما طریقې باندی عمل اوکړی . علیکم بسنتی ''په تاسو زما سنت طریقې لا زم دی. او کچرته مونبر دا طریقې درسول الله پریردونو رسول الله فرمائی مَن تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ (سنن ابی داود) مسند احمد جلد ۴ ص ۶/۵

چا چي دکوم قوم سره مشابهت اوکړو نو هغه د هغوی نه دی.

د ترمذی په حدیث نمبر ۶۹۵ کښ دی نبی علیه السلام فرمائی چه نه دی زمونږ نه هغه څوک چي زمونږ نه علاوه د غیرو سره یوشان والی کوی. دیهودو او نصاروؤ سره مشابهت مه کوی چي د پیغمبر طریقې باندی عمل اوکړو نو بیا خو به د قیامت په ورځ دا وئیلی شو کنه

تیرے محبوب کی یارب شباهت لے کے آیا ہوں

حقیقت اسکو تو کر دے میں صورت لے کے آیا ہوں

عزتمندو زمونږ بعض علائقو کښ خلق سالگره (Birth Day) مناوهی لیکن د هغی حقیقت ته کتل پکار دی چی دا د چا طریقه ده د سالگری مناوهلو په وخت کیک کټ کول او شمع بلول او مری کول او په دی الفاظو سره مبارک باد ورکول. Happy Birth day to you. دا د غیر مسلمو طریقه ده. مفتی رشید احمد لدهیانوی رحمة الله په احسن الفتاوی جلد ۸ صفحہ ۱۵۴ کښ لیکلی دی سالگره مناوول یو قبیح رسم دی ددی پریخودل واجب دی بیا په آپکے مسائل اور انکاح کښ لیکلی دی سالگره مناوول اسلامی تعلیم نه دی دا د غیر مذہبو طریقه ده ددی پریخودل واجب دی. دغه شان قاری عبدالباسط صاحب هم لیکلی دی چی دا یو فضول او بی مقصد ه رسم دی او دا فضول رسم یهودو او نصاروو ایجاد کری دی. (سوال وجواب جلد ۳ ص ۱۴۸)

فتاوی حقانیہ جلد ۲ ص ۷۴ کښ لیکلی دی چه په اسلام کښ د سالگری هیڅ ثبوت نشته د خیر القرون نه سالگره مناوول نه دی ثابت دا ناکاره رسم د انگریزانو ایجاد دے او دا رسم نن سبا بعضو مسلمانانو کښ هم راغلی دی د سالگری په دعوت کښ شرکت کول او یو بل ته تحفه تحائف ورکول فضول کار دی پاک شریعت ددی اجازت نه ورکوی. مفتی یوسف لدهیانوی رحمة الله هم لیکلی دی چی د سالگره په پروگرامونو کښ شرکت کول صحیح نه دی.

لگ سوچ پکار دی رونیرو چی مونږ نن ولی دسنت طریقوپه ځائی د یهودو ، نصاروو طریقی له ترجیح ورکوؤ.

اللهم احفظنا منه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ بُعِثَ بِاِشَاعَةِ التَّوْحِيْدِ وَالسَّنَةِ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ
بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴾ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنََكُمْ وَ اَتَمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَ رَضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِيْنًا

عزتمندو ! بعض خلقو دخان نه خه غير شرعی
ختمونه جورکری دی. چی دهغی په شریعت کښ خه
جواز نشته.

د حلوا ختم

بعض زنانه چی خه کارئی نه کیږی نو دهغی
دپاره ختم اومنی او هغی ته د حلوا ختم وائی.
دهغی طریقه داوی چی ښځی کورته راجمع کړی اول
دوه دوه رکعته نفل چی چا خه د پاره منلی وی
دهغی د پاره کوی. او چه څوک ځان د پاره دا
ختم منی نو اول ځان دپاره دوه رکعته اوکړی
بیا نفلونو پسی دعا کوی چی کله ئی دعا د پاره
لاس پورته کړی وی نو لاس کښ ورله حلوا او ماسته
گدی لاس په مخ دراخلو نه مخکښ اوستی نو بیا
لاس په مخ راښکی بیا خپل لاس دهغه چا قمیص پوری
راکاري چه چا دا ختم منلی وی. او دغه شان ه
سیره حلوا پخه وی او دهغی دپاره پنځه پاواه
غوری پنځه پاوا چینی پنځه پاوا سوجی پنځه
پاواه میوه وغیره اخلی. او دغه حلوا صرف ختم
کولووالا خوری شی د کور نه بهر چاته اورل جائز
نه دی. ددے ثبوت نشه.

د ببیانو ختم.

بعض زنانه د خه مقصد د پاره د ببیانو ختم
منی د هغی طریقه دا وی چه لس (۱۰) ښځی راجمع
کوی. دشلو کورونو خیر راټول کړی او چی خه ددی
کورونو نه راټول کړی نو په هغی چائی پخه کړی
او ورسره خه راوړی دا ښځی سبق وائی او دولس
رکعته نفل مونځ اوکړی دی ختم ته هغه زنانه
نه پریږدی چا سره غیږه کښ چه ماشوم هلك نه وی.
د کوتی دننه کنده اوکنی او هغه لوخی هغی کښ
اوینځی اولاس هم او دا ختم د زیارت په ورځ ۱۰
بجی کوی.

ختم ددے خه ثبوت شریعت کښ نشته.

بعض خلق د کھجورو ھڊوکی راتول کڙی او په
هڅی باندی دجُمعی په شپه یو کلمه په التزام
سره لولی . او زنانه راجمع کوی چه ددی په
شریعت کښ ئی هیڅ ذکر نشته .

قهری ختم

بعض زنانه په قهری ختم کوی چه سورت توبه
اووائی چی دا دومره قهر جن سورت دی چه په خان
بسم الله هم نه پریږدی .
د مرچکو ختم

بعض په خاص طریقہ د مرچکو ختم کوی .

اووه گلہ ختم

بعض زنانه یو ختم منی چه اووگلہ ئی کوی د
گل په ورځ ناطقئ ښځی راجمع کوی بیا هڅوی ختم
اوکړی بیا ورته حلوا پخه کړی . شپږ گلہ ختم
اوکړی نو چه مراد ئی نه وی پوره شوی بیا اووم
گل پریږدی چه کله ئی مراد پوره شی نو اوو گل
والا ختم بیا اوکړی .

د تور خادر ختم

بعض ددین نه ناخبره خلق یو ختم کوی چه
ورته د تور خادر ختم وائی په خان تور خادر
واچوی او هغه ځائی کینی چه چرته واښه او شرغشی
وی یو څلویښت کرته سورة یاسین لولی بیا لاس
الته اوچت کړی دشمن پسی بددعا کوی اووائی چه
داسی ختم کولو سره دشمن ډیر ذر سزاوار شی .

د ملنگی ختم

بعض زنانه یو ختم منی چه په وریژو د الله
نوم جوړشی نو یوځل ئی بیا کوی اوکه د پیغمبر
نوم پری جوړشی نو اوو(۷) ځله ئی کوی او په دی
کښ هم د ورځی تخصیص کوی . بعض زنانه د قرآن
په تکو گوتی گرځوی او ختم کوی لا اله الا الله پری
وائی . دی زنانو ته پکاردی چه د قرآن د زده
کولو کوشش اوکړی .

عزتمندو ! بعض خلق د غل معلومولود پارہ د
 کوزی ختم کوی او پہ کوزه باندی غل معلوموی او
 ورسره څه خاص سورتونه وائی . او دغه په دی
 طریقہ سره غل معلومول یا دسپو په ذریعہ غل
 معلومول یا په نوک او په شیشہ کبش غل معلومول
 دا غلطہ طریقہ ده .
 عزتمندو د داسی غیر شرعی کارونو نه ځان
 اوساتے .

باب ۴۴

د الله ذکر

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسْعَاتِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَأَذْكُرُ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ ۝ الاعراف ۲۰۵

ترجمہ: او یاد وہ خپل رب پہ خپل زړه کښ په عاجزی
اویره باندی اوسو ادتیز آواز نه
معزز طلباء کرام! د ذکر کولو ډیر فضیلت
دے فقیه ابو الیث رحمة الله تنبیہ الغافلین کښ
دا حدیث نقل کړی دی چی ابو درداء رضی الله عنه د
حضور ارشاد نقل کوی چه زه تاسو ته بهترین عمل
اونه بښام؟ چی ستا سو د مالک په نزد ډیر
پاکیزه دی. ستا سو د درجاتو ډیر اوچتونکی دی
تاسو دپاره د سرو او سپینو زرو لگولو نه هم
زیات دی بلکه د هغه بلکه دهغه جهاد نه هم ډیر
زیات دے چه په هغه کښ تاسو د دشمن سر قلم کړی
او هغوی تاسو شهید کړی. هغه دالله ذکر دی.
ترمذی ۳۳۷۷، ابن ماجه ۳۷۹۰، احمد
۲۰۹۱۳، مالک ۴۴۱

د ټولونه درانه اعمال

ابو جعفر رضی الله عنه د نبی اکرم دارشاد
مبارک نقل کوی چه ددی اعمال د ټولو نه درانه
اعمال او مشکل اعمال دری دی.

1. د خپل ذات سره انصاف کول
2. د خپل ورور سره تعاون دمال کول
3. د الله ذکر کول.

حسن بصری رحمة الله علیه فرمائی چه د حضور نه
ټپو س اوکړی شو کوم یو عمل افضل دی؟ ارشاد ئی
اوفرمائیلو ترمرگه پوری ذکر الله سره رطب اللسان
پاتی کیدل.

مالک بن دینار رحمة الله علیه فرمائی کوم کس چی
چه د مخلوق د یاد په ځائی د خالق د یاد سره
مانوس نه دی دهغه عمل ناقص دی زړه ئی وړوند او
عمر ئی ضائع دی.

حضرت انس رضی اللہ عنہ بن مالک رحمۃ اللہ علیہ د حضور دا ارشاد نقل کوی چه د اللہ ذکر د ایمان علامت دی او د نفاق نہ برأت دی د شیطان مقابلہ کیں د بچ کیدو قلعه ده او دوزخ نہ د حفاظت ذریعہ ده.

عبدالله ابن عمیر رضی اللہ عنہ چه کوم کس الحمد لله وائی دهغه دپاره د اسمان دروازی پرانستلی کیږی. اللہ اکبر د زمکی او اسمان ترمینځه خلا ډکوی او د سبحان الله ثواب دومره دی چه د اللہ نه سوا د چا علم هغی ته نشی رسیدلی. حدیث قدسی.

په حدیث قدسی کیں دي چه کله بنده ما په خپل زړه کیں یادوی . زه هم هغه دغه شان یادوم . که هغه په تنهائی کیں زما ذکر کوی نو زه هم په تنهائی کیں د هغه ذکر کوم . که هغه په کوم مجلس کیں مایادوی نو زه د هغی نه ډیر ښه اواعلی مجلس کیں هغه یادؤم . هم دغه رنگه ئی ارشاد اوفرمائیلو چه کوم کس په بستره باندي پروت دالله ذکر کولو کولو سره اوده کیږی د بیداره کیدو پوری به هغه په ذکر کوونکو کیں شمارلی کیږی. علماء ذکر کوی چه د الله تعالی د طرف نه ذکر دهغه د مغفرت او عفو نوم دی لهذا کله چه بنده د الله تعالی ذکر کوی نو الله تعالی هغه بنده په خپل مغفرت سره نوازوی .

حضرت ابن عباس رضی اللہ عنہ د ایت من شرالواسواس الخناس په تفسیر کیں فرمائی چه ددی نه مراد شیطان دی چه د کوم سری په زړه باندي مسلط وی نو کله چه هغه د الله تعالی ذکر شروع کوی نو شیطان لری کیږی

او کله چی فارغه شی د ذکر نه نو شیطان ورته وسوسه اچوی.

حضرت کعب بن احبار رضی اللہ عنہ فرمائی چه په ټولو اسمانی کتابونو کیں دا مضمون ملاویږی چه الله تعالی فرمائی چه کوم کس ته زما د ذکر

کولو له وجه د غوښتلو فرصت نه ملاویږی نو هغه ته د غوښتلو والا نه هم زیات ورکوم. (ترمذی ۲۹۲۶) (دارمی ۳۲۲۲ ، وهذا هدیث حسن غریب) بازار ته د تلو په وخت د الله ذکر

چه خوك بازار ته د داخلیدو سره لاله الله وحده لاشريك له له الملك وله الحمد يحيى ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير . وائی نو الله تعالی د هغه دپاره لس (۱۰) نیکیانی لیکئ او لس درجه ورله اوچتوی (ترمذی ۲۴۲۸ ، ابن ۲۲۳۵)

محمد بن واسع وائی چه زه خراسان ته راغلم او د قتیبه بن مسلم سره می ملاقات اوښو نو ما ورته اوئیل تا دپاره می یوه تحفه راوړی ده دا حدیث می ورته واورولو حضرت قتیبه رحمه الله علیه به روزانه په سورلی کیناسته او بازار ته به راتلو او دی کلمات وئیلو سره به واپس تلو . د ذکر پنځه فوائد

1. ذکر سره د الله رضا حاصلیږی.
 2. دی سره مزید د نیکی حرص زیاتیږی.
 3. ترخوچه په ذکر کښ لگیا وی نو شیطان نه به په حفاظت کښ وی.
 4. په دي سره به زړه کښ نرم والی پیدا کیږی .
 5. ذکر د گناهونو نه منع کوی .
- الله دی په دباندی د عمل کولو توفیق راکړی. آمین.

باب ۴۴

د ذکر کولو طریقہ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ بُعِثَ بِإِسَاءَةِ التَّوْحِيدِ وَالسَّنَةِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُؤْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ ۝ الاعراف ۲۰۵

ترجمہ :۔ او یاد وہ خپل رب پہ خپل زہ کبش پہ
عاجزی اویرہ باندى اوسوا د تیز آواز نہ
عزتمندو ! ددی ایت کریمہ مقصد دادی چہ اللہ
فرمائی چہ ما پہ زہ کبش غلی او پہ یرہ باندى
بغیر د تیز آواز نہ یادوی۔

شریعت محمد ﷺ مونږ تہ ہر یوہ طریقہ بیان کری
دہ د معاملاتوہم د عباداتو ہم د مونځ ذکر خیرات
د نفلونو وغیرہ۔

بعض خلق د رمضان المبارک پہ طاقو
شیومبارکو کبش پہ آخری عشرہ د نفلونو ، ذکر ،
تلاوت، دعا ، استغفار، وغیرہ د پارہ جماعتونو
مدرسو تہ راغونڊیوی۔ حالانکہ دا بدعت دی خکہ
چی د نفل مونځ ثواب د جماعت پہ نسبت پہ کور
کبش ډیر بہترہ دی او دغہ خلق د نفلویا د ذکر
د پارہ اعلان کوی خلق یو خائی تہ راغواړی او
ددوی د پہ خائی د نفلی عبادت ثواب پہ مدرسہ
جماعت کبش زیات گنری نو دا طریقہ سنت بدلول دی
او داسی اجتماع کول پہ شریعت کبش منع دہ۔ صحابہ
کرامو او تابعینو کبش چا ہم د نفلی عبادت
دپارہ خلق نہ دے راغونڊ کړے۔

حضرت اشرف علی تھانوی دیوبندی رحمۃ اللہ
علیہ فرمائی چہ د رمضان المبارک پہ انتظار کبش
پہ نیک کارونو کبش روستو والی کول بدعت دی
فرمائی چہ بعض خلق د رمضان نہ مخکبش نیک
کارونہ بند کری مثلاً زکوۃ ورکول ، کال ئی پہ
شعبان کبش پورہ شو او دغہ سری درمضان پہ
انتظار دی او شعبان کبش زکوۃ نہ ورکوی نوکہ
چرتہ د رمضان پہ انتظار کبش د صدقو وغیرہ
روستو والی د ثواب کاروو نو شریعت خو بہ چرتہ
فرمائیلی ووکنہ۔ لیکن شریعت داسی کله ہم نہ

دی فرمائی لی نو مونبر لہ داسی کول زیادت فی
 الدین اوبدعت دی (تغلیل المنام بدعت کی حقیقت، اور اس کے مسائل ص ۴۱)
 نو دغہ شان کہ یو سری بغیر د **رمضان المبارک**
 نہ کله کله ہم ذکر نہ کوی او بیا د پہ طاق
 شیو درمضان المبارک کبش داسی مجلسونو تہ خی چہ
 هلته خلق جہری ذکر کوی اجتماع سرہ او داسی
 محفلونو تہ خلق راتولولی شی نو دا ہم بدعت دی
 لکہ دا کارونہ نن سبا بدعتیان کوی. چہ جہراً
 ذکر کوی یا عید میلاد النبی ﷺ مناوہی مروجہ.
 معزز سامعین کرام! دا خبرہ زہن نشین کری چا
 چہ بدعت جورکری دی نو ہغہ ددین دشمن دی

1. حدیث کبش راخی چا چہ د بدعتی سری عزت
 اوکرو نو ہغہ داسلام پہ نرولو کبش کوشش
 اوکرو (بہیقی)
2. بل حدیث کبش راخی اہل بدعت د تول مخلوق نہ
 بدتر دی (تاریخ اصفہان)
3. بدعتیان د جہنم سپی دی (متناہیۃ)
4. اللہ تعالیٰ د بدعتی ہیخ یو عمل نہ قبلوی تر
 دی چی توبہ دبدعت نہ او نہ باسی (الجمع)
5. کله چی بدعتی سری مر شی نو اسلام تہ یوہ
 فتح ملاؤ شی (جامع الکبیر)
6. خان د بدعت نہ اوساتی خکہ چی بدعت گمراہی
 دہ. (الجامع)
7. بدعتی زما دامت نہ نہ دی. (الدیلمی)
8. بہترینہ خبرہ د اللہ د کتاب دہ او بہترین
 سیرت (نمونہ) د (محمدؐ سیرت) (نمونہ) دہ
 او بدترین کارونہ بدعت دی اوہر بدعت گمراہی
 دہ. (مسلم، مشکوۃ)

عزت مندو! زہ اوس د ہغہ خلقو د کتاب نہ یو
 خو حوالی لیکم چی ہغوی دبدعت پہ تردید کبش د
 صحابو اقوال لیکلی دی او دصحابوؤ دسنتو
 پابند عمل ئی لیکلی دی لیکن پخپلہ بدعات دے
 خلقو پرینہ خودا.

پخپله پری حملے کوی

بل ته مسئلے کوی.

دجامعه دارالتفسیر والحديث وحنقاہ
تفسیرشمسیہ پہ زیر اہتمام کیش مفتی جواد احمد
صاحب ' ' تاریخ مسنون تراویح نوم کتاب لیکلی
دی د هغی ن خه حوالی لاندی ذکر کوو.

1. بانی بدعت سره سلام بند. حضرت عبدالله بن عمر
رضی اللہ عنہ له یو سړی د چاسلام راوړو نو
هغه رضی اللہ عنہ اوئیل چی ما آ وریدلی دی چی
دغه سلام رالیږلو والا بدعت ایجاد کړی دی
زما د طرف نه هغه ته د سلام رسولو هیڅ حاجت
نشته. (تاریخ مسنون تراویح صفحه ۷۶ بحواله
مشکوٰۃ باب الایمان بالقدر)

2. حضرت عثمان بن ابی العاص رضی اللہ عنہ ته
یوځل چا دماشوم د سنت دعوت ورکړو نو هغه
ترینه انکار اوکړو چی د رسول اللہ په زمانه
کیش مونږه د سنت په موقع باندی نه تلو او
نه به دعوت ورکیده.

مطلب داچه (داد نبی علیه السلام نه نه دی
ثابت نو مونږه هم دین کیش د ځان نه کار نه
کوو. صفحه ۷۶ بحواله مسند احمد جلد ۴ صفحه
(۲۱۷)

3. حضرت ابن عمر رضی اللہ عنہ د آذان ظهرنه پس
مؤذن نه واوریدل چی هغه بیا خلقو ته د
مانځه د پاره آواز اوکړو نو ابن عمر رضی اللہ
عنه بے حده غصه شواوخیل ملگری مجاهد رحمة
اللہ علیه ته ئی اوفرمائیل چه ما ددی بدعتی
ددربار ه بوځه اوبیا ئی جماعت پریخوده
هله ئی مونځ اونه کړو (ترمذی جلد ۱ صفحه
(۲۸)

معزز سامعین ! ابن عمر رضی اللہ عنہ د مؤذن د
تثویب دوجه نه په هغه په جماعت کیش مونځ اونه
کړولیکن نن مبتدعینو ذکر بالجهر او داسی
مجلسونو ته جمع کیدل پرې نه خوده چی هغه د

داسی اجتماع پہ شریعت کس منع دہ چہ پکس دست
تبدیلی راخی لکہ ذکر، تلاوت، نفلونہ وغیرہ .
دپارہ خلق راغونہول (ذخیرہ الجنان فی اعمال
رمضان ص ۱۳۸)

تفسیر لامثال دسورۃ الاعراف ۲۰۵ ایت پہ تفسیر
کس لیکہ چہ ذکر بہ پہ زہ کس او پہ غلی آواز
کوی .

تفسیر ابن کثیر رحمۃ اللہ علیہ ددی ایت پہ
تفسیر کس فرمائی چہ ذکر اوچت آواز سرہ جائز
نہ دی او مستحب دی چہ د اللہ ذکر پہ تیز آواز
باندی اونکری شی .

رسول اللہ نہ خلقو تپوس اوکرو چہ آیا کہ اللہ لری
وی نو مونہ پہ تیزہ تیزہ باندی سوالونہ
اوکرو اوکہ نزدی وی نو مونہ بہ غلی غلی داللہ
نہ سوال اوکرو نو اللہ دا ایت راولیرہ چہ وَ إِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۱ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ سورۃ الاعراف ۲
جلد ایت نمبرہ ۲۰ ابن کثیر .

ابو موسی اشعری رضی اللہ عنہ نہ روایت دی چہ
خلقو بہ یو سفر پہ تیز آواز سرہ دعا کولہ نو
رسول اللہ افرمائیل ای خلقو پہ خپلو خانو نو
رحم اوکری تاسو خو خہ کونہ یا غائب تہ آواز
نہ کوی تاسو خو اللہ رامدد کوی او اللہ د مری درگ
نہ زیات نزدی دی . (ابن کثیر)
نو معلومہ خبرہ دہ چہ داللہ ذکر بہ غلی کوہ
جہراً ذکر کو او مجلسونہ

ذکر دپارہ مقررہ او خلق راغونہول منع دی .

وہر جا علم وہ قدرت سے ہے موجود

نہیں علم و قدرت اس کے محدود

رگ گردن سے وہ نزدیک تر ہے

ترے ہر فعل پر اس کی نظر ہے۔

اللہ تعالیٰ دی پہ دی د عمل کولو توفیق راکری

(آمین)

او اللہ دِ دا پہ خپل دربار کبش مقبول کری۔

دا کتاب د اللہ پہ فضل و کرم سرہ پہ ورخ دمنگل

بتاریخ 2019/01/23 سحر 07:49 بجے ختم شو

نہ دنیا سے نہ دولت سے نہ گھر کرنے آباد کرنے سے

تسلی دل کو ہوتی ہے خدا کو یاد کرنے سے۔

مٹا دو اپنی ہستی کو اگر کوئی مرتبہ چاہیے

جب دانہ حاک میں ملتا ہے تو گل گلزار ہوتا ہے۔ (علامہ اقبالؒ)

اس ظالم دنیا میں زرہ سنہیل کر رہنا اے میرے دوست

یہاں اسلامی اصولوں سے واقف، نظروں سے گرا دیتے ہیں لوگ (فضل)

اللہ سے ڈرنے والے اللہ کے قریب ہو جاتا ہے۔ (فضل)

پوری دنیا میں علم عام کرو تا کہ جہالت ختم ہو اور امن قائم ہو جائے (فضل)

تیار کردہ: فضل محمد (مائیکرو کمپیوٹر سنٹر ہریان صوبائی 03458072683)